Ludas Matyi

Ára: 1 forint

XIV. évfolyam 25. szám.
1958. június 19

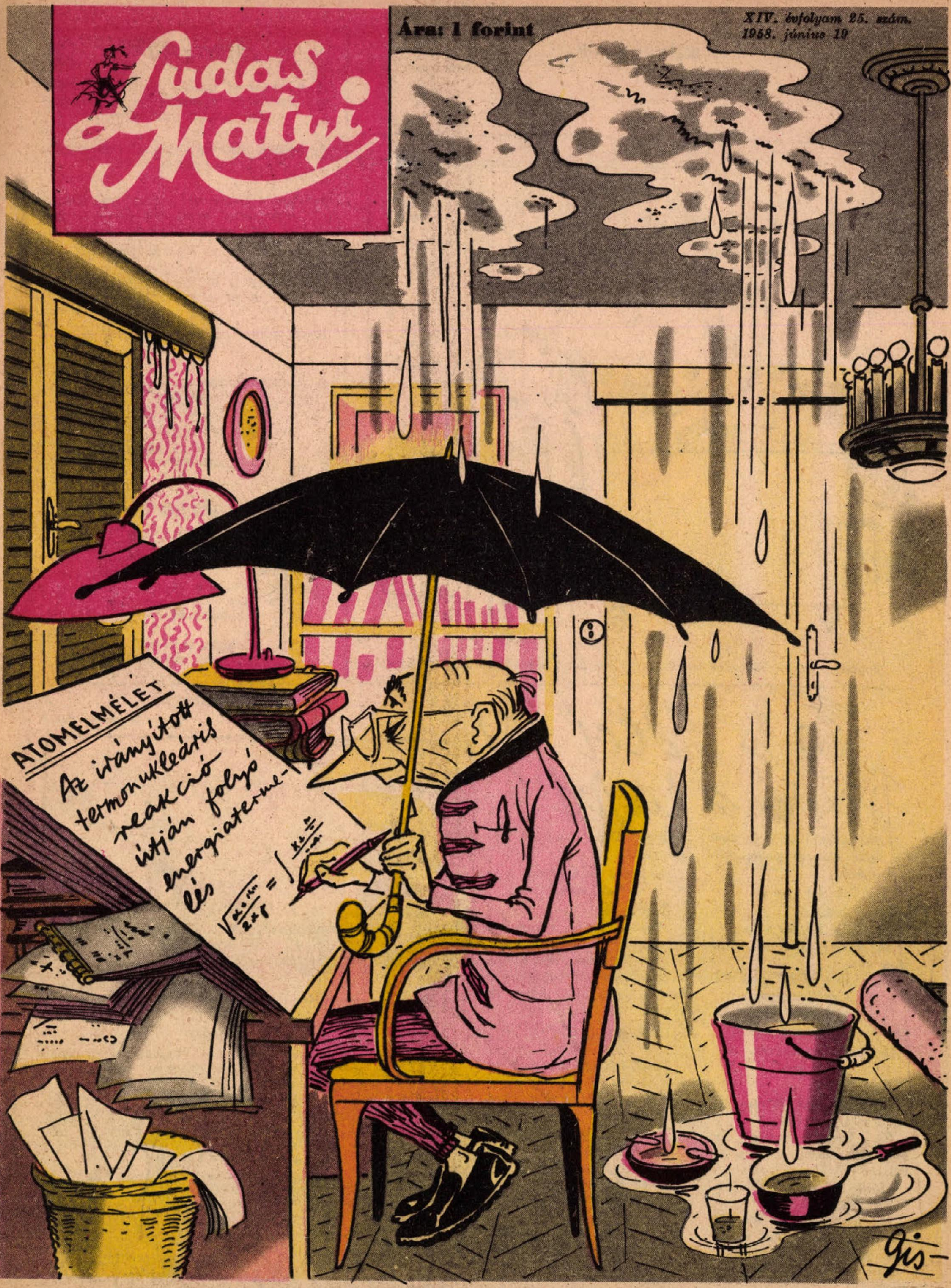
ATOMELMÉLET
Az irányított termonukleáris reakció útján folyó energiatermelés

Nagy léptekkel halad a tudomány...

Szegő Gizi rajza

Alkalmi munka

Hegedűs István rajza

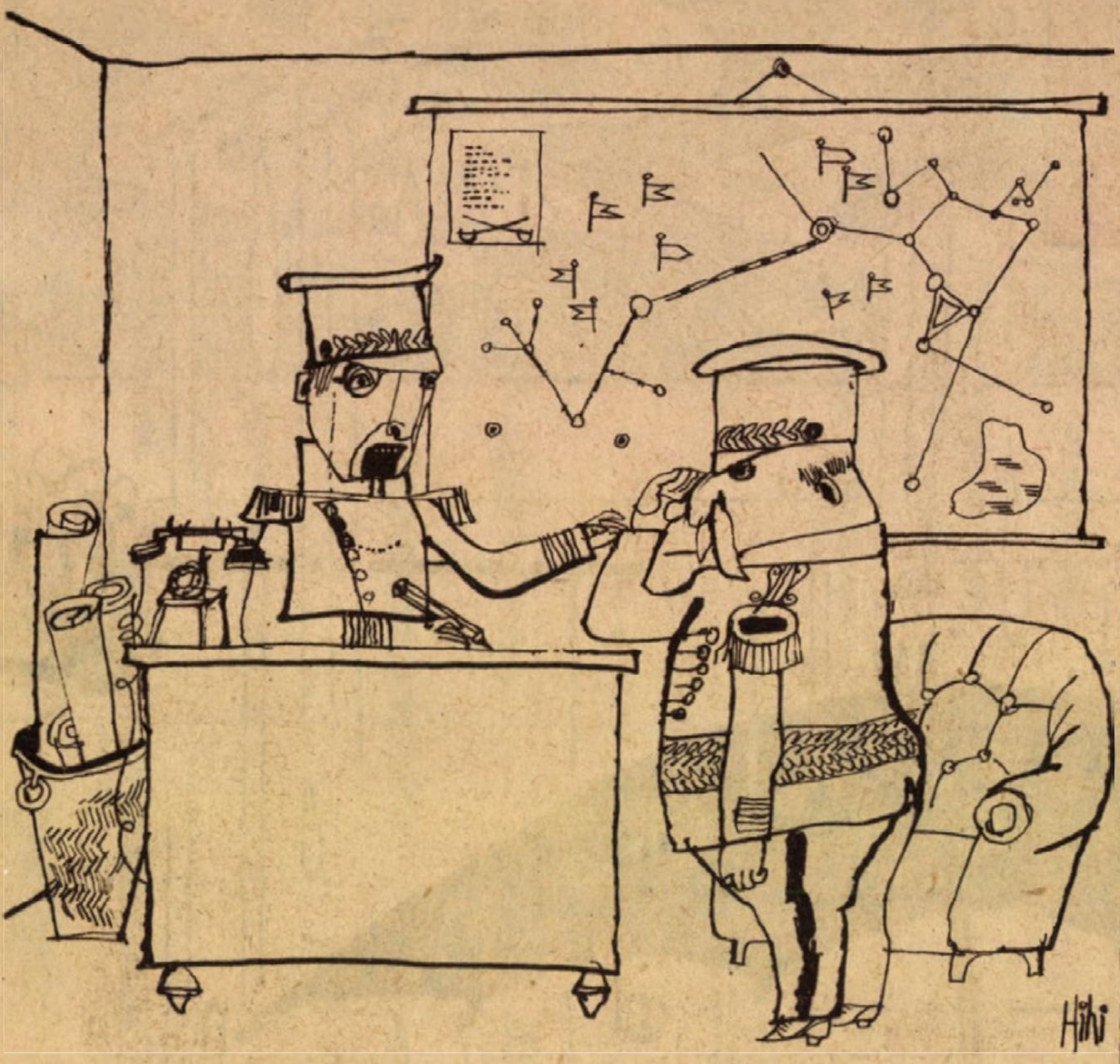

– Foglaljon helyet, tábornok úr! Van egy kis helyi háborúm a maga részére . . .

Aforizmák

A közönséges csalók port hintenek az emberek szemébe, a politikai szélhámosok: puskaport,

Az üresen tátongó ágyúcső nem üres fenyegetés.

Amikor a betonvárak összeomlanak, légvárakat kezdenek építeni.

A nevetés az élet kártérítése.

A harcban a jó fegyver kiélesedik, a rossz kicsorbul.

Rossz ember az, akit még nem csaptak be soha.

A nyúl büszkesége: én is gerinces vagyok!

Ami fáj, az mindig aktuális.

Molnár Gyula

Hátha valaki nem ismeri...

— Birkamelle van? — kérdi a vevő a mészárostól.

— Nincs.

— Hát birkaháta van?

— Az sincs.

— Talán birkacombja?

— Nincs.

— Valami birka belsőség?

— Az sincs! Csak birkatürelmem van...

Hol a Lajos?

(Szín: hivatali helyiség, ahol Én ülök, előttem pedig telefonkészülék.)

(Telefon: cseng)

Én: Tessék!

Női hang: Kérem a Lajost...

Én: Nincs bent, kérem. Nászúton van.

Női hang: Nem igaz! Kérem, én a Zsófi vagyok . . .

Én: Örvendek. Megnősült, tessék a jövő héten hívni.

(Leteszem a telefont. Ismét cseng)

Én: Tessék!

Másik női hang: Kérem Bezzeg Lajos kartársat.

Én: Bezzeg kartárs nincsen itt. Tessék a jövő héten . . .

Másik női hang: Hol van?

Én: Nászúton.

Másik női hang: Nem tréfál? A gazember! Ezt sejthettem volna . . . Nem tréfál?

Én: Nem. Én voltam a tanú!

Másik női hang: Maga? Gyilkos! Hülye szamár! Összeesküvők!

(Lecsapja a telefont. Ismét cseng)

Én: Tessék!

Harmadik női hang: Bezzeg Lajost keresem . . .

Én: Nászúton van. Nincs bent. Ez várható volt. Én voltam a tanú. Jövő héten keresse.

(Leteszem a telefont. Ismét cseng.)

Negyedik női hang: A Lajost kérem . . .

Én: A Lajos nászúton van. A Lajos . . .

Negyedik női hang: Nincs!

Én: Dehogy nincs! Nászúton van, én voltam a tanú.

Negyedik női hang: Akkor sincs, egyáltalában sehol nincs! Nem tudom, hol van!

Én: Halló, kivel beszélek?

Negyedik női hang: A feleségével! Nem tudja, hol a Lajos?

Berkes Péter

Helytelen kooperáció

Schwott Lajos rajza

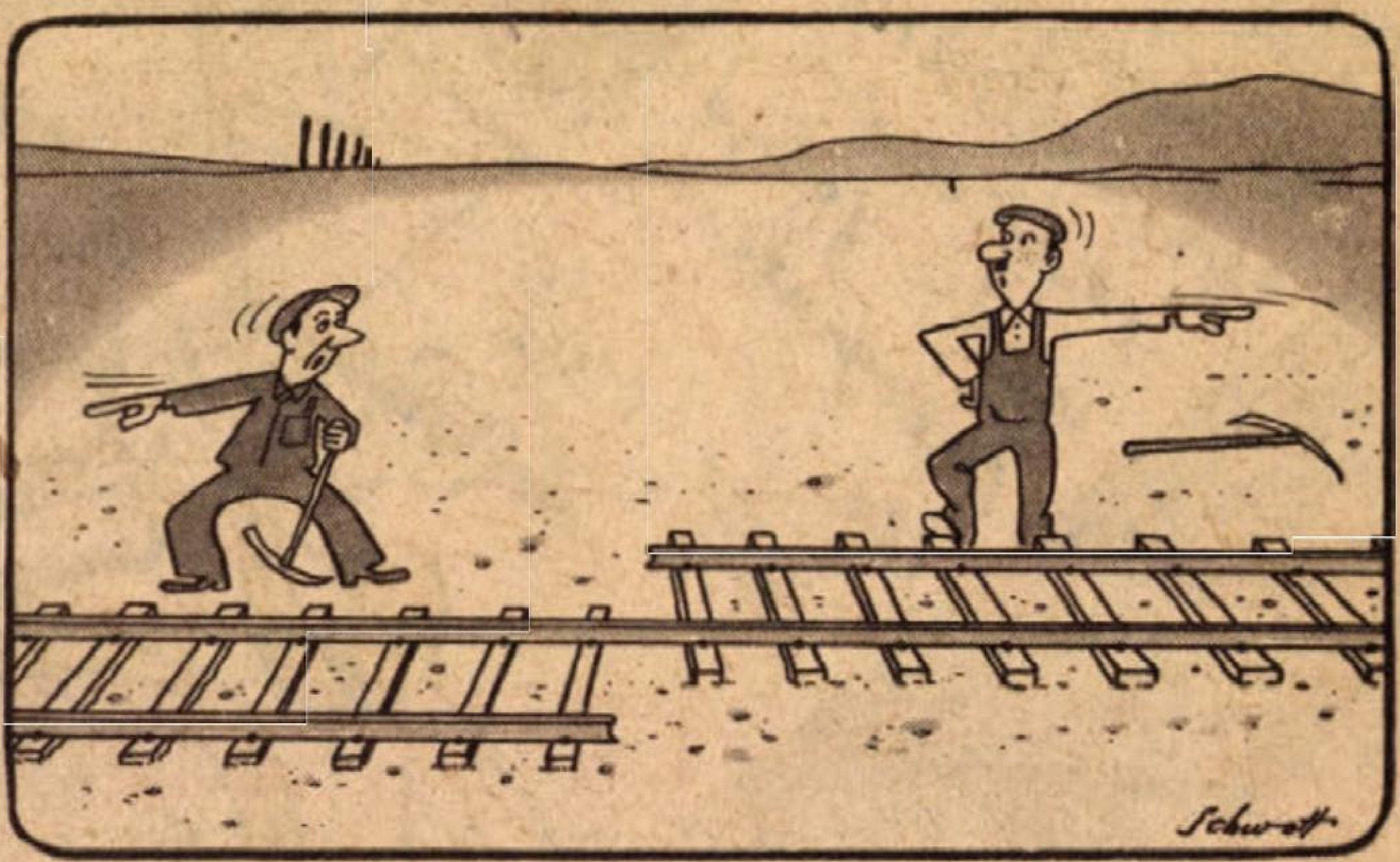

Koncert után

Várnai György rajza

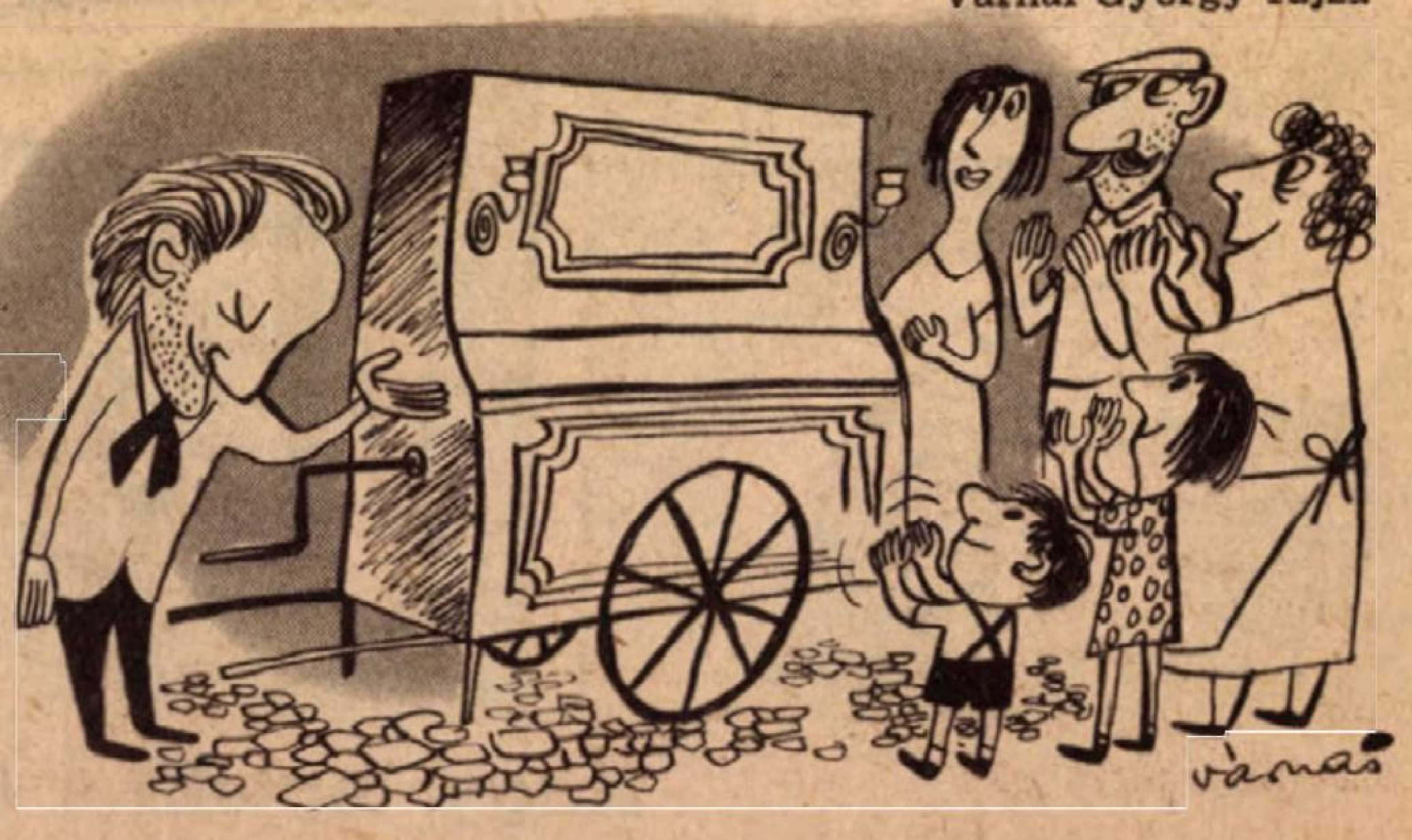

MIÉRT TÚLZSÚFOLT BUDAPEST

Szegő Gizi rajza

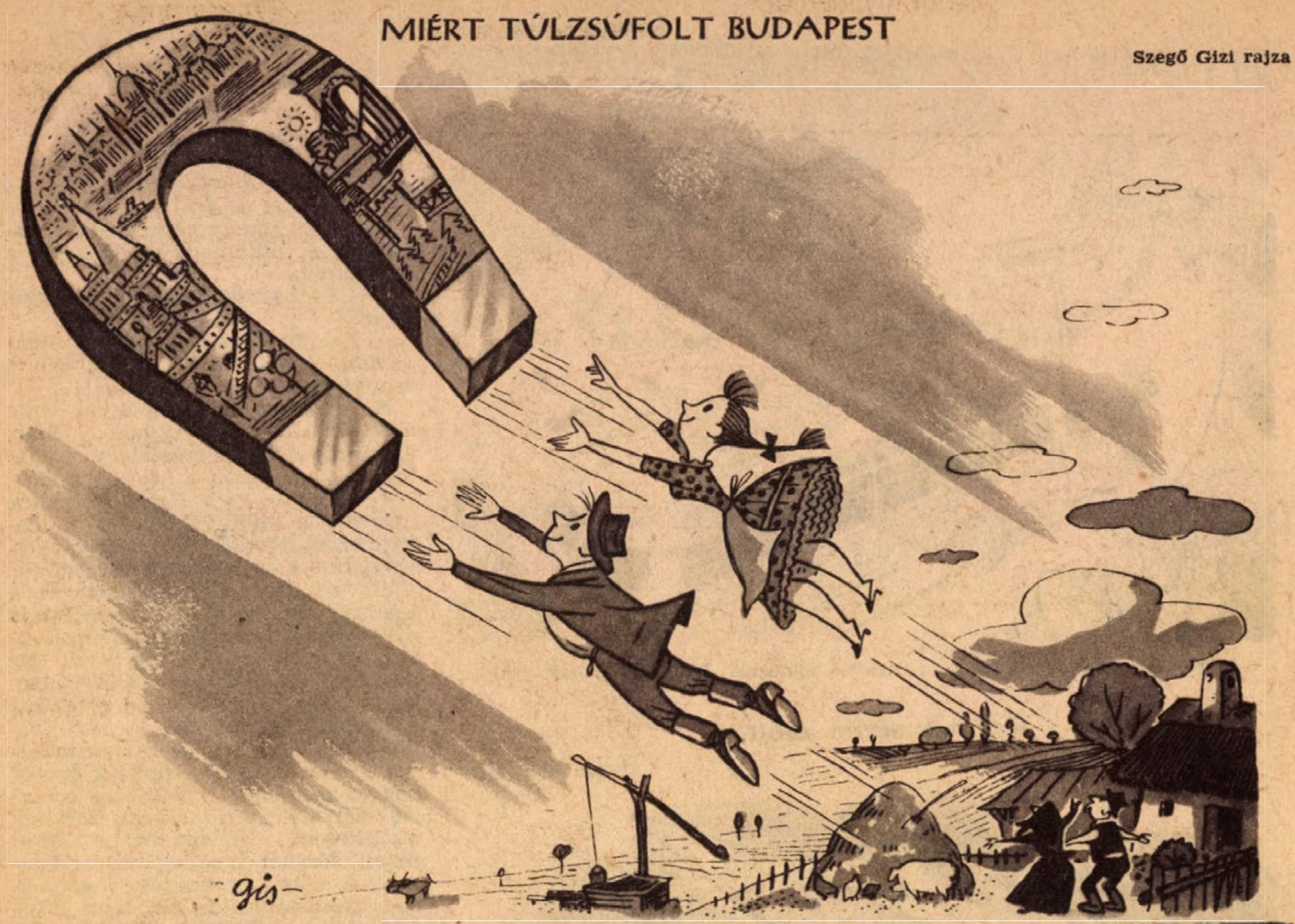

Ketten beszélnek

— Nézze kérem... Ha megígéri, hogy köztünk marad a dolog, hogy nem mondja vissza senkinek, semmikor és sehol, hogy nem használja fel ellenem semmilyen formában, akkor megmondom magának, mi az én véleményem a szocializmusról.

— Megígérem.

— Ez így kevés. Adja kezét, szavát és esküdjék meg.

— Itt a kezem, szavamat adom és esküszöm.

— Remélem, úriember az elvtárs.

— Bízhat bennem.

— Helyes. Nos tehát, véleményem szerint a szocializmus sem fenékig tejfel. Van benne, ami tetszik a magamfajta egyszerű polgárnak, s van benne, ami nem tetszik. Nem az a kimondott paradicsom. Aminthogy a Horthy-korszak sem volt az a kimondott pokol. Abban is volt ami tetszett nekem, s volt, ami nem tetszett.

— Például. Mi nem tetszik magának a szocializmusban?

— Mindegy. Van, ami nem tetszik, elhiheti.

— És mi tetszik?

— Olyan is van, ami tetszik. Tárgyilagosan megmondom.

— Tetszik az magának — mondjuk —, hogy nincsenek húszezerholdas nagybirtokok?

— Az tetszik. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem tetszik.

— Hát például az tetszik-e, hogy a bérházakat államosították?

— Az is tetszik. Semmi kifogásom ellene. Azt ne higgye, hogy én a lakbéruzsora pártján állok.

— Hát az tetszik-e, hogy a gyárak állami tulajdon lettek?

— Az is tetszik. Megmondom én kertelés nélkül. Tetszik.

— Hát az tetszik-e, hogy a nagykereskedéseket is államosították?

— Na látja. Az már nem tetszik.

— Magának bőrnagykereskedése volt, ugye?

— Igen. De nem azért mondom. Szerintem ez a rezsim ott követte el a döntő hibát, amikor nem állt meg a nagyüzemek államosításánál. Ha ott megáll, higgye el, ma sok minden másképpen lenne. Akkor nincsenek törvénysértések, nincs földrengés, nem esik a Dunába az az autóbusz, nincsenek októberi események s az idei időjárás is másként alakul. Ez utóbbit nem állítom határozottan, de valószínű. Most már persze mindegy.

— És mi tetszett magának a kapitalizmusban?

— Hosszú.

— Mégis.

— Mondom hosszú.

— Az például tetszett magának, hogy párszáz milliomos és milliónyi koldus élt az országban?

— Nem tetszett. Hogyan is tetszhetett volna?

— Hát a Valéria-telep tetszett magának?

— Ne vicceljen. Szadista vagyok én?

— És az tetszett, hogy ha a feleségével bement a Vadászkürt-étterembe, akkor kinézték?

— Én sohasem szerettem az arisztokratákat. Persze, hogy nem tetszett.

— De, hogy ezerkilencszáznegyvenhatban maga nézte ki őket a Vadászkürtből, az tetszett, ugye?

— Az tetszett. Megmondom én tárgyilagosan.

— És mi az, ami tetszett a kapitalizmusban?

— Például az, hogy nem nyúltak a nagykereskedelemhez. Ez tetszett. Látja, ezért mondom, hogy ebben is van rossz, abban is volt jó. Nem olyan egyszerű a dolog. Könnyű általánosítani. De a történelmet elemezni kell. Maga most persze azt gondolja, hogy nekem a szocializmusban csak a nagykereskedelem államosítása nem tetszik. Mert akkor téved.

— Még mi nem tetszik?

— Nem lehet kamillateát kapni.

Tabi László

Jobb a kongresszus, mint a kiszállás

Mészáros András rajza

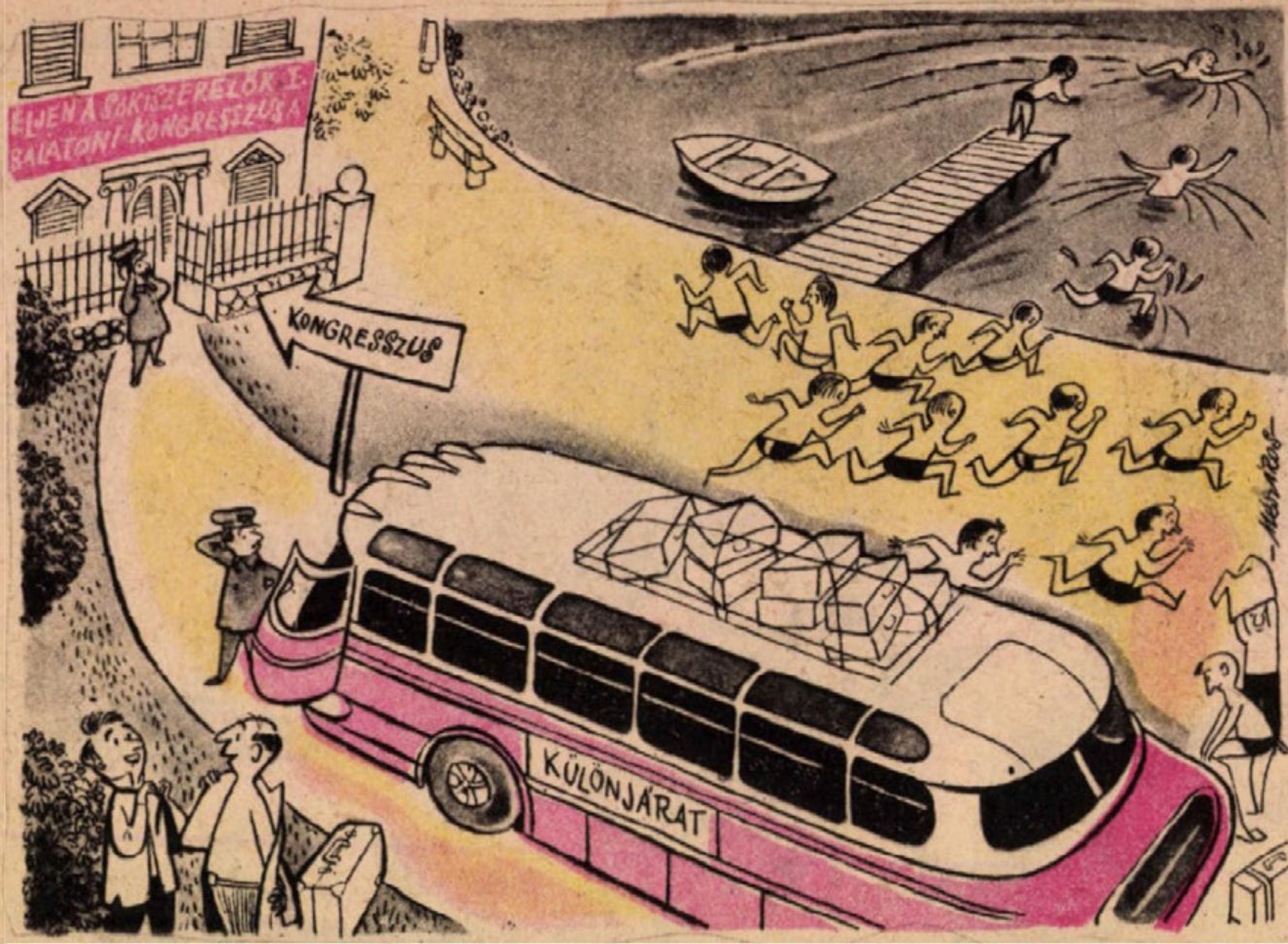
ÉLJEN A SÓKISZERELŐK I. BALATONI KONGRESSZUSA
KONGRESSZUS
KÜLÖNJÁRAT

– Látja, így takarékoskodunk . . . Azelőtt mindenki külön-külön szállt ki . . .

Rakétakísérlet előtt

Toncz Tibor rajza

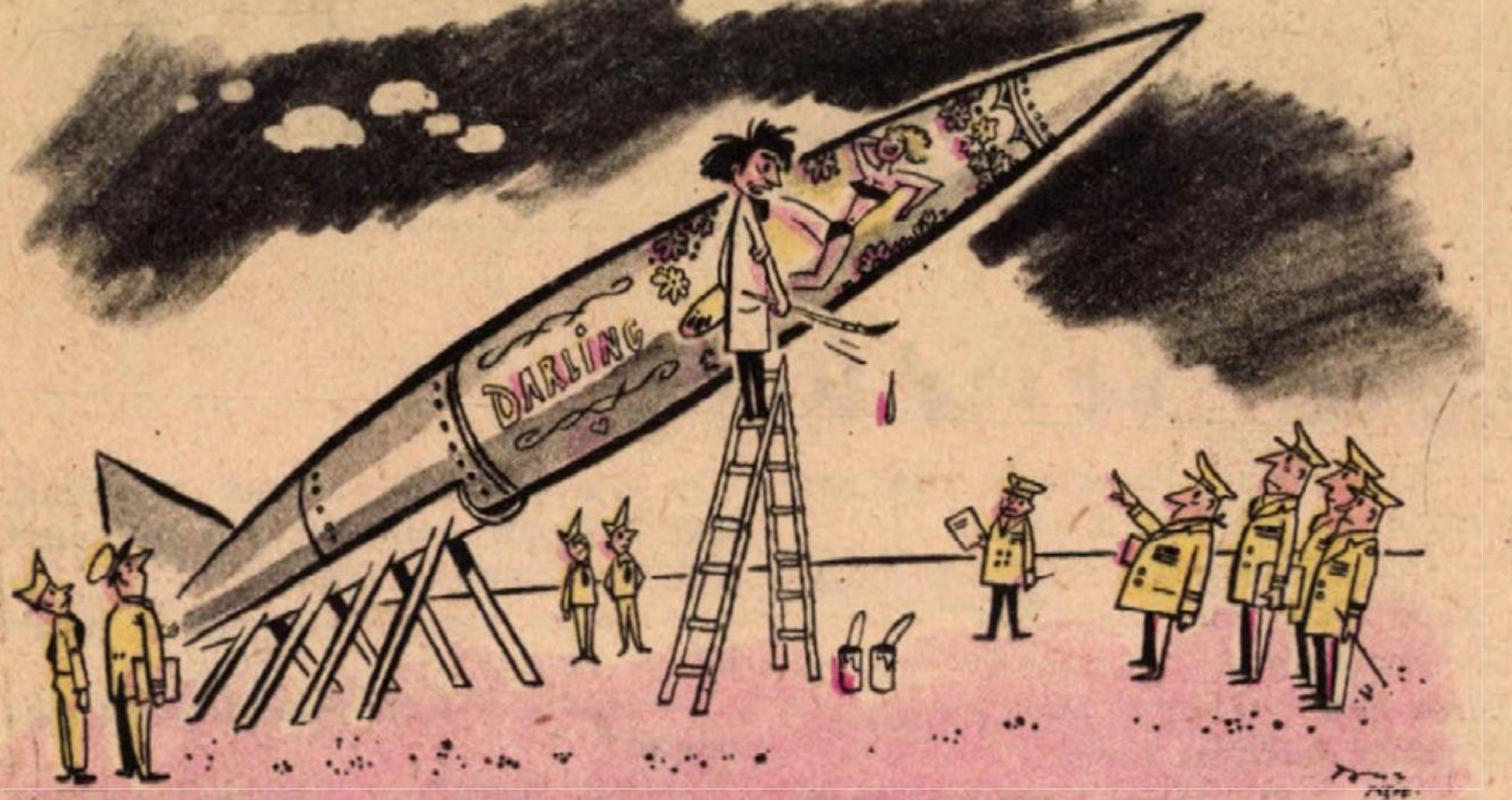

– Ne sürgessenek, uraim, mert mindjárt magukhoz vágom az egész rakétát . . .

Leánykérőben

Réber László rajza

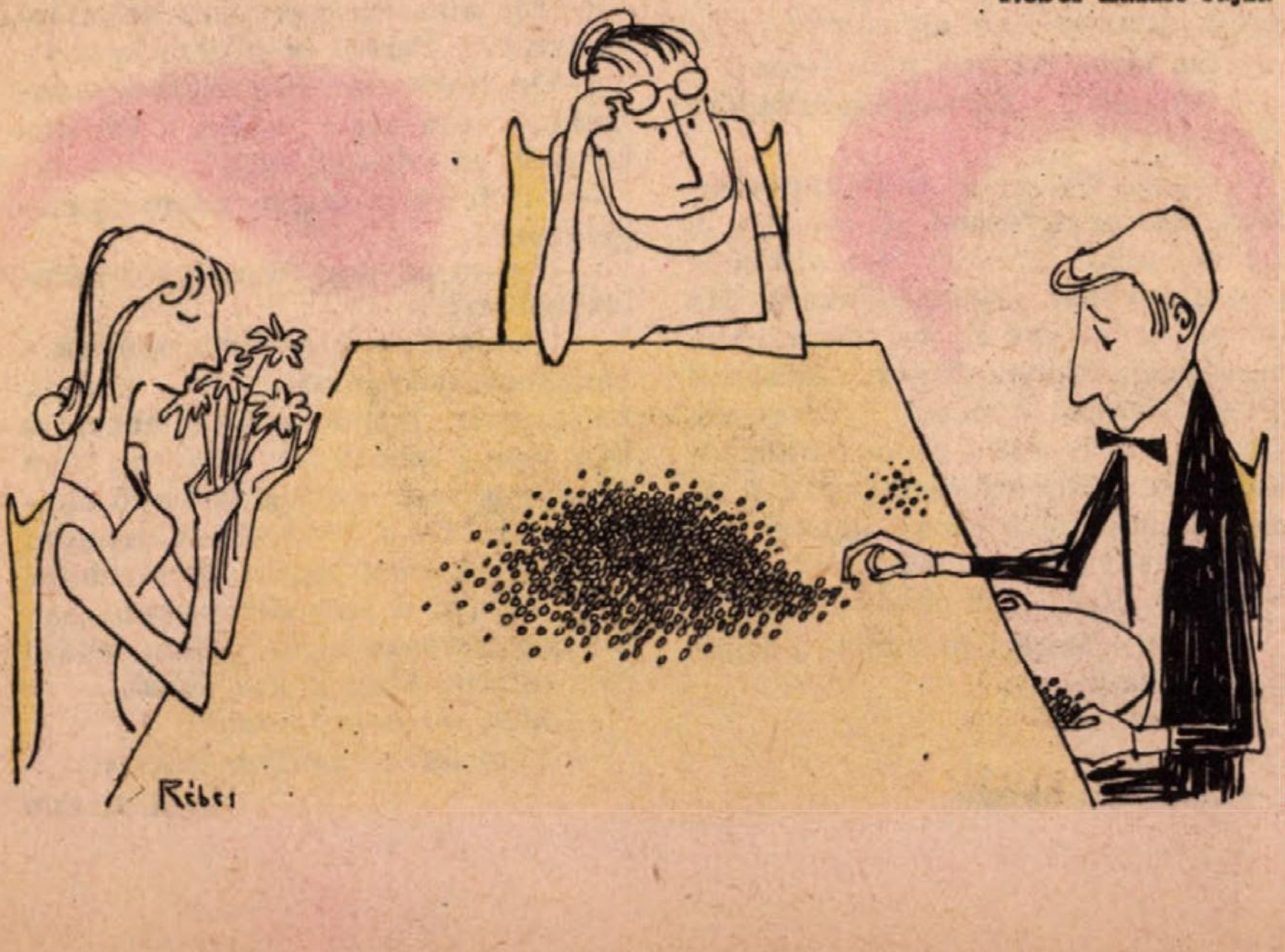

a színikritikus kisfia

A színikritikus sétálni ment a kisfiával, s útközben találkoztak a drámaíróval.

— Ez a legkisebb fiad? — kérdezte az író.

— Ez. Mutatkozz be, Józsika, a bácsinak. Adjál szépen pacsit. Ne a csúnya kezeddel, a másikkal! . . .

A drámaíró jól szemügyre vette Józsikát, elbeszélgetett vele és aztán, amikor a gyerek előreszaladt kirakatot nézni, így szólt a büszke apához:

— Hát igen, ez a Jóska gyereknek gyerek, de azért valami műfaji zavart érzek. Fiúnak túlságosan lányos, lánynak viszont kimondottan csúnya. Valld be, öreg fiú, hogy nem ez a legsikerültebb gyereked, nemzettél te már szebbet is és reméljük, fogsz is, minden adottságod megvan rá. Ne haragudj, de meg kell mondanom, mintha egy kicsit elsietted volna ezt a gyereket, mintha nem is azért hoztad volna létre, hogy az utókor tanuljon tőle és gyönyörködhessék benne, hanem azért, hogy megkapjad a családi pótlékot . . . No de ezt csak úgy mellékesen . . . Nézzük tovább a gyereket. Józsika nem egészen eredeti . . . A szeme az anyjáé, a szája a nagybácsikáé, a füle meg nem is tudom, kinek a füléhez hasonlít . . . A viccei régiek, a mondatai pongyolák . . . Jó, tudom, hogy Józsikának nagy közönségsikere van, de ez még nem minden, ez ne vezessen félre téged . . . Nem tudom, nem értem, mit akartál Józsikával mondani... Ez nem derül ki az egész gyerekből... Sajnos, Józsika még gyerekcipőben jár . . . Miért nem segítettél a világra egy olyan gyereket, aki szakszerűen ki tudta volna fejteni kora ellentmondásait, a fejlődést, és az alakuló újat . . . Be kell látnod, Józsika egy helyben topog . . . Talán azért, mert ki kell mennie . . . Hol is hagytam abba? Ja igen! Józsikának persze vannak erényei is: a fejalkata formás, ő maga illedelmes, mosolygós, mégis meg kell, hogy mondjam neked, a te érdekedben, a fejlődésed érdekében, nehogy elkövesd újra ezeket a hibákat: Józsika vérszegény, a lába túlságosan hosszú és unalmas. No meg, ez a gyerek 25—40 évvel ezelőtt is éppilyen gyerek lett volna . . . Édes barátom, nem akarom tovább szaporítani a szót, többet vártunk tőled: egy bölcs, humoros, öreg, de modern nagypapát vagy nagymamát, vagy egy érett korú harcost, teljes elméleti fegyverzettel . . . De azért ne ess kétségbe! Nem olyan csúnya az a gyerek. Mi bízunk benned, egyszer, talán, neked is sikerülni fog, csak légy termékeny!

A színikritikus sápadtan, hüledezve, tátott szájjal hallgatta a drámaírót, aki elégedetten gondolt arra, hogy most végre visszaadta a kölcsönt. A kritikus ugyanezeket írta legutolsó szívbéli gyermekéről: „Bandika" című színdarabjáról.

(mikes)

Érettségi találkozók szezonja

Gerő Sándor rajza

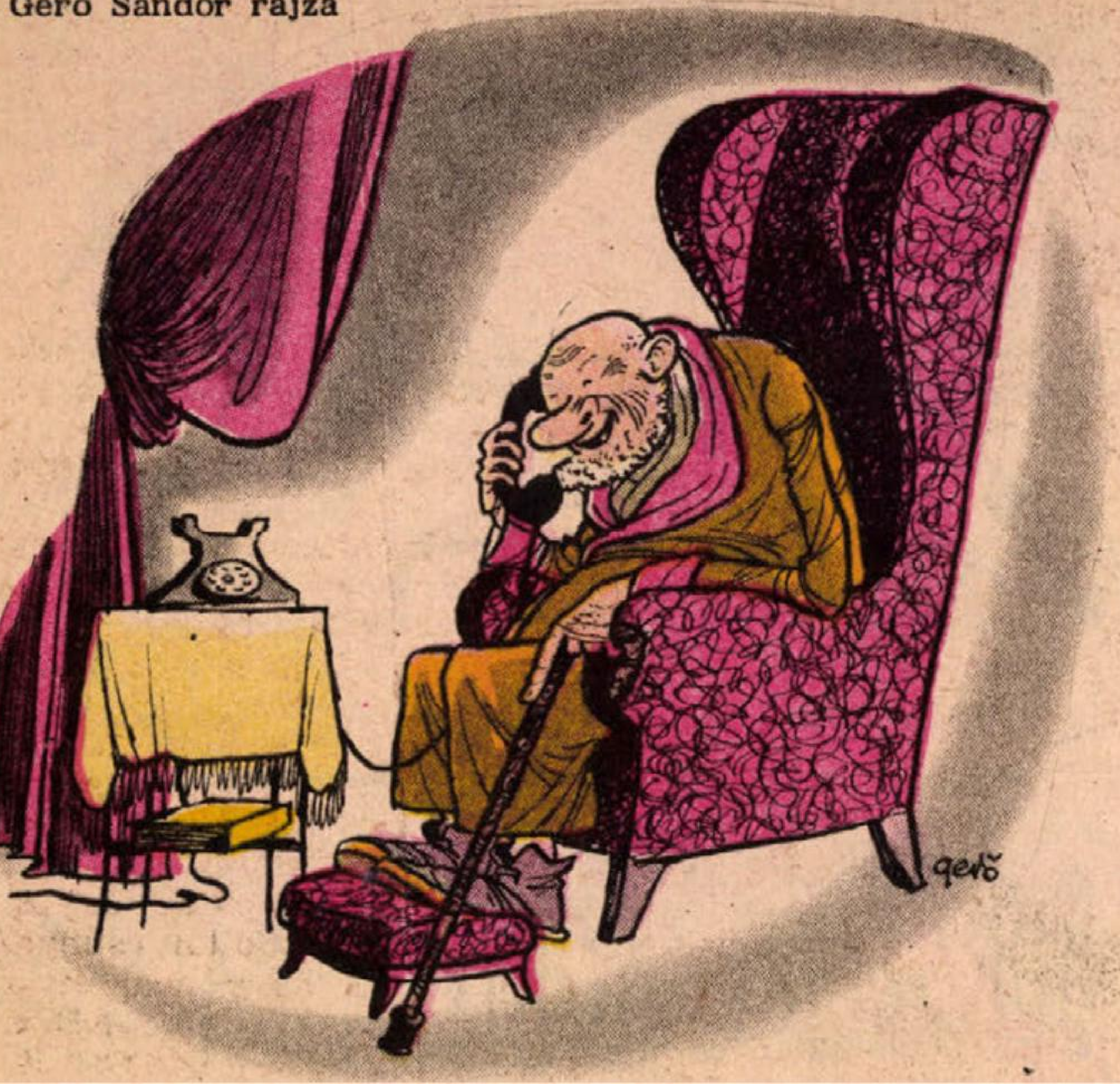

– Halló! És ki hívja össze a srácokat?!

Sándor Károly rajza

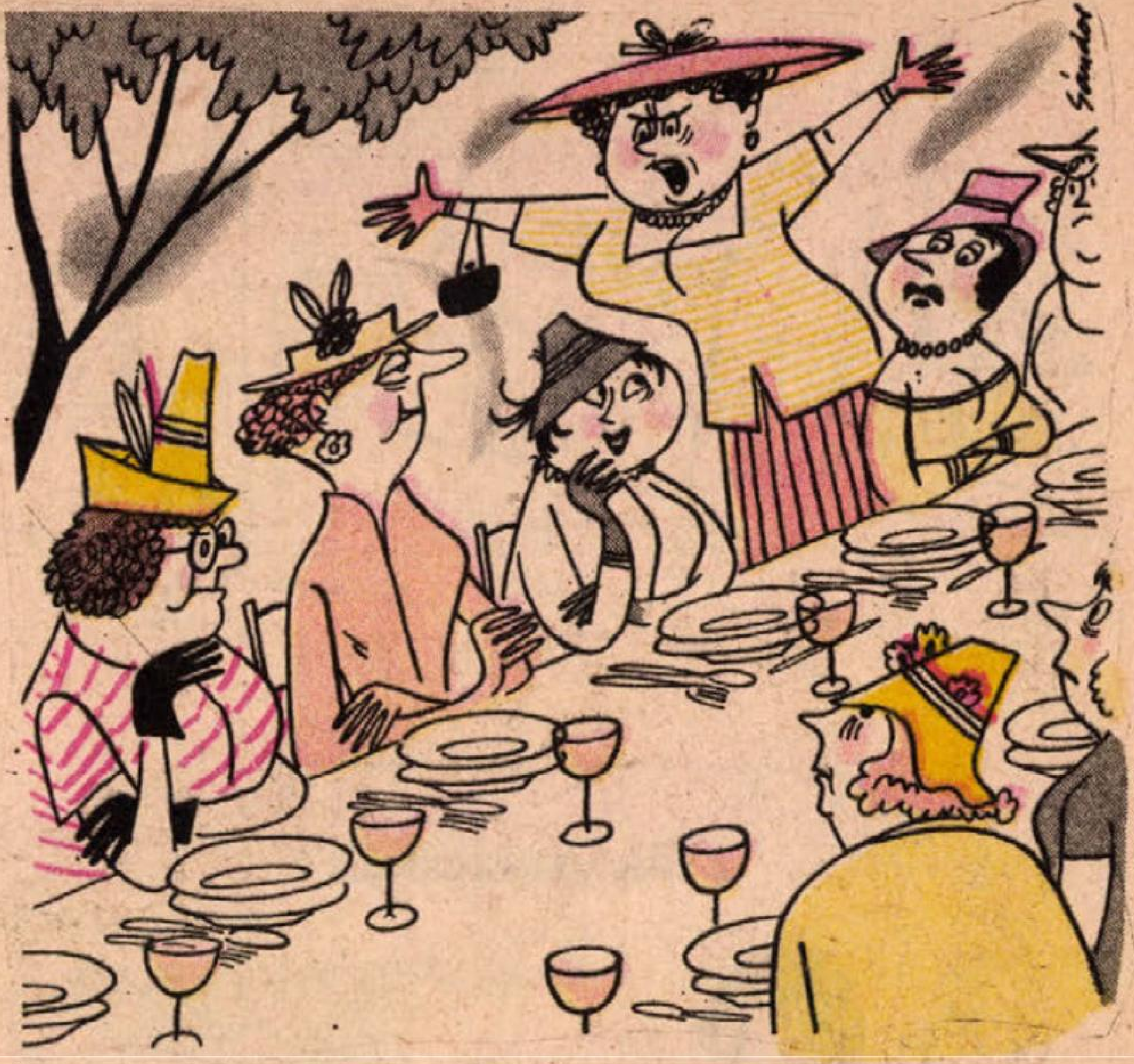

– Mondjátok, kinek a hülye ötlete volt azt is beletenni a hirdetésbe, hogy melyik évben érettségiztünk?!

STOCKHOLMI Ludas Matyi

Régi panasz a Ludas Matyi ellen, hogy kevés benne a svéd anyag. Ezt a hiányosságot szeretném az alábbiakban eltüntetni.

Ezt olvastuk!

A Dagens Nyheter június 11-i számának második oldalán ez áll:

„Utvecklingen pa den svenska arbetsmarknaden har pa den senaste tiden varit gyinmsam."

No, no! Talán mégse!

Hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg svédek vannak. De az alábbi viccet az újszülöttek is ismerik.

Csimcsurák svédül tanul. Megkérdezi tőle a tanárja:

— Svédország milyen nemű?

Csimcsurák gondolkodik, majd így felel:

— Már majdnem 150 éve semleges nemű.

A humor könyvéből

XII. Károly svéd király a poltavai csata előtt hosszasan elbeszélgetett vezérkari tisztjeivel. Az egyik tábornok megkérdezte tőle:

— Mit gondol, Felség, győzni fogunk?

A király hosszasan elgondolkodott, majd komolyan így felelt:

— Ha a mexikóiak ellen játszanánk, sokkal könnyebb lenne a válasz.

Le a bürokráciával.

Kedves Ludas Matyi! Évek óta panaszkodunk a kirunai helyi tanács illetékes osztályánál, hogy minden nyáron hetekig nem lehet aludni, mert a Nap nem nyugszik le, hanem egész éjszaka süt, s tulajdonképpen nincs is éjszaka. Ezzel egyrészt igazságtalanul nyomja a Holdat, másrészt teljesen megzavarja éjszakai, azaz nappali nyugalmunkat. Az a tény, hogy a Nap egész éjszaka nem nyugszik le, rossz példát ad az északsvéd ifjúságnak. Már mindent megpróbáltunk, de az illetékesek mindig kitérő választ adtak, a Föld tengelyének ferdeségére hivatkoztak. Úgy hisszük, ez üres kifogás, s reméljük, hogy a Ludas Matyi közbenjárására orvosolják panaszunkat. Önök még a FIK-től sem ijednek meg, az ilyen kis panaszt tehát félkézzel elintézik.

AMINEK NEM SZABAD LENNIE

Rendkívül nehezen kiejthetők a svéd helynevek, hogy csak egyet említsünk: Medborgarplasten. Mi úgy gondoljuk, helyesebb lenne áttérni a könnyen kiejthető, értelmesebb, egyszerűbb nevekre, mint teszem azt Sátoraljaújhely vagy Hódmezővásárhely.

Tichy nem lőtt eleget kapura a walesiek és a svédek ellen.

Feleki László

LEHET RÁ TÁMASZKODNI

Szűr-Szabó József rajza

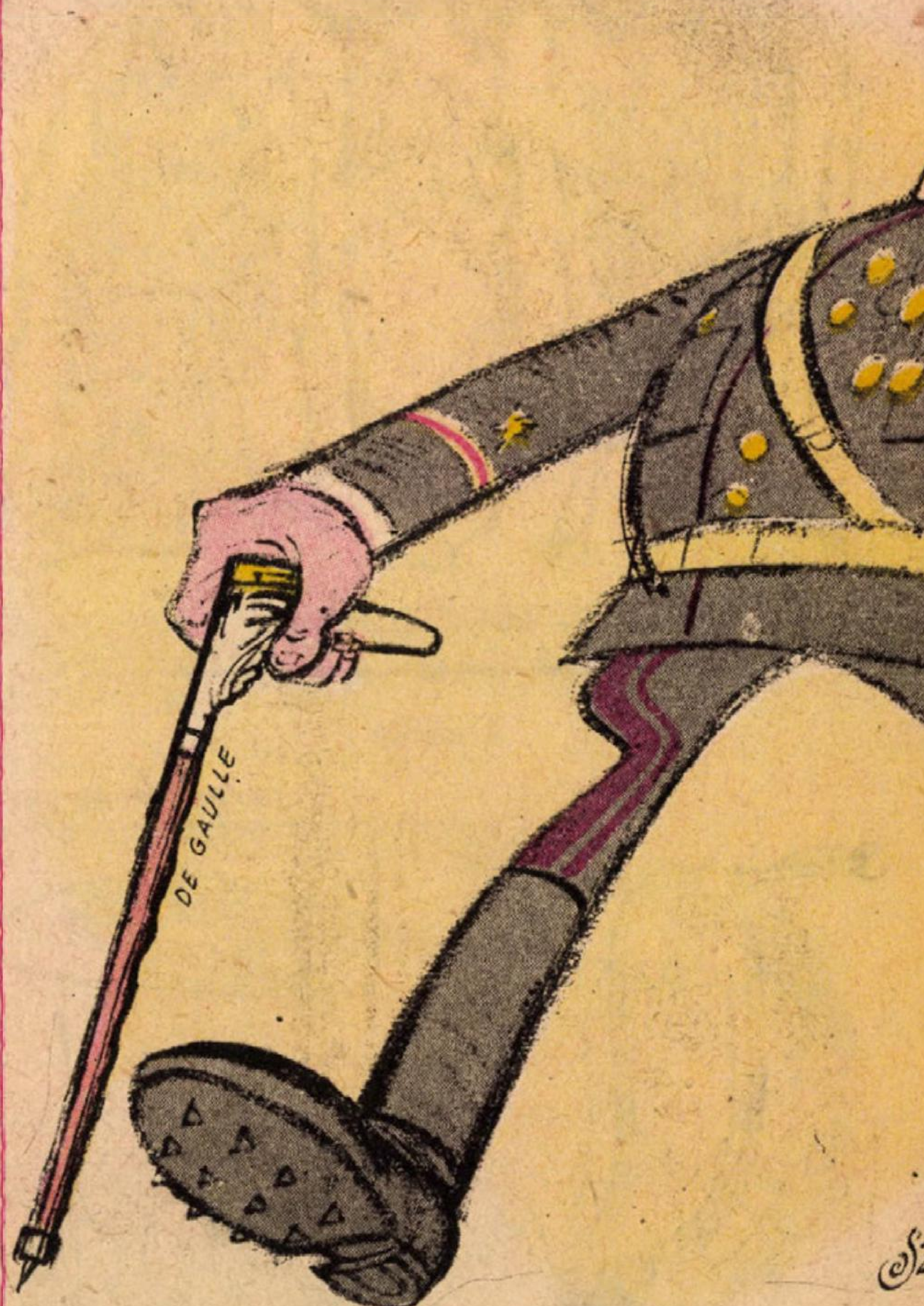

Eredményes társadalmi ellenőrzés

Szűr-Szabó József rajza

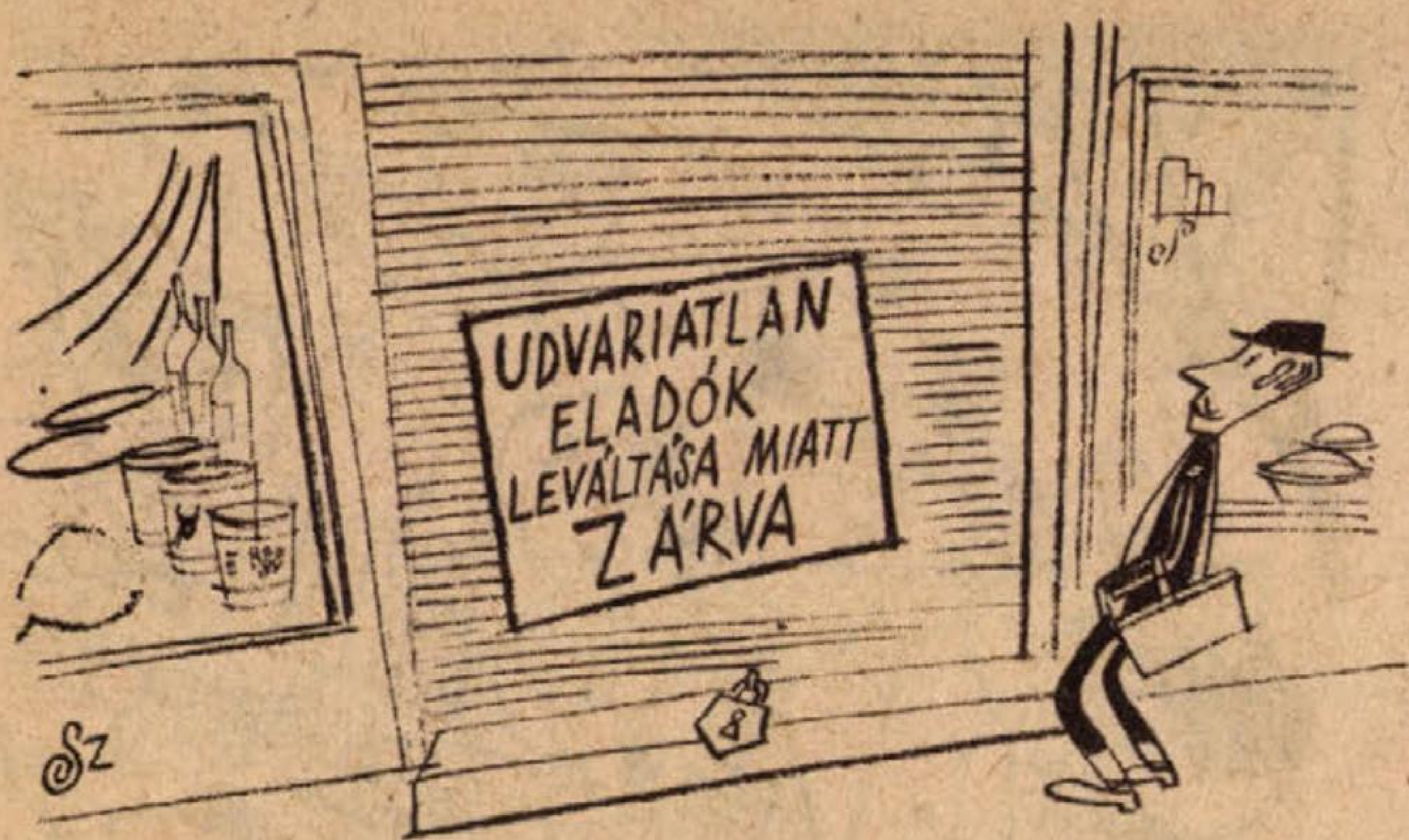
UDVARIATLAN ELADÓK LEVÁLTÁSA MIATT ZÁRVA
Sz

Zsákbamacskák

Szegő Gizi rajza

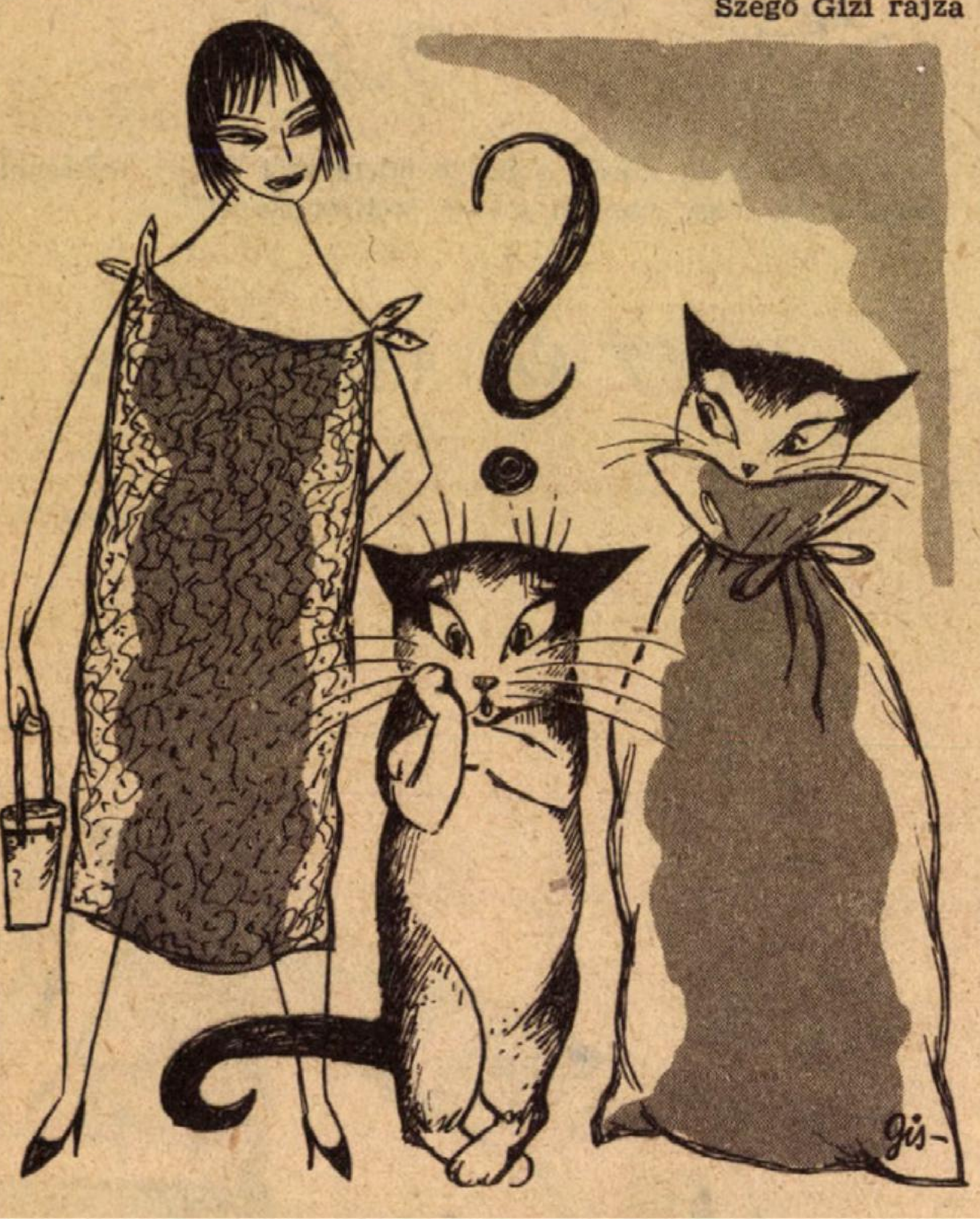

– Melyik az igazi?

Defekt

Sándor Károly rajza

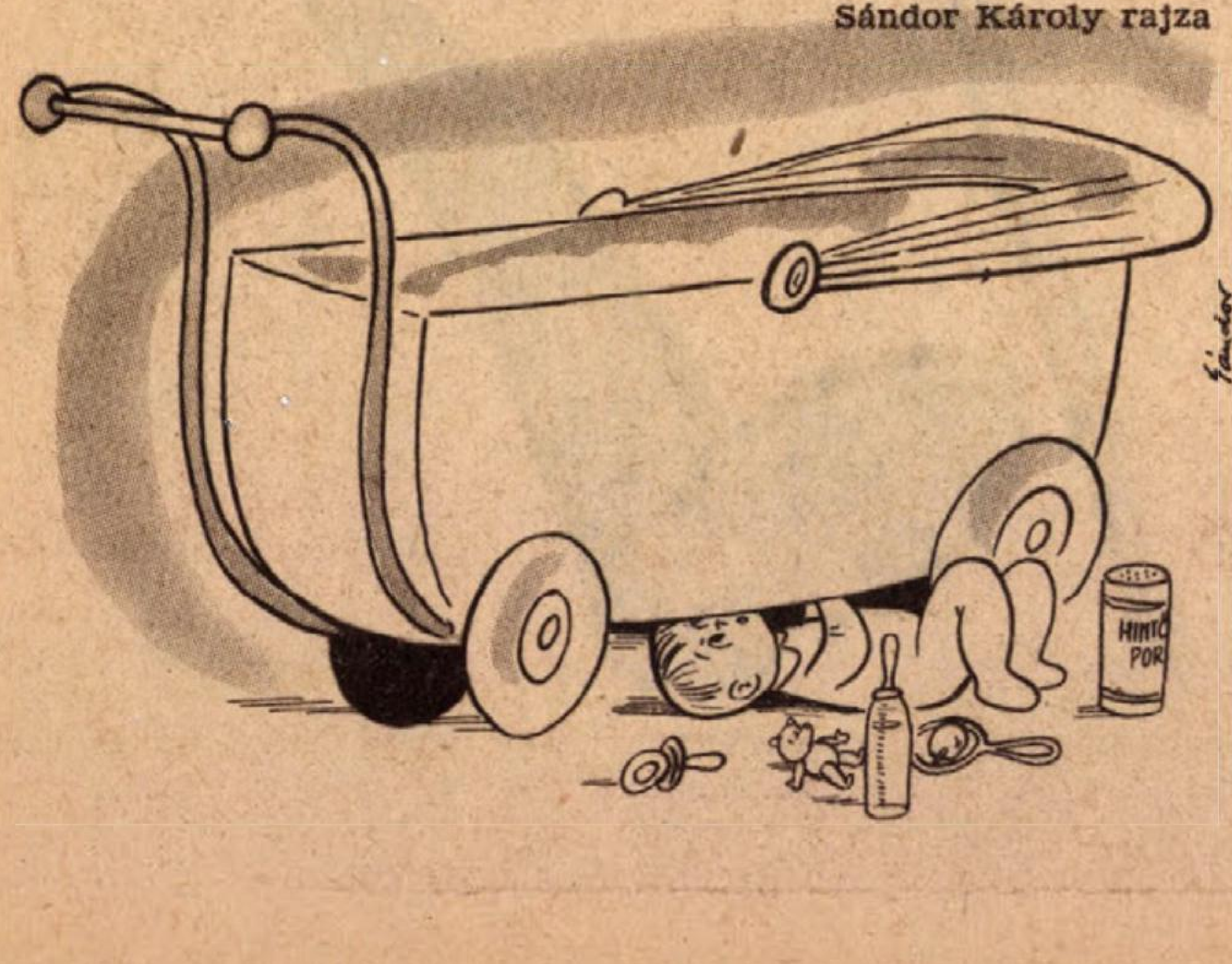

Hétvégi hajrá

Gerő Sándor rajza

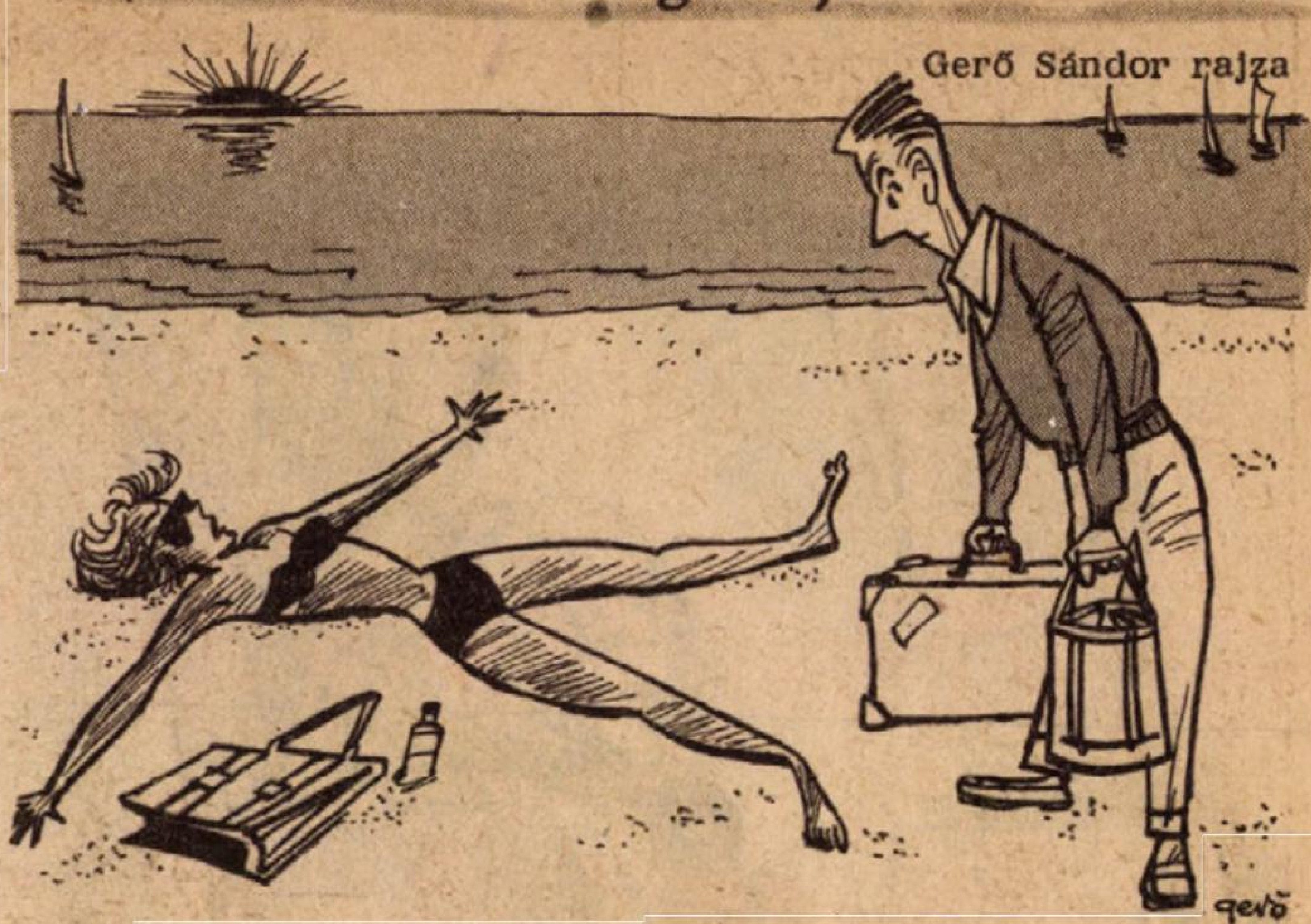

– Gyere már, Bözsi, öt perc múlva indul a vonatunk Pestre!

KORSZERŰ KÖRÚTI BALLADA

Ez az ember, aki precíz tervével most itt áll a járdaszigeten, ingyen akar elmenni villamoson a Nemzetiig. Álláspontja az, hogy a Beszkárt nem sántul bele, ha ő 50 fillért bliccel, őmaga viszont, ha egy kicsit is jól megy, ezzel a módszerrel mindenkor megkeresheti szerény lottóköltségeit. Sokat kockáztatni és lebukni azonban nem szeret s ennek folytán most lesállásban van a Nyugati előtti járdaszigeten. A befutó villamoskocsikat végigpásztázza a szemével s annak a kocsinak az első peronjára tornássza fel magát, ahol a kalauz a hátsó peronon csattogtatja munkaeszközét.

De úgy látszik, ma rendkívüli világnap van. Legnagyobb meghökkenésére már az Oktogonnál majdnemhogy bekövetkezett a terv teljes összeomlása. A furfangos kalauz a megállóban lelépett a hátsó peronról és fellépett az első peronra s itt kezdte befúrni magát az utasok összetapadt tömbjébe.

A Jegycsaló — a következőkben nevezzük bátran így novellánk hősét — úgy érezte magát, mint aki tigriscsapdába zuhant a nagykörúti síneken. De úgy vélte, hogy mindent meg kell kísérelnie a terv teljesítésére. Kihúzott nadrágzsebéből egy tízest s azt úgy tartotta a kezében, hogy a körülötte állók láthassák: ő jegyet akar váltani. A kocsisor ekkor már robogva közeledett a Wesselényi utcához. A Röltex előtt a kalauz félfordulatot tett a Jegycsaló felé. A tízes pillanat alatt begyűrődött tulajdonosa markába. A kalauz harsányan kínálgatta portékáját, a Jegycsaló szórakozottan nézegette a túloldal háztetőit. A villamos most nagyot nyekkent és megállt.

Wesselényi utca!

A veszély látszólag elmúlt. Megkezdődött a villamosról lemenők és felmenők hagyományos csatája, ami elsodorta a Jegycsaló közeléből a kalauz maszkjában kísértő Végzetet. Szívéről képletesen lezuhant a képletes kő. A Végzet már a kocsi belsejében csattogtatott. Ellenőrveszély sincs a láthatáron. Már elhagyták a Híradó mozit is, s megszűnt minden aggódása. Elégedetten húzta ki magát: ma már ez a második 50 fillér, ami zsebben maradt. Egy dallamos hang duruzsolt a lelkében: „Klassz fickó vagy, apafej . . .”

Még órákig tudta volna ünnepelni magát, de megérkezett tervének végállomásához. Leszállás közben emelt fővel rúgott bokán egy nénikét s öntudatosan indult az EMKE felé. Szél volt. Az utasok által széthajigált villamosjegyek, mint a pillangók röpködtek a levegőben. Jegycsalónk azonban nemcsak precíz, de pedáns ember is. Sehol a közelben nem látott szemétkosarat s így egy könnyed mozdulattal ő is, mint a többiek, elhajította a markában összegyűrt papírdarabkát. Az rápottyant a csatornarácsra, onnan zutty bele a csatornába. A Jegycsaló mentében még egy röpke pillantást vetett a csatornába hulló papírdarabra. Kővédermedve akadt el lélegzete.

A papír nem fehér volt, mint a többi, hanem zöld!

Uramisten! Hát persze!

Hiszen nem váltott jegyet!

Megsemmisülten merengett a rács fölött. De nem sokáig.

Egy melák rohant az induló villamos után, s futtában úgy bokánrúgta szegény Jegycsalót, hogy az csak sziszegett a fájdalomtól. Még lemarházni is elfelejtette a melákot.

Osváth Tibor

APRÓ VERSEK

Szerelmes szakács verse

Szívem egy szép gombóc
S mi édesíti, benn,
Lekvár a szerelem.

Gombóc a tiéd is,
Aranyhajú, bájos,
S mondd, az is lekváros?

Anyóka

Hófehér volt arca,
Haja dióbarna.
A játékos idő
Gyakran színt cserél:
Most az arca barna
S haja hófehér.

A rádió

„Milyen szép a rádiójuk,
Most vették?"
— Kérdezi a háziasszonyt
Egy vendég.
„Nem rég,
Még csak öt hetes."
Erre így szól egy ötletes
Férfi:
„Érdekes, és már
Hogy tud beszélni."

Hegedűs L. István

Kereskedelmi szerződéseket ajánl a Szovjetunió

Erdei Sándor rajza

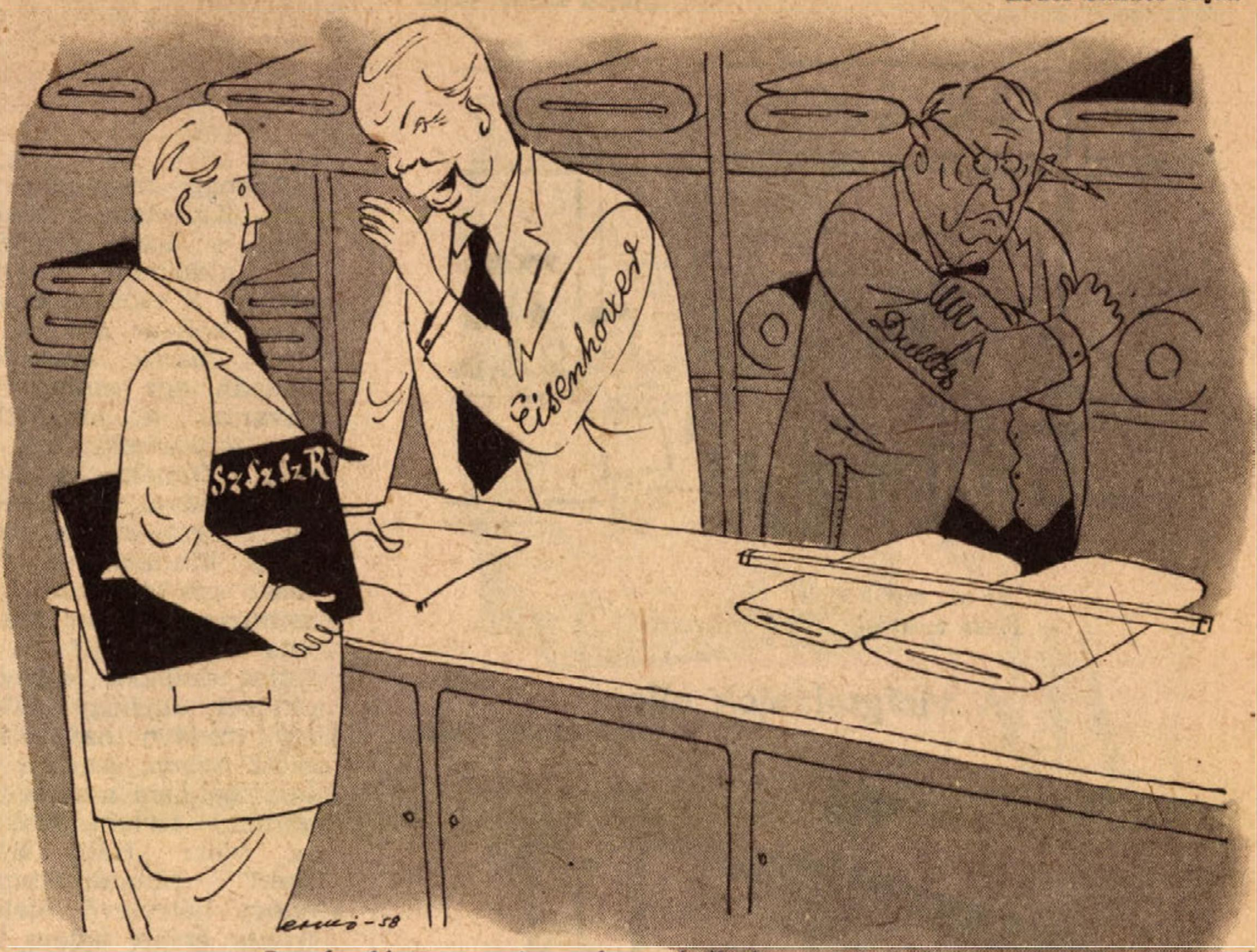

– Csendesebben ... még csak az kell, hogy a segédem meghallja! ...

Külföldi GYÓGYSZER

Álmatlanságról panaszkodtam a napokban Kelemennek, ki gyógyszergyűjtő ismerőseim egyik legszenvedélyesebb mániákusa és külföldi hipohonderekkel áll levelezésben, mint egy megszállott bélyeggyűjtő. Gondoltam, Kelementől biztosan kapok rövid úton valami jó altatót, és csakugyan mindjárt a táskája után nyúlt, miközben így szólt: — Szerencse fia vagy, hogy éppen most találkoztál velem, s hogy éppen most szenvedsz álmatlanságban. Mert egy olyan tablettát kapsz most tőlem, melytől oly édesen alszol el majd, mint egy csecsemő, és oly pihenten fogsz ébredni, mint egy üdülő vendég Zamárdiban. Mert amit most neked adok, az egy eredeti svéd altató lesz, amelyet egy svéd acél-királlyal cseréltem kétszáz eukarbonért.

Lefekvés után mindjárt elnyeltem egy tablettát és türelmesen vártam az álmot, mely késlekedett. Majd hánykolódni kezdtem bevált recept szerint, és éppen arra gondoltam, hogy még egy tablettát veszek be, midőn váratlanul elaludtam s az álom is megjött: A lélegzetem is elakadt, oly szép, fiatal nő lépett szobámba! Karcsú, szőke lány volt, igazi északi típus, tengerzöld szemű és minden fejezete önálló kisregény volt!

Nem is részletezem tovább: zavartan felültem az ágyban és a lehető legszellemesebb szavakkal köszöntöttem. De csak a fejét rázta és mosolygott. Nem értette, mit mondok. Akkor döbbentem rá: e gyönyörű, bájos vendégem svéd volt! *A svéd acél-király altatójától svéd nő jelent meg álmomban!*

Ekkor kézzel-lábbal magyarázni kezdtem, hogy forduljon el egy pillanatra, míg felkelek. Mutattam, hogy forduljon meg, s erre félreértette! Egyszerre elszomorodott, megfordult és az ajtó felé indult, elment. Kiáltottam mindjárt, hogy ne menjen, hogy nem ezt akartam, ne értsen félre, magamra kaptam a házikabátot és futottam utána, mezítláb le a lépcsőn, de már semerre sem volt...

Akkor pedig elkínzottan és boldogtalanul felébredtem és reggelig hánykolódtam a bosszúságtól. És reggelre megértettem, hogy nincsen más út számomra: vagy megtanulok gyógyszer nélkül aludni, vagy megtanulok svédül...

(somogyi)

A földrajz tudósa

Várnai György rajza

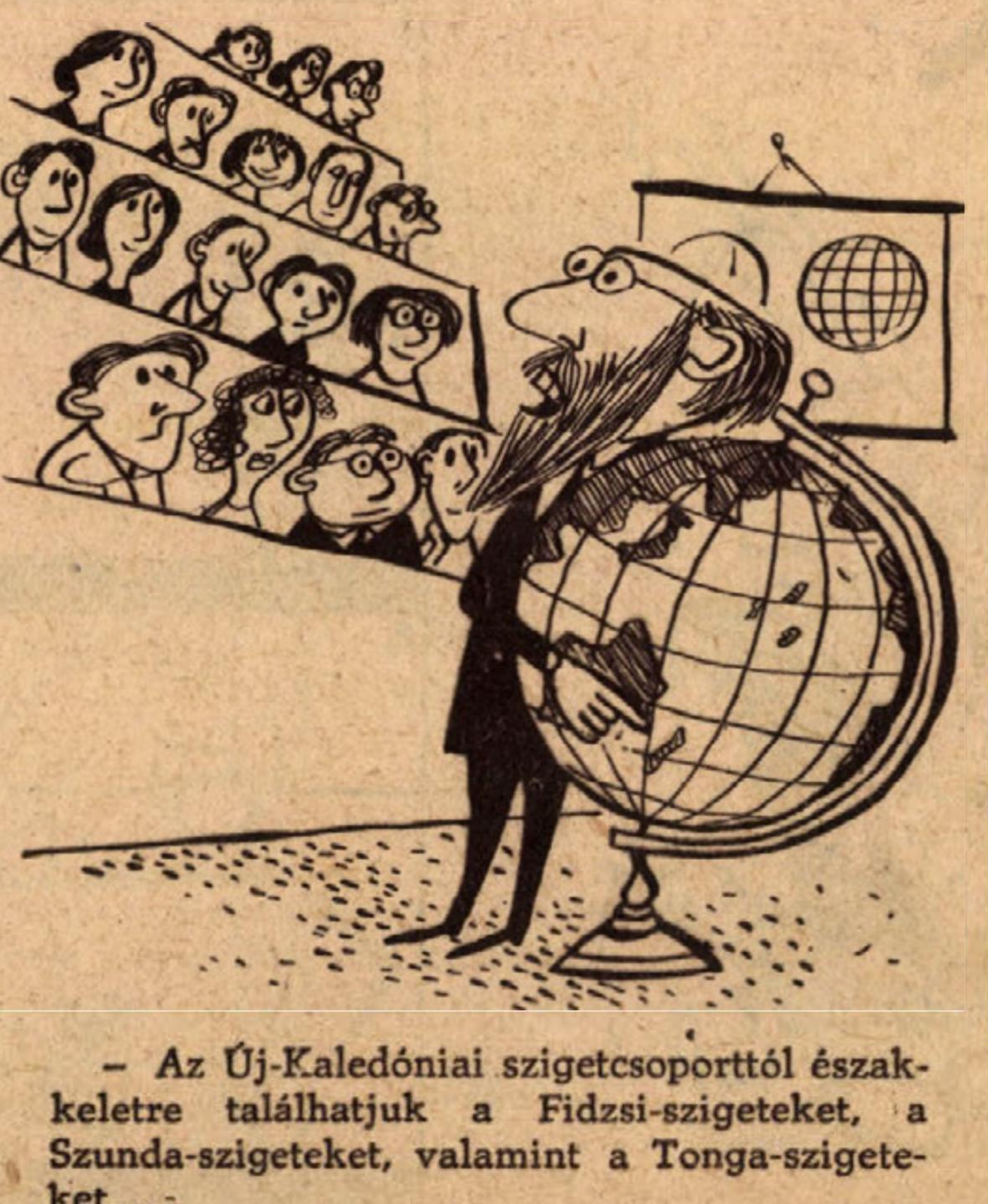

– Az Új-Kaledóniai szigetcsoporttól északkeletre találhatjuk a Fidzsi-szigeteket, a Szunda-szigeteket, valamint a Tonga-szigeteket...

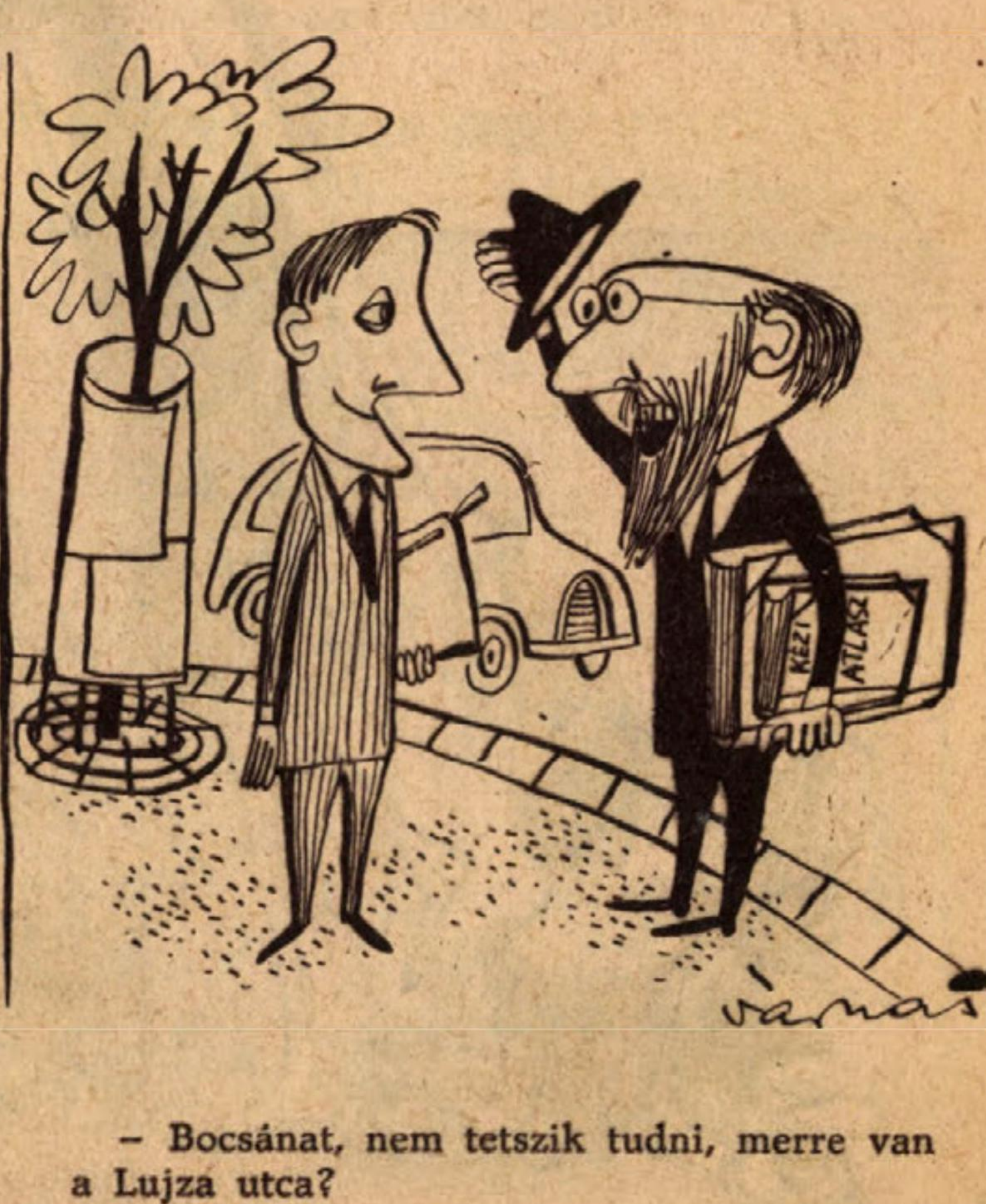

– Bocsánat, nem tetszik tudni, merre van a Lujza utca?

Pestiek

Takács Zoltán rajza

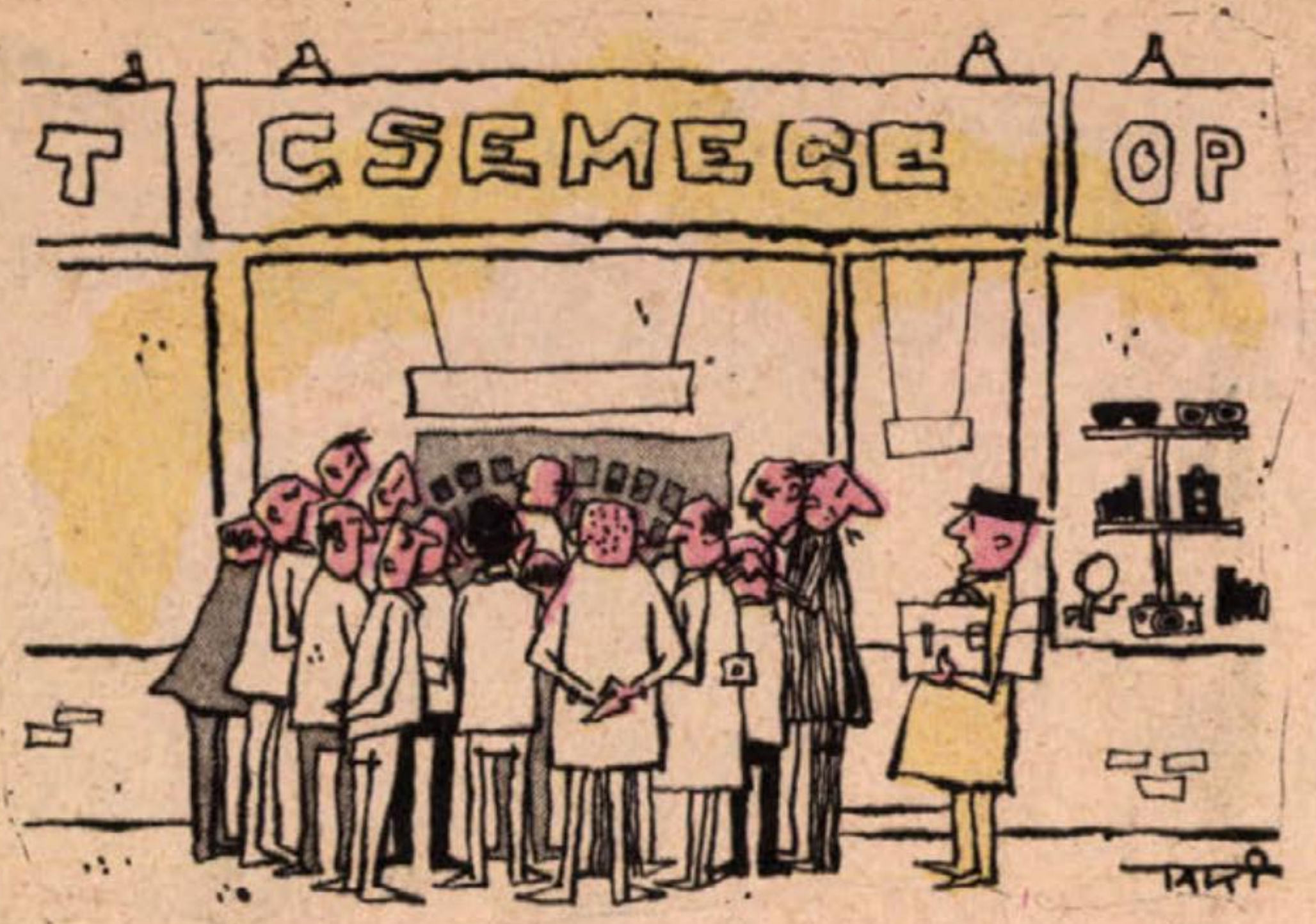

– Mi az, mit adnak?
– Friss érettségi tabló érkezett!

A virágtolvajok ellen

Gerő Sándor rajza

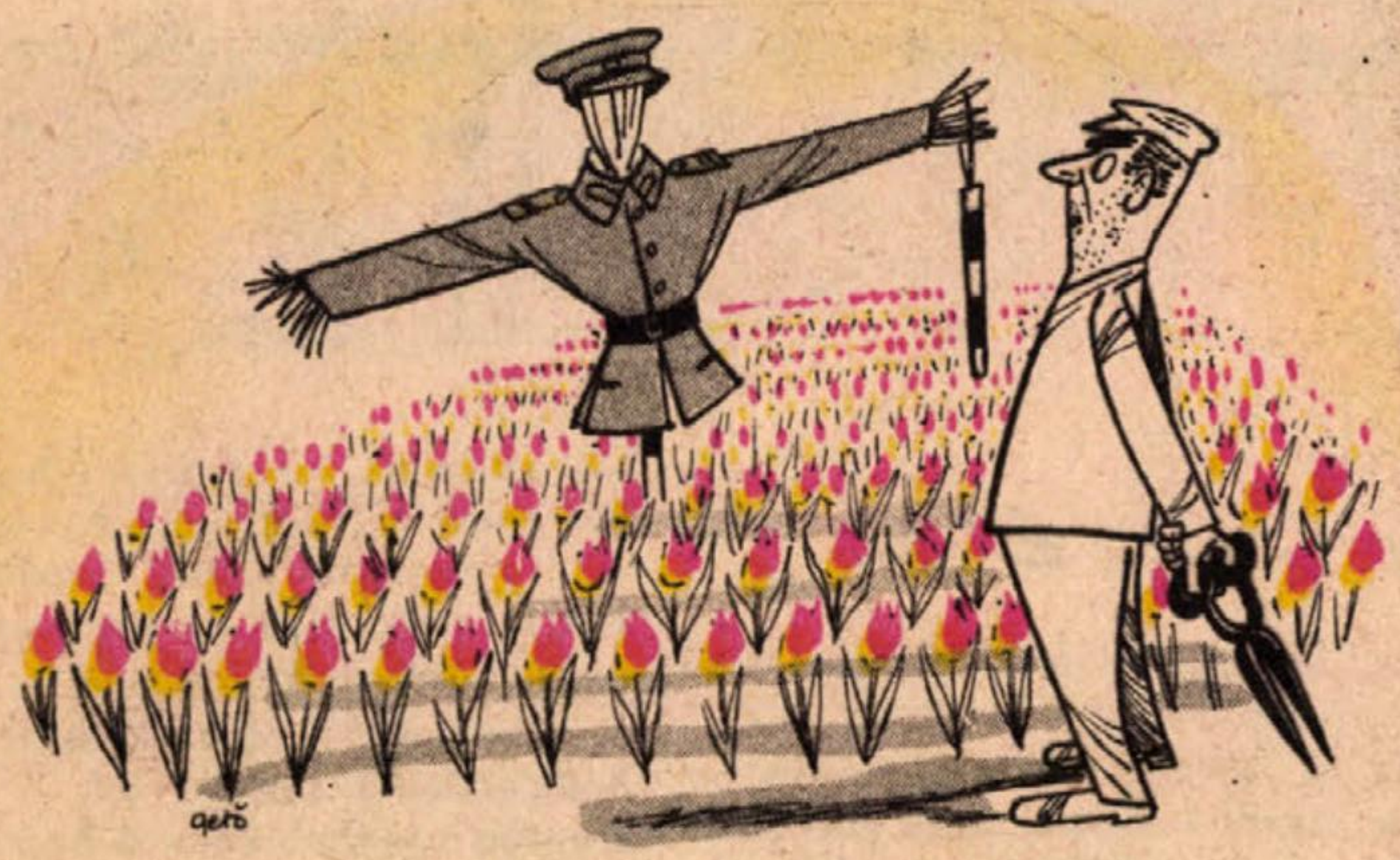

„Szerelmi házasság"

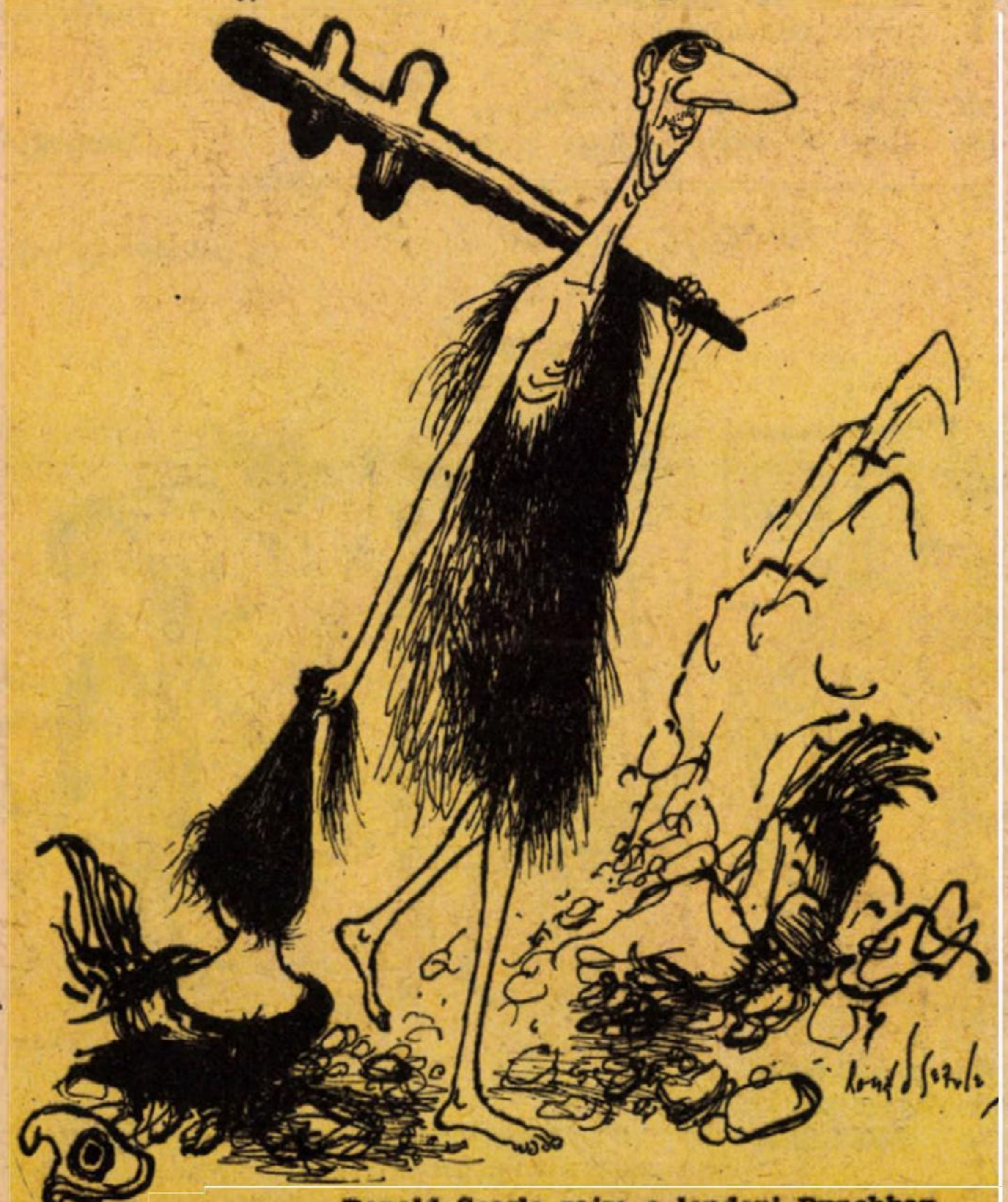

Ronald Searle rajza a londoni Punchban

Hála Kleinovitsnak!

Aug. 8.

Tegnap majdnem meghaltam. Kiúsztam a szabad Dunába, a lábam görcsöt kapott és fuldokolni kezdtem. A parton, a csónakház előtt néhány kolléga állt és dermedten nézte küszködésemet. Csupán egy ember nem jött zavarba: a kis Kleinovits, az utókalkulációból. Beugrott a Dunába és élete kockáztatásával kimentett. Amikor megragadta a derekamat, hogy kihúzzon, a fuldoklók rossz szokása szerint belecsimpaszkodtam. De Kleinovits ügyes volt és ravasz: teljes erejéből fejbevágott az öklével, úgyhogy elaléltam és így minden baj nélkül kiúszott velem. Amikor kinyomták belőlem a vizet és magamhoz tértem, első szavam ez volt: „Hála Kleinovitsnak!" Elhatároztam, hogy egész hátralevő életemet az iránta érzett hálám lerovásának szentelem. Ezt a naplót is azért kezdtem vezetni, hogy hálaérzetemet szavakba foglaljam az utókor számára. Kleinovits egy hős! Nemis tudom, hogyan állítsak emléket neki...

Aug. 12.

A kis Kleinovits még nem is sejti, mi vár rá. Egyelőre még nem ígértem neki semmit, azt szeretném, ha a boldogság csőstül szakadna rá. Mindenekelőtt szerzek neki egy egészséges, szép lakást a Rózsadombon, ott fognak szaladgálni a kertben a Kleinovits-gyerekek pirospozsgásan, csengő kacajuk felveri a környéket... Erre a célra húszezer forintot szántam és az összeköttetéseimet. Még szerencse, hogy tegnap kineveztek igazgatónak. Ennek a pozíciónak csak azért örülök, sőt, hogy őszinte legyek, a megbízást csak azért fogadtam el, hogy könnyebben teljesíthessem a Kleinovits-tervemet. A családot kiruházom, Kleinovitsot kineveztetem főkalkulátornak, minden héten kétszer meglátogatom őket és viszek nekik ajándékokat. Úgy hallom, az asszonynak gyenge a tüdeje. Elküldöm őket a Tátrába üdülni. A Kleinovits-család megalapozta a szerencséjét!

Szept. 10.

Új munkaköröm nagyon igénybevesz, de azért szünet nélkül foglalkozom Kleinovitsékkal. Tegnap kinéztem egy szép kertibútort nekik. Kleinovits még mindig nem sejt semmit. Tegnap találkoztam vele a folyosón, melegen kezet szorítottam vele, de ő zavartan félrefordította a fejét. Lehet, hogy vár tőlem valamit és csalódott a várakozásában? Ezt sem lehetne tőle rossz néven venni, mert úgy hallom, hogy a felesége súlyos beteg... Jövő héten okvetlen meglátogatom őket...

Szept. 20.

Közbejött egy konferencia és egy külföldi utazás. Nem szólván arról, hogy kineveztek főigazgatónak. Ezt persze Kleinovits nem érti és szemrehányóan oson el mellettem, ahányszor találkozunk. Ez nem szép tőle, mert önkéntelenül is azt a benyomást kelti, mintha azért mentett volna ki a vízből, hogy meghháláljam. Dehát, a dolog így áll: nem lehetünk tekintettel annak a jellemhibájára, aki megmentette az életünket. Hálám azért nem fog elmaradni.

Szept. 26.

Furcsa pasas ez a Kleinovits! Ma bejött hozzám és előadott egy zavaros táppénzügyet a feleségével kapcsolatban, s meglehetősen agresszíven igazságtalanságot emlegetett. Ha nem lennék olyan hálás neki, hogy megmentette az életemet, ezt zsarolásnak is tekinthetném. S közben olyan lapos pillantásokat vet rám, mint aki azt mondja: „Kihúztalak a vízből, most kutya kötelességed, hogy segíts rajtam!" Amellett van egy rossz érzésem: amikor Kleinovits kimentett a Dunából, már köztudomású volt, hogy ki fognak nevezni igazgatónak. Tehát Kleinovits a reménybeli igazgatót húzta ki a vízből. Mindenesetre elgondolkoztató.

Okt. 7.

Ma Kleinovits leleplezte magát. Amikor lehordtam, hogy egy kimutatást slendriánul készített el, ingerülten válaszolt. Ezzel tudtomra adta, hogy különleges elbánásra tart számot. Ez a magatartás tűrhetetlen és antidemokratikus! Nálunk egy igazgató élete ugyanannyi, mint egy szimpla közemberé. Persze, őt is meg lehet érteni, mert a felesége, amint értesültem, meghalt.

Okt. 24.

Ez a szerencsétlen Kleinovits nem megy ki a fejemből. Most már agresszíven bújik előlem, mint aki azt mondja: „Te csak ne légy hálás nekem azért, mert megmentettem az életedet." Holott hogy is állunk azzal az életmentéssel? Az igazság az, hogy ki akartam úszni, mire jött ez a Kleinovits, fejbevágott és megakadályozott abban, hogy kiússzam a magam erejéből. Mert érdemeket akart szerezni. De nem fog! Ha elgondolom, hogy hajszál híján szereztem ennek az embernek egy rózsadombi lakást... Megáll az ész!

Nov. 11.

Fel vagyok háborodva! Ez a piszok Kleinovits elégedetlen, mert Mártonffyt neveztem ki főkalkulátornak, aki, állítólag, géppisztollyal járt az ellenforradalom alatt. Ez egyrészt nincs bebizonyítva, másrészt Mártonffyról mindenki tudja, hogy nem hőzöngő volt, hanem félrevezetett hazafi. Nem fogom tűrni, hogy a Népfront magasra emelt, szent lobogóját ilyen dogmatikus pondrók bemocskolják! Ma felmondtam Kleinovitsnak!

Gádor Béla

Ábránd a vakáció előtt

Réber László rajza

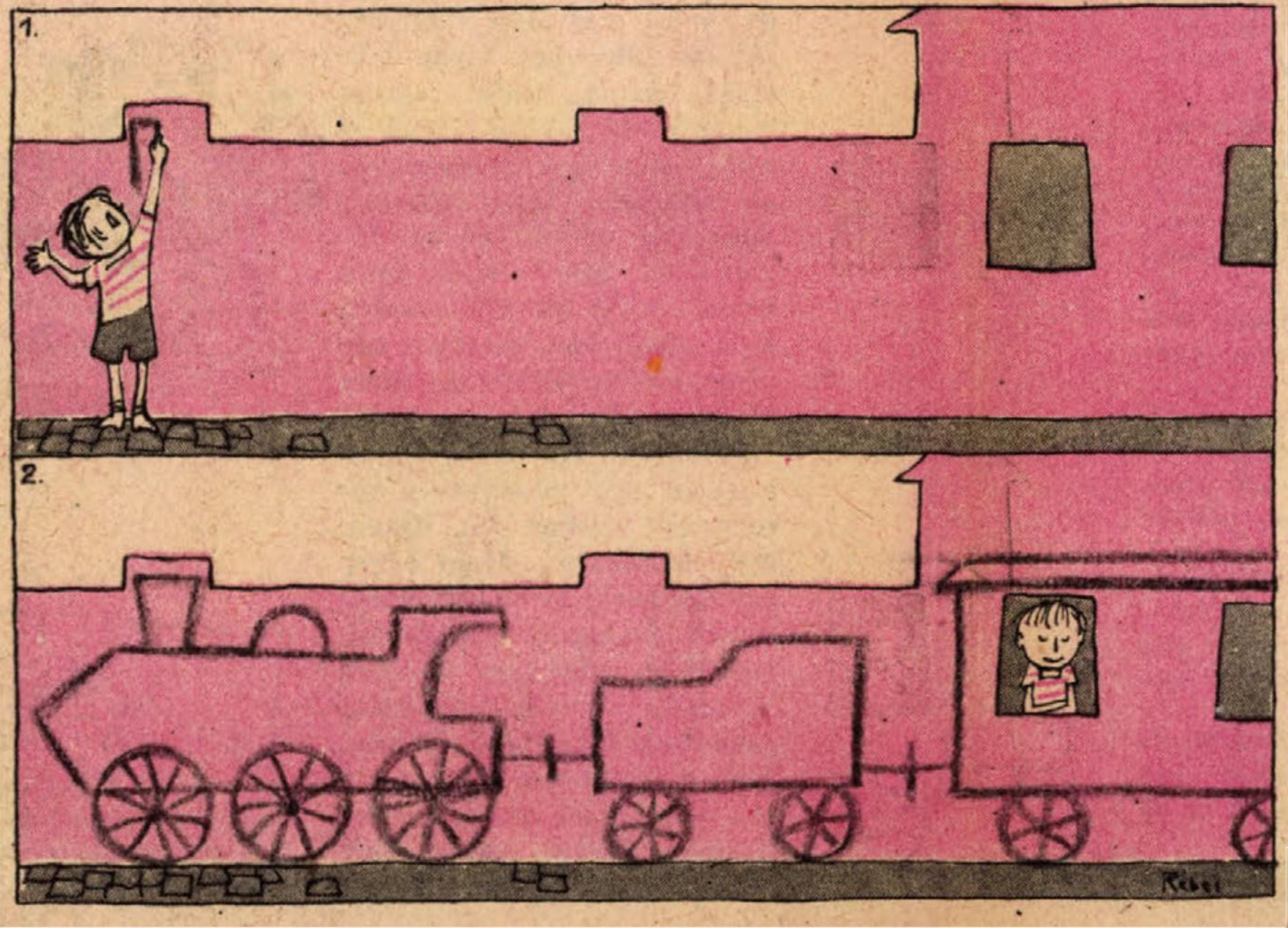

Az őrület éjszakája

Hegedűs István rajza

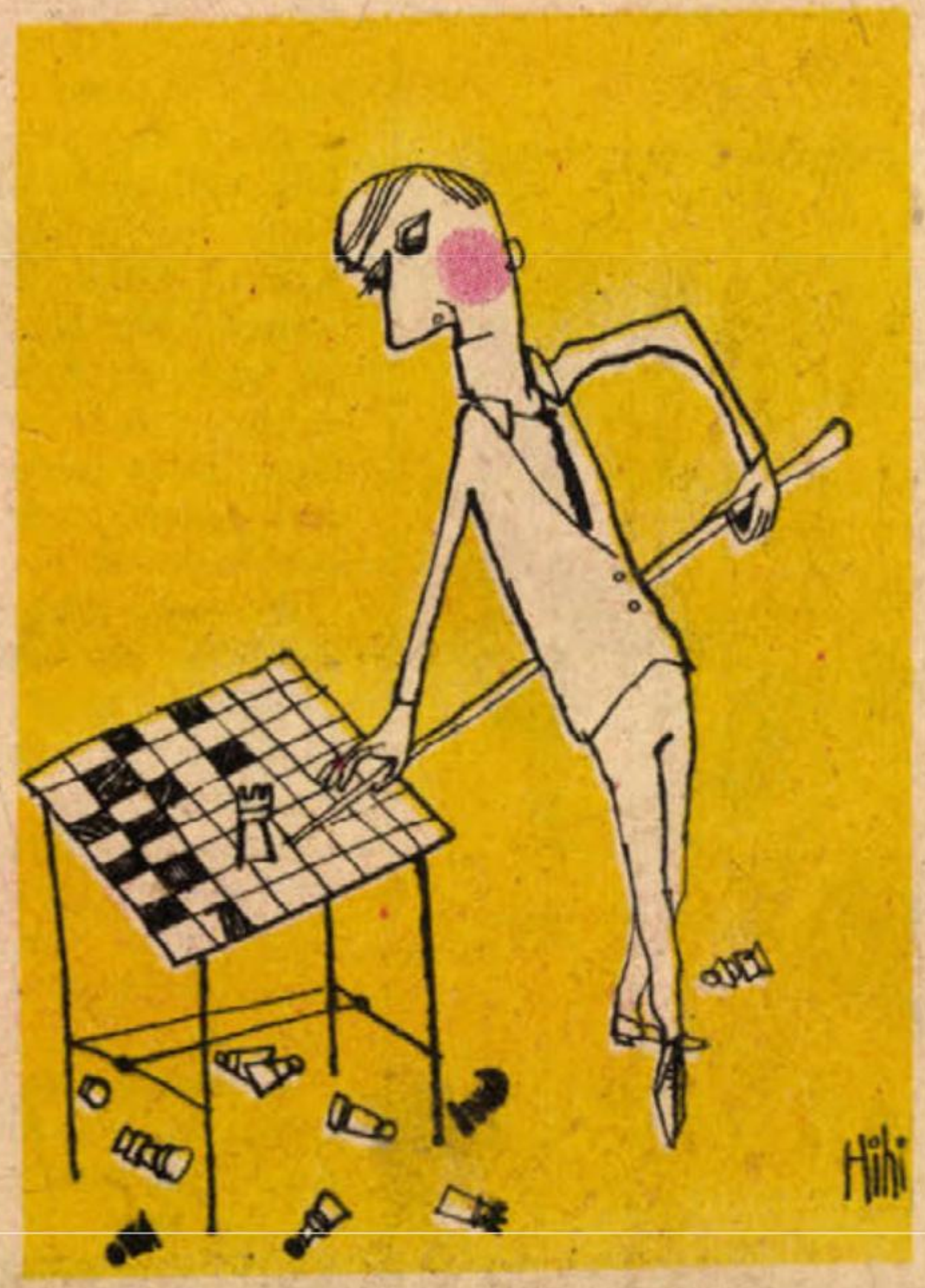

A nagymester

Kép Franciaországból

Szűr-Szabó József rajza

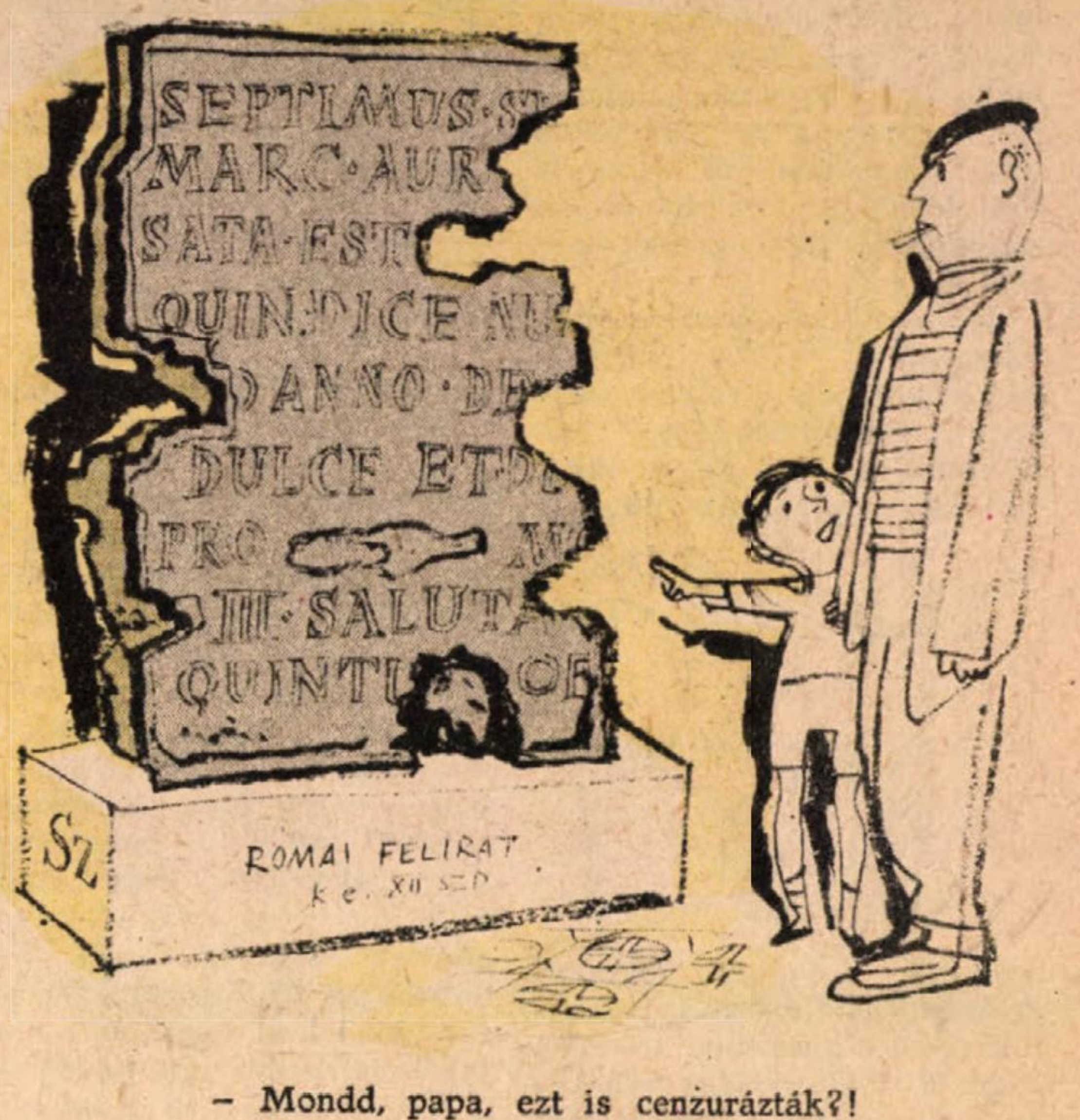

– Mondd, papa, ezt is cenzurázták?!

Női dolgok

Vasvári Anna rajza

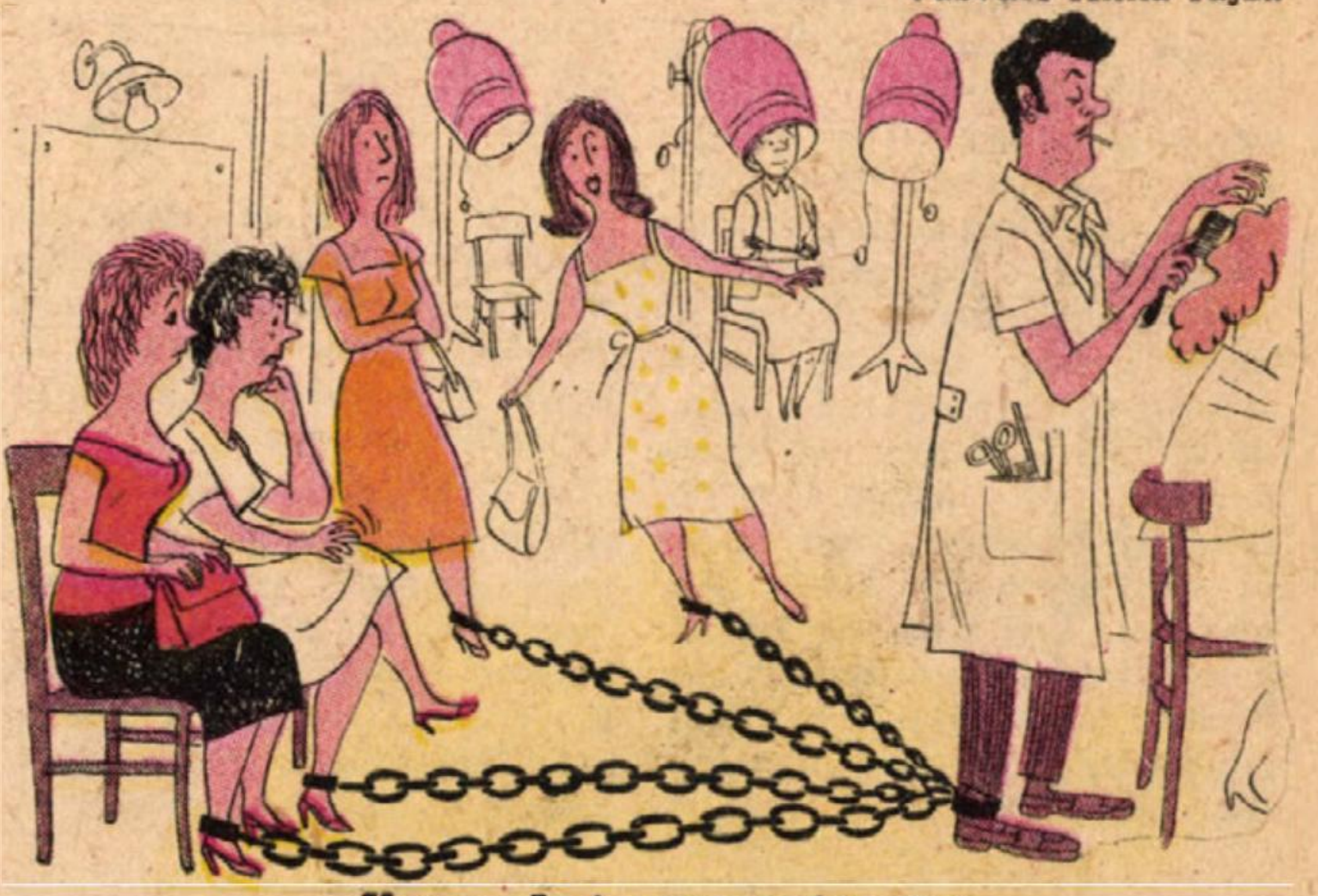

Vagy a Jani, vagy senki más!

Romantikus férfi

Schwott Lajos rajza

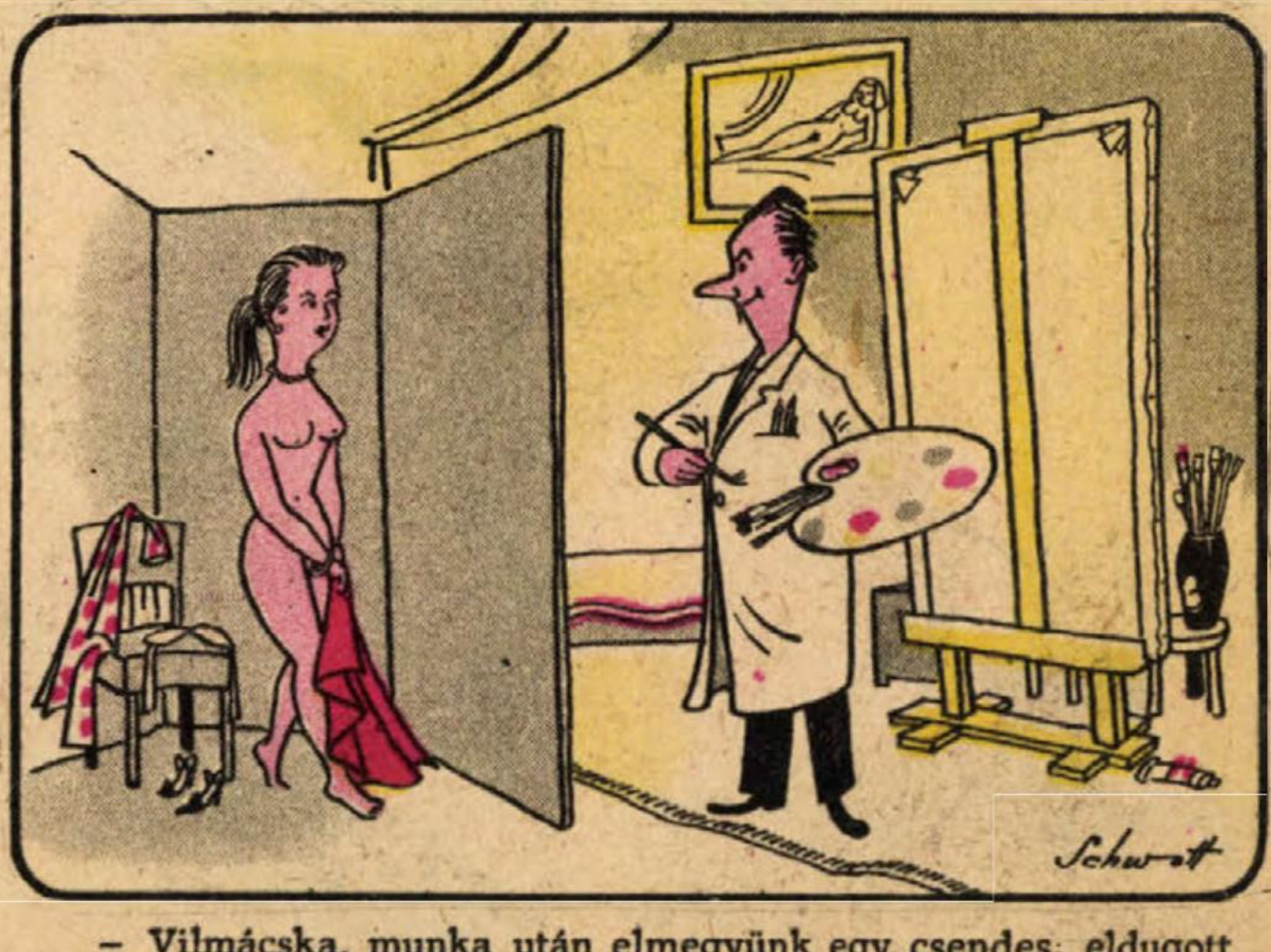

– Vilmácska, munka után elmegyünk egy csendes, eldugott kis óbudai vendéglőbe, ahol nem zavar bennünket senki...

A szép, új Európa és a régi csúnya emberek

Vasárnap volt, kora délután. Remete Mátyás, pesti lakos, nős, ötvenkétéves, foglalkozása nyugalmazott szabadkézirajz-tanár, a budai HÉV-állomáson sétált fel-alá. Ismerősére várt, Zalánka Leó Kázmérra, randevújuk volt, abban állapodtak meg, hogy felkeresik az egyik Pest környéki strandot és ott szárazon és vízen eszmét cserélnek.

Zalánka Leó Kázmér foglalkozására nézve közéleti nagyság volt, mint ilyen: megjelent, sürgött-forgott, összeköttetéseket szerzett, kapcsolatokat ápolt, nemkülönben felszólalt, kifejtette nézeteit, eszmekörben mozgott, a tisztult erkölcs keretében, továbbá jósolt a a jövendölés vonalán és ígérgetett felelősségének teljes tudatában és jegyében.

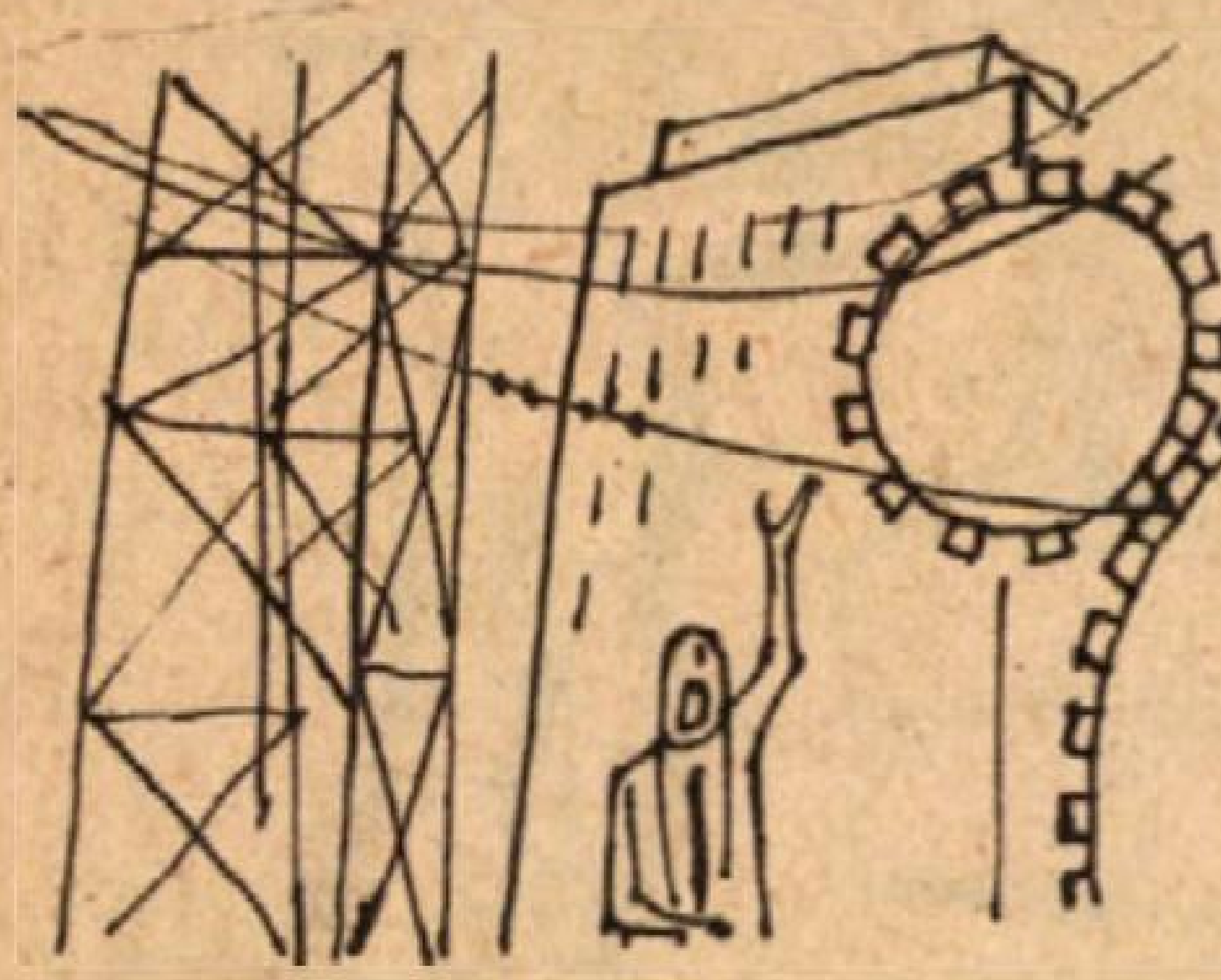

Sokat ígért, mindig a maximumot. Mostanában például szép, új Európát meg szép új világot. Óvakodott attól, hogy kevesebbet ígérjen, például egy szép új gyárat vagy egy szép, új kórházat. Hogyisne! Idő múltán valaki még karonfoghatja és azt mondhatja: most pedig, uram, jöjjön és mutassa meg, hol van az a szép új gyár, merre az a szép, új kórház?! Mennyivel kellemesebb és biztonságosabb szép, új Európát vagy szép, új világegyetemet ígérni. Elvégre őt, Leó Kázmért amiatt nem lehet felelőssé tenni, hogy Európa renoválása és a világmindenség tatarozása nem készült el idejére.

A nyugalmazott szabadkézirajz-tanár nem nagyon lelkesedett a szép, új Európáért. Ha Zalánka szóbahozta, kiábrándultan mosolygott és azt mondta:

— Mit ér a szép, új Európa, ha megmaradnak a régi, csúnya emberek...

Az volt a meggyőződése, hogy mindenekelőtt szép, új emberekre volna szükség. Magánéleti nagyságokra. Soksok millió magánéleti kiválóságra, akik a magánélet területén tűnnek ki kristálytiszta jellemükkel és a szobában, a műhelyben, az irodában, a veteményeskertben szereznek hervadhatatlan érdemeket. Úgy vélekedett, hogy majd ezek, tíz- meg százmillió magánéleti nagyság fogják felépíteni az új Európát. De az még soká lesz. Egyelőre a régi HÉV-állomáson járt fel-alá és a régi Zalánka Leó Kázmérra várakozott.

Félperccel az indulás előtt érkezett meg Zalánka. Lihegve, zihálva fogott kezet Remetével. Éppen csak annyi idejük volt, hogy felkapaszkodhattak a lépcsőn, s már indult is a szerelvény.

— Miért jött az utolsó pillanatban? Nem kapott villamost? — érdeklődött Remete, miután helyet foglaltak az egyik másodosztályú kocsiban az ablak mellett.

— Dehogy a villamos! — zihált még mindig Zalánka — nagy botrány volt odahaza. Képzelje, az a buta cseléd, amikor terített, összetört két tányért. És amikor a feleségem lemarházta, még szájaskodott is! Nade aztán, amit tőlem kapott! Először is felszólítottam, hogy tartsa a száját! Másodszor, tudomására adtam, hogy a két tányér árát elsején levonjuk a fizetéséből.

A nyugalmazott kézirajz-tanár mélabúsan hallgatta a történetet. Szép, új Európa... gondolta csüggedten.

— Ejnye, Zalánka úr — csóválta a fejét —, érdemes két tányér miatt ilyen csúnya botrányt rendezni?

Leó Kázmért felpaprikázta a szelíd szó:

— Miért? Maguknál a cseléd talán szabadon tördösheti a tányérokat?

Remete csöndesen válaszolt. Azt mondta:

— Hatig.

Zalánkának ráncbafutott a homloka, a szemöldöke meg ugrándozni kezdett:

— Mi?... mi?... Délután hatig?

— Nem — válaszolta Remete —, hat tányérig. A lány mosogatja a tányért, törülgeti, felrakja az asztalra, leszedi. Bármennyire vigyáz is, elkerülhetetlen, hogy néha össze ne törjön egyet-kettőt. A vonat is kisiklik néha, pedig az gép. Szóval, amikor beállt hozzánk, abban állapodtunk meg vele, hogy évenként hat tányért összetörhet. Csak a hetediknél szólunk.

Zalánka meghökkent. Úgy látszik, gondolta, ezt a Remetét megfertőzték a szociális eszmék. De épp eleget bosszankodott délben az ebédnél, nem akarta újra felizgatni magát. Elhatározta hát, hogy humorosan fogja fel a dolgot. Már kacagott is:

— És mondja, Remete úr, mi a házirend maguknál, mit törhet még össze a lány?

Remete bölcs ember volt. Szelíden válaszolt:

— Évenként három vázát. Vagy két vázát és egy korsót. Vagy egy vázát, egy korsót és egy villanykörtét. Vagy két villanykörtét és egy sótartót.

Leó Kázmér harsogón nevetett és csapkodta a térdét:

— Pont három vázát törhet össze? Nem kettőt, nem négyet, pont hármat.

A nyugalmazott szabadkézirajz-tanár mentegette magát. Sajnos, nincs országos statisztikai felvétel, sem pszichotechnikai számadat arról, hogy egy háztartásban dolgozó személy a legnagyobb gondosság mellett is hány tányért, poharat, miegymást ejt ki a kezéből, bármennyire vigyáz is. Így hát ő meg a felesége csak úgy becslés szerint állapodtak meg a lánnyal a törés ügyében, meg egyebekben is.

— Miben állapodtak meg még? — csurogtak Zalánka könnyei.

Kiönthet az abroszra vagy a padlóra évenként hat pohár vizet, négy tányér levest, két üveg tintát. Reggel ő kelt fel minket. Havonként kétszer elaludhat. — Töprengett, majd felderült az arca. — Ja, igen! Nálunk a lány jár bevásárolni. Ő jár a henteshez, a fűszereshez, a zöldségeshez, a tejeshez... néha hat boltban is megfordul reggel egy óra alatt. Bármennyire vigyáz is, előfordul, hogy egyszer-egyszer itt vagy ott kevesebbet kap vissza, vagy pedig elveszíti valamennyit. Három évvel ezelőtt, amikor belépett hozzánk, abban állapodtunk meg vele, hogy havonként négy pengő hiánya lehet. Évenként ötven pengő. Ha több hiánya van, az már az ő kára. Ha kevesebb, az ő haszna. Tavaly például húsz pengő jutalmat kapott, mert csak harminc pengőt vesztett el.

Ez már több volt, amennyit Zalánka eszmeköre elbírt.

— Ne vegye rossznéven, Remete úr, de maga abnormális!

A nyugalmazott szabadkézirajz-tanár lenyelte a sértést. Csöndesen nézett maga elé, majd Zalánkára emelte a szemét:

— Igaza van — mondta elmélázva —, abnormális vagyok. Magamon kezdem el az új Európát.

1938. **Gömöri László**

KI HOGYAN STARTOL!

Szűr-Szabó József rajza

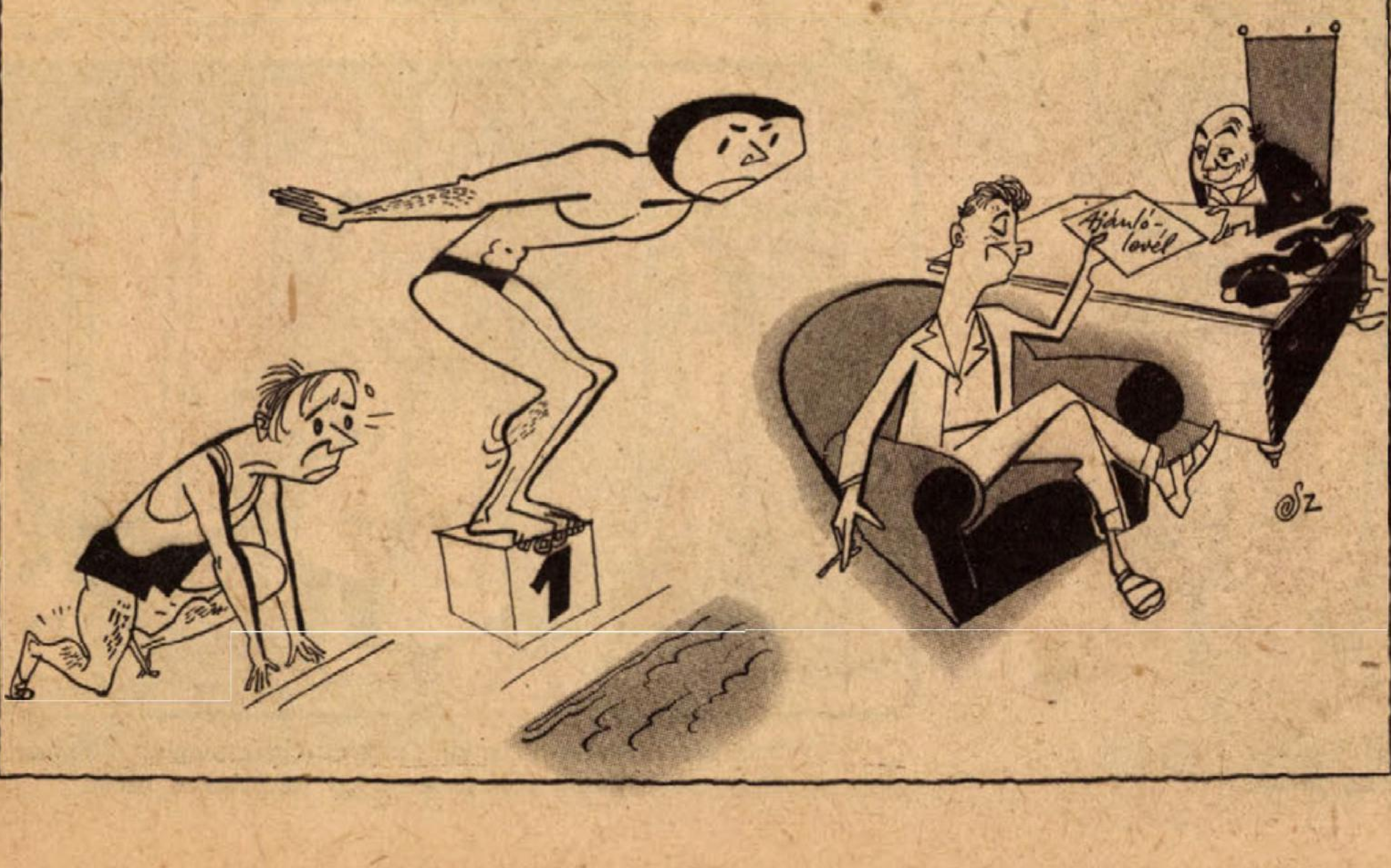

Nincs pék-utánpótlás

Gerő Sándor rajza

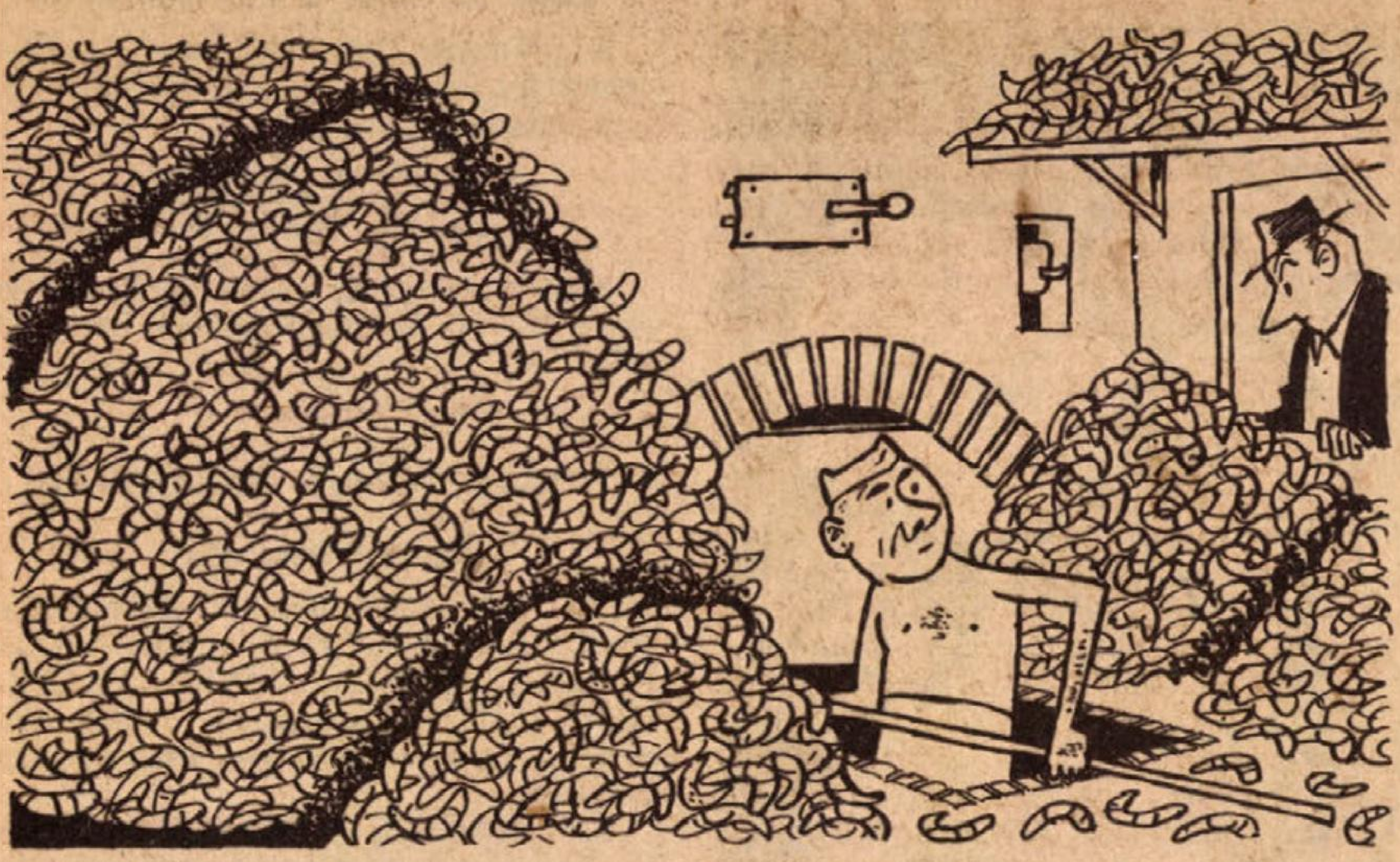

– Húsz millió kifli? Minek ennyi?!
– Hadd legyen akkor is, ha mi már nem leszünk . . .

Miért DOHÁNYZIK?

Nyugodt: Mondja, miért dohányzik annyit?

Ideges: Mert ideges vagyok.

Nyugodt: Mitől ideges?

Ideges: Azt mondja az orvos, hogy a sok dohányzástól.

Nyugodt: Akkor ne dohányozzon.

Ideges: Nem lehet, mert ideges vagyok és akkor rá kell gyújtanom.

Nyugodt: Igen, de azért ideges, mert sokat dohányzik. Ha abbahagyja, elmúlik az idegessége!

Ideges: De amíg el nem múlik az idegességem, addig nem bírom abbahagyni, mert amikor ideges vagyok muszáj rágyújtanom.

Nyugodt: Igen ám, csakhogy az idegessége nem múlik el addig, amíg rágyújt, ha nem gyújt rá akkor elmúlik és úgy már nyugodtan dohányozhat.

Ideges: De ha akkor rágyújtok, akkor megint ideges leszek, tehát nem gyújthatok rá és ettől ideges leszek, és ha ideges leszek akkor rá kell gyújtanom, hogy megnyugodjak, de ha a dohányzástól van az idegességem, akkor ennek következtében még idegesebb leszek és akkor újra rá kell gyújtanom, és akkor már olyan ideges leszek, hogy nem győzöm szívni a cigarettát és attól borzasztóan ideges leszek. Ezt nem akarom és inkább rágyújtok, hogy megnyugodjak és még a gondolatával sem idegesítem magam azzal, hogy nem gyújtok rá, mert attól ideges leszek, mert attól ideges leszek és akkor rá kell gyújtanom és akkor ideges leszek és akkor rá kell . . . A kutyafáját, hol a cigarettám . . .!?

Nyugodt: Hű, a fene egye meg, adjon nekem is egyet, de gyorsan, mert nagyon ideges vagyok!

(kékvölgyi)

Ismeri a szobafestőket

Toncz Tibor rajza

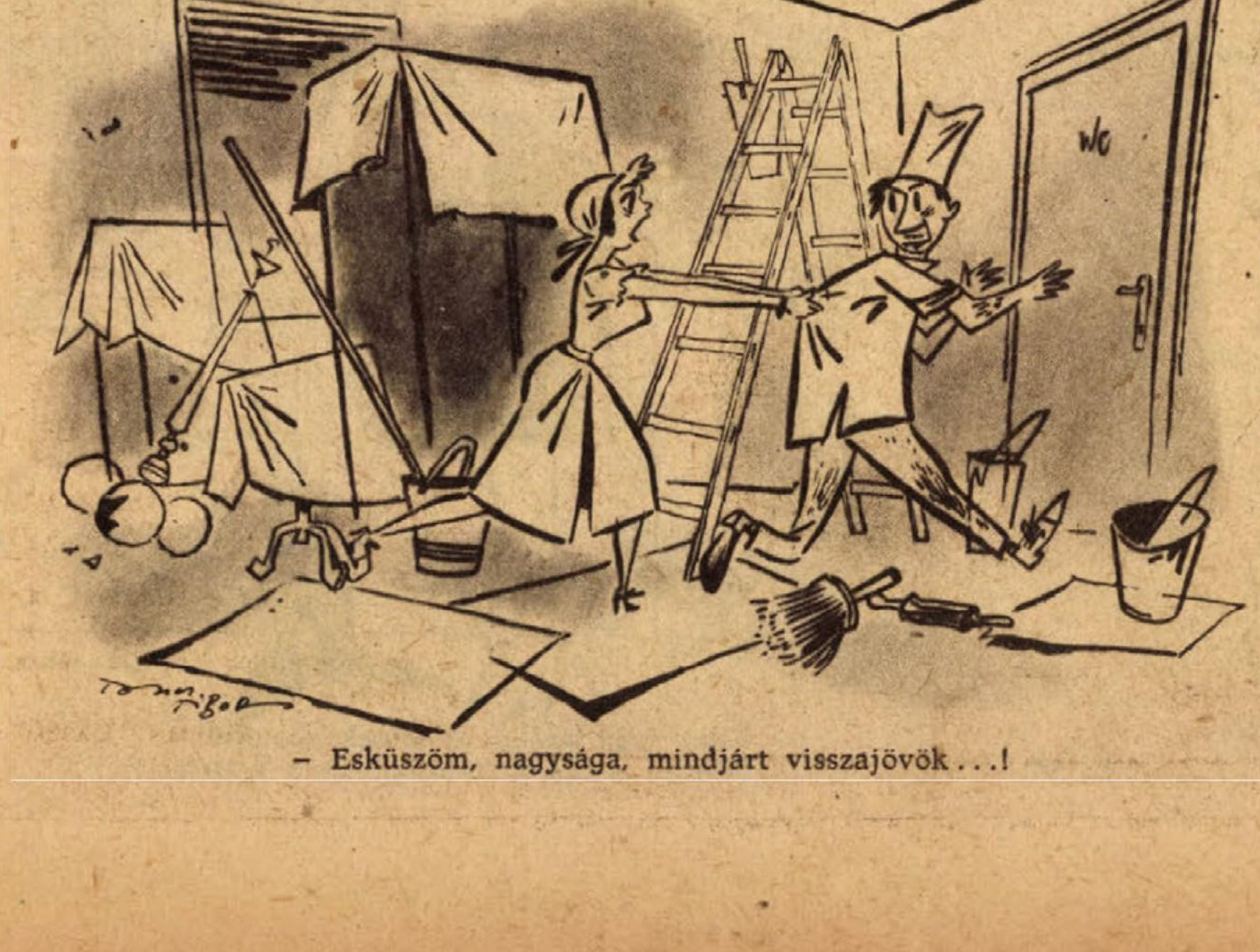

– Esküszöm, nagysága, mindjárt visszajövök . . .!

Stockholmi atomium

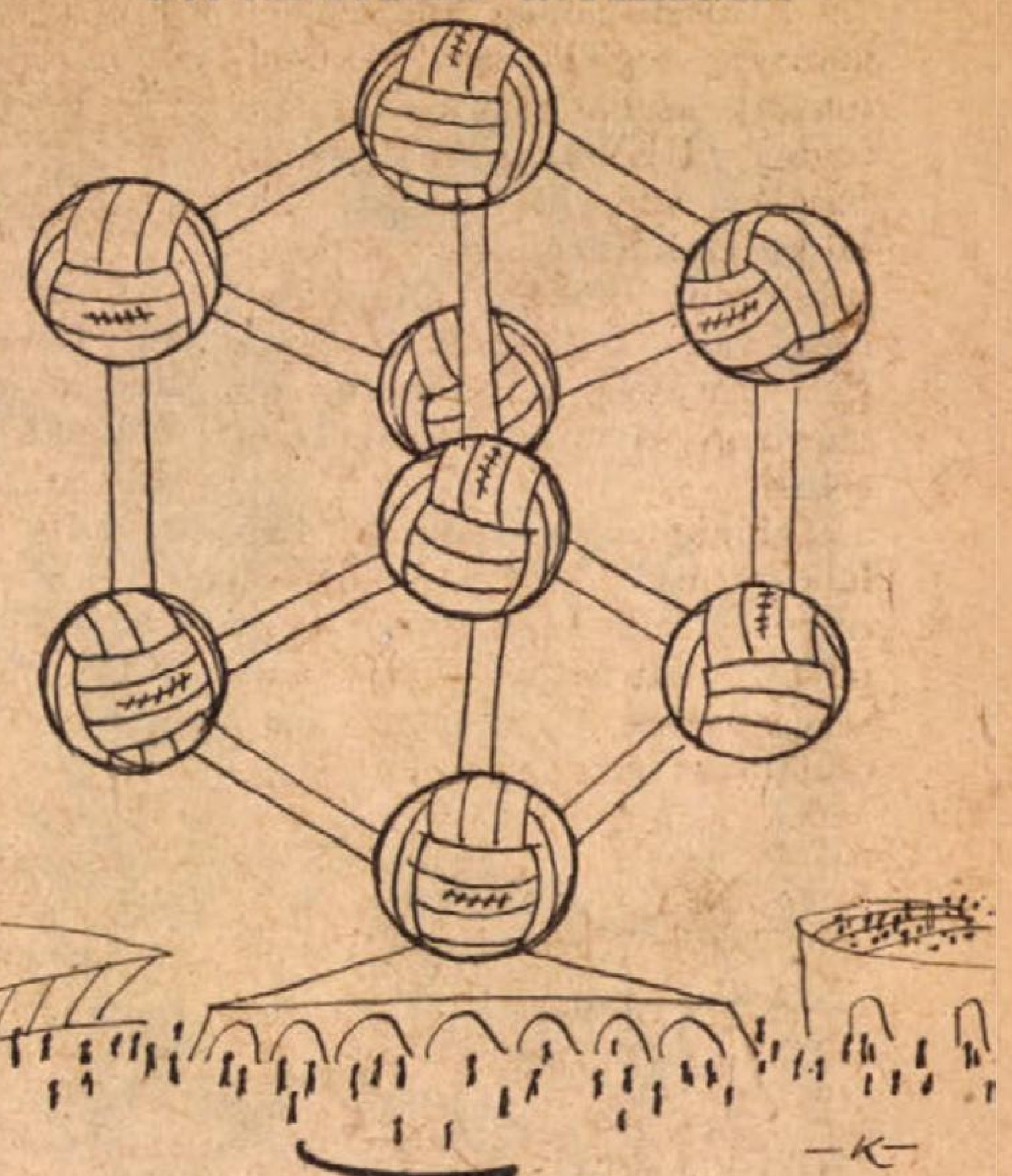

A hónap végén

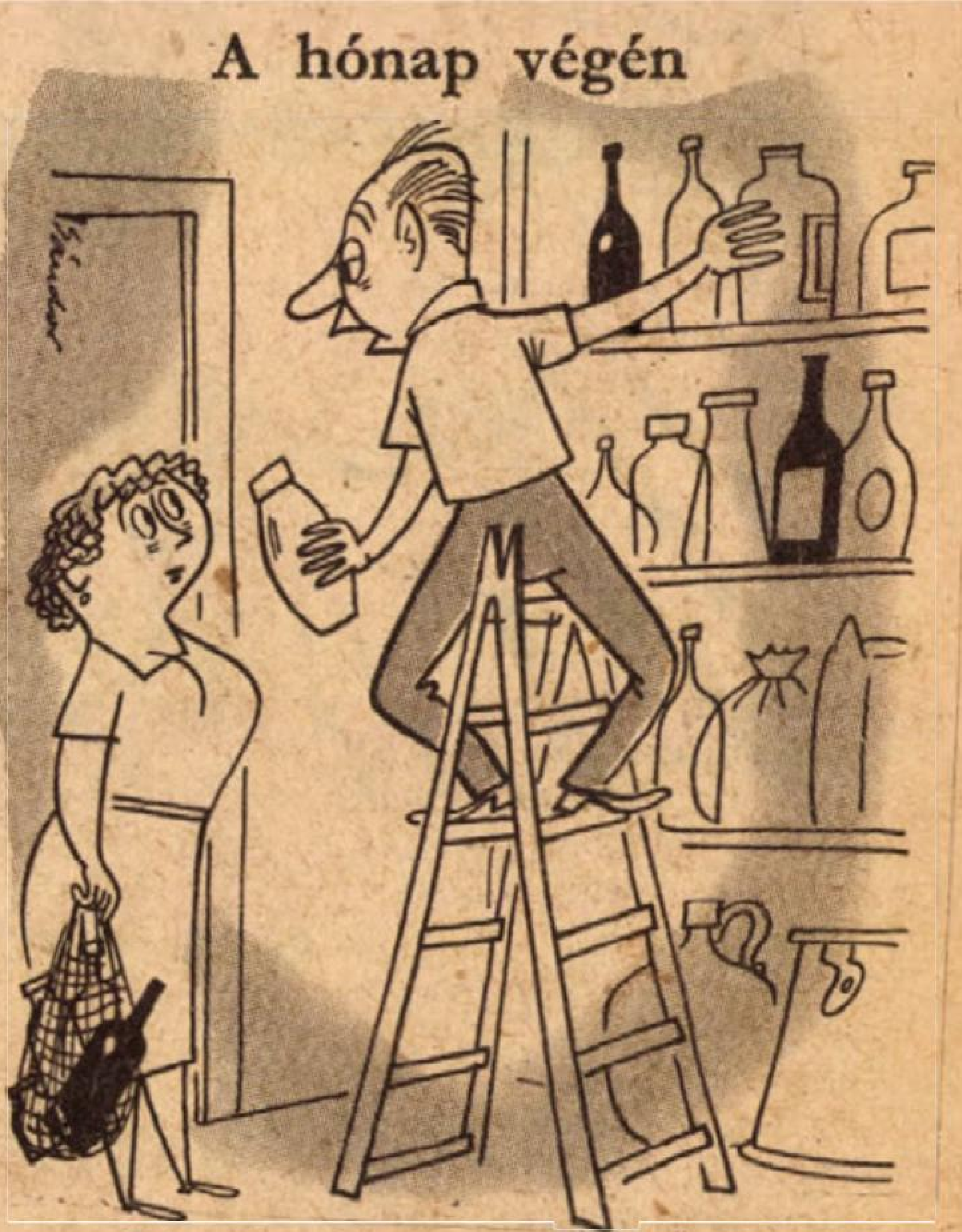

– Itt van még egy mustáros üveg, erre is volt három forint betét . . .

Pedagógia

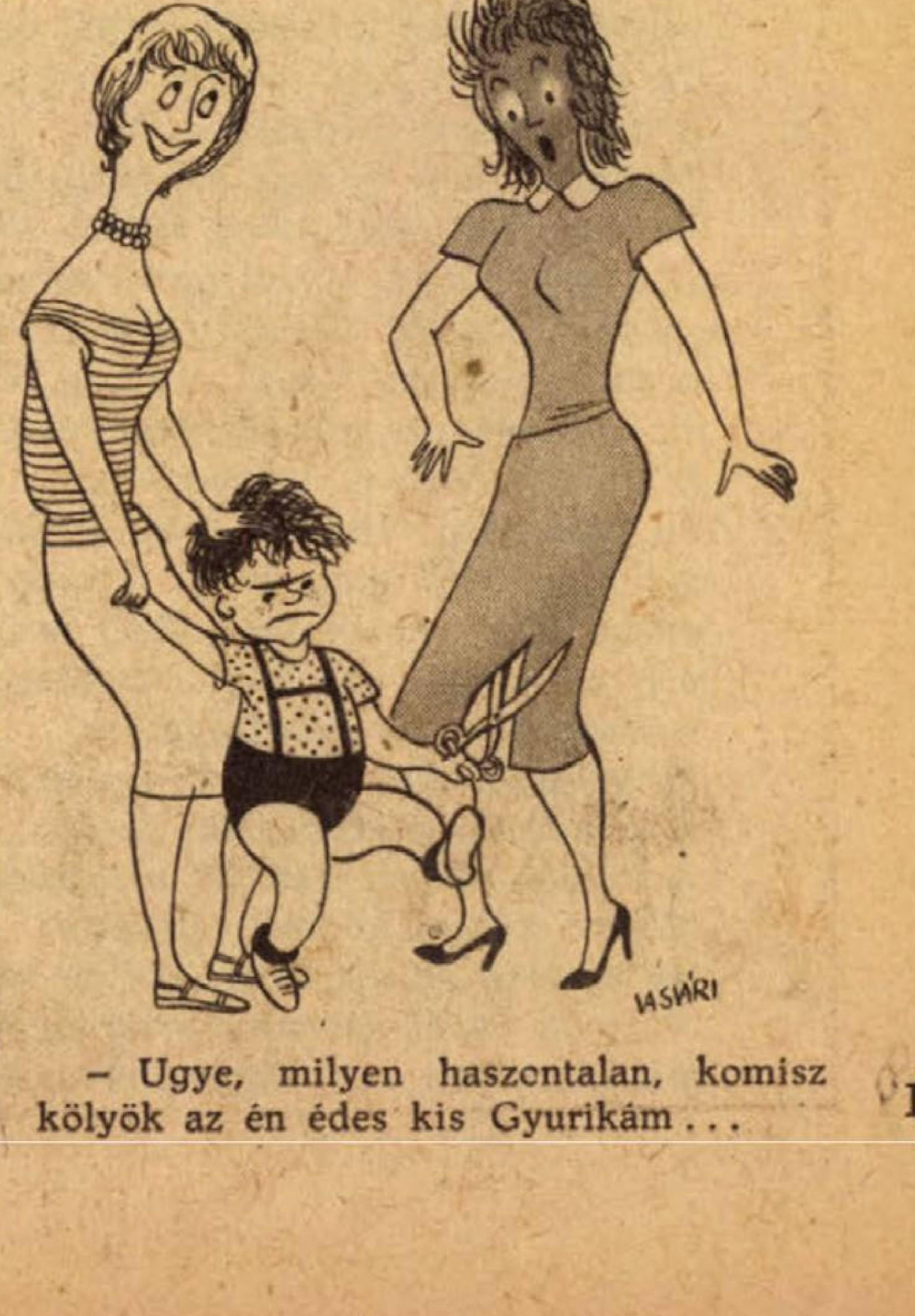

– Ugye, milyen haszontalan, komisz kölyök az én édes kis Gyurikám . . .

A BÉKEANGYAL SÓHAJA

Gerő Sándor rajza

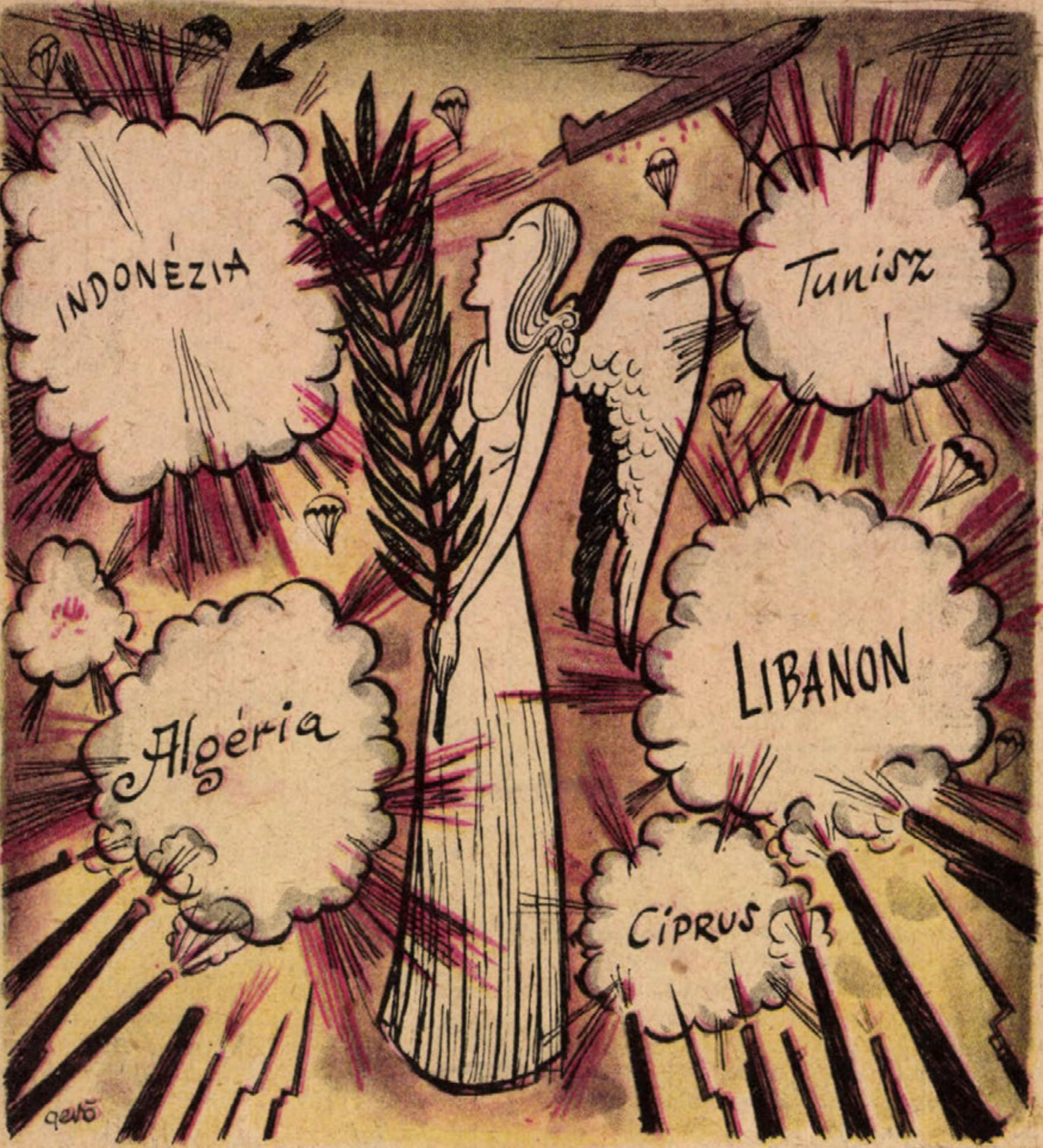

– Mi lesz itt, ha egyszer háború lesz!?

Ezt olvastuk

Göndör vizet a vidékieknek!

A „Magyar Kisiparos” című szaklap június 5-i számának egyik apróhirdetése a következőket közli:

> **„Négergöndör hidegvizet vidékre is szállít Kohán László, Bp., Királyi P. u. 9.”**

Szeretnénk tudni, vajon kapható-e sima hideg víz is, elöl frufruval, hátul két loknival?

Ludas Matyi önkritikája

Egy olvasó írja:

„Az újszülöttnek minden vicc új” mottóval Ludas Matyi rövid egymásutánban kétszer is leközölte HÁTHA VALAKI NEM ISMERI rovatában a belvárosi eszpresszóban csevegő két asszony párbeszédét.

Úgy látszik, kedves humoros hetilapunk egész olvasótáborát egyhetes csecsemőnek nézi...

K. E.-né
Bp., XX., Klapka u. 114.

Sokan nem értették

legutóbbi számunk 15-ik oldalán az „És ez így megy évről évre...” című rajzot, amely azt ábrázolta, hogy noha még shortban járunk a nyári kánikulában, de már a téli tüzelőt szállítja a TÜSPED. A rajz kesernyés humorát mi ugyan megértettük, — különben nem közöltük volna — de megértjük azt is, hogy az olvasók egy része nem értette meg. Ezentúl mindenesetre jobban fogunk ügyelni. Mert inkább mi ne értsük valamelyik közleményünket, de az olvasó minden sorunkkal legyen tisztában.

A szerkesztőség.

Az irigység mirigye

Hadd szóljak ma — bár elég merész terv ez —
a kutatókhoz és a sebészekhez,
mert témám most egy érdekes betegség,
amelyről írni hasznosan szeretnék.
noha, úgy tudom, többször felfedezték.
E baj oka még nem tisztázott kérdés,
egyrészt talán a kisebbrendű érzés,
de legfőképp egy sajátos mirigység.
S a baj neve: irigység.
Mondom, egy mirigy ez, mely felfakad,
ha egy honfitárs nagy sikert arat.
A beteg előbb holtsárgára sápad,
majd fojtogató vérnyomása támad,
a művet fogja, vágja mint a répát
és ráfreccsenti mérges váladékát.
E mirigy-bajban szenvedőket
ne vesd meg! Inkább sajnáld őket,
mert gondold meg, hogy milyen gyötrelem
emészti azt, ki véres, habzó szájjal
végezni akar egy szép alkotással,
miközben ő oly tehetségtelen!
Figyeljetek hát orvosok, tudósok!
A tennivaló e kérdésben jó sok!
A mirigy helyét kell itt megtalálni
és éles késsel ki kell operálni!
Ha sikerül ez, be szép lesz az élet!
Micsoda furás-járvány érne véget,
megszüntetve egy kínos betegséget!...

L. M.

Indok

Pusztai Pál rajza

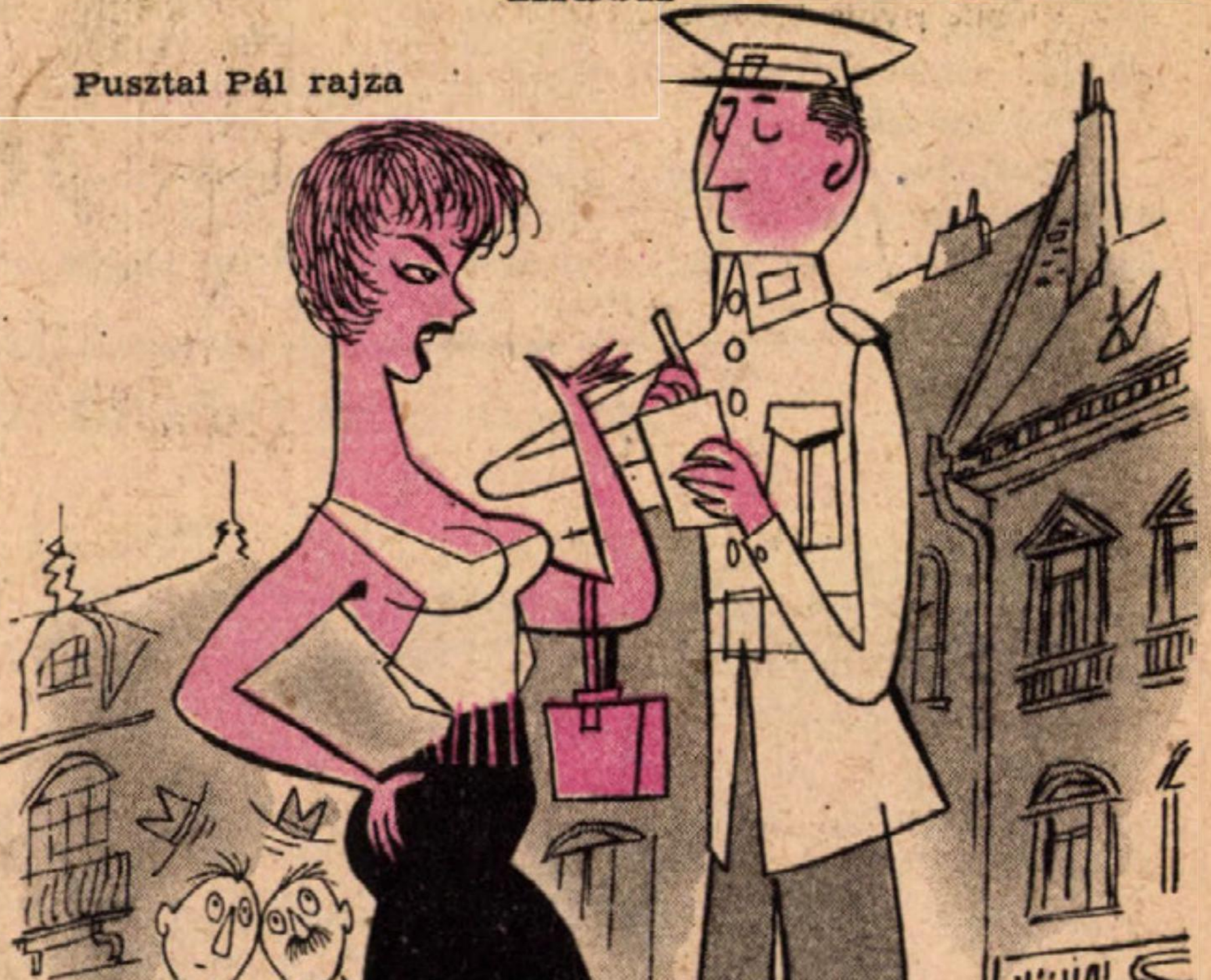

– Nincs joga bírálni az öltözködésemet!
– Dehogy is nincs! Veszélyezteti a közlekedést!

„Kilenc"-e A „KISLELENC?"

Történt egyszer hajdanán egy m. kir. honvédgyalogezred karpaszományos iskoláján. Sok volt a karpaszományos, — két tanfolyamon folyt párhuzamosan az oktatásuk.

Ezredparancsnok Ur inspiciált. S az egyik tanfolyamon az előadásnak éppen azzal a részével találkozott, hogy *„. . . mint jól tudjuk, a Föld forog a Nap körül, s egyidejűleg forog saját tengelye körül is, még pedig Nyugatról Keletre . . ."*

Megy a másik terembe.

„. . . mint jól tudjuk, a Föld forog a Nap körül, s egyidejűleg forog saját tengelye körül is, még pedig Keletről Nyugatra . . ."

Délben magához rendeli az előadókat:

— Uhhhaim! Számomra teljesen közömbös, hogy a Föld Nyugatról Keletre vagy Keletről Nyugatra forog a saját tengelye körül, de hogy egy ezred tisztikarán belül egyfele forogjon — azt megkövetelem! Végeztem!

*

Miről jutott eszembe ez a régi história? *Josephine Baker* mostani magyarországi vendégszerepléséről. Hogy mi köze egymáshoz ennek a két dolognak?

Lássuk csak.

Lapjaink — igen helyesen — nem elégedtek meg azzal, hogy szeretett kedves vendégünk művészi képességét méltassák, hanem be akarták mutatni mint embert is.

ÉRDEKES UJSÁG:

> **„. . . visszavonultan él Bordeaux mellett egy óriási kastélyban hét örökbefogadott gyerekkel."**

Tehát: 7.

ORSZÁG—VILÁG:

> **„. . . a kastélyban egy nő él és egy csivitelő gyerekcsapat. A nő: Josephine Baker, a félvér táncosnő, a kicsik nyolc örökbefogadott gyermek."**

Tehát: 8.

NŐK LAPJA:

> **„. . . most pedig nyolc kisgyerek sorsát vállalta önként, örökbefogadta őket, hogy bebizonyítsa a világnak: a különféle fajtájú gyerekek igenis tesvérként szeretik egymást, ha együtt nevelődnek."**

Tehát: 8.

Kezd izgalmassá válni. S íme! Ugyanaz a *Nők Lapja,* amely 8-ról írt a cikkben, fényképet is közöl. „Fölé"-írása:

Kilenc más-más szinű gyermek kismamája . . .

Megolvasom az alakokat: valóban 9. Josephine-n kívül . . .

9:8 a Nők Lapja javára, vagy 8:9, de nem a szerkesztés javára.

Hát 7 vagy 8 vagy 9 . . .?

Most már gyűjtjük a szavazatokat.

NÉPSZAVA:

> **„. . . egy anyának kötelességei vannak, különösen akkor, ha egyszerre kilenc gyermekéről kell gondoskodni. Jelenleg éppen kilenc van belőlük."**

FILM, SZÍNHÁZ, MUZSIKA:

> **„. . . örökbefogadott hét árva gyereket."**

Eddig volt: két darab hetes, két darab nyolcas és két darab kilences. Hol hát az igazság?

Sosem fog kiderülni.

(n.)

Egy franciaországi gyerekszobában

Sándor Károly rajza

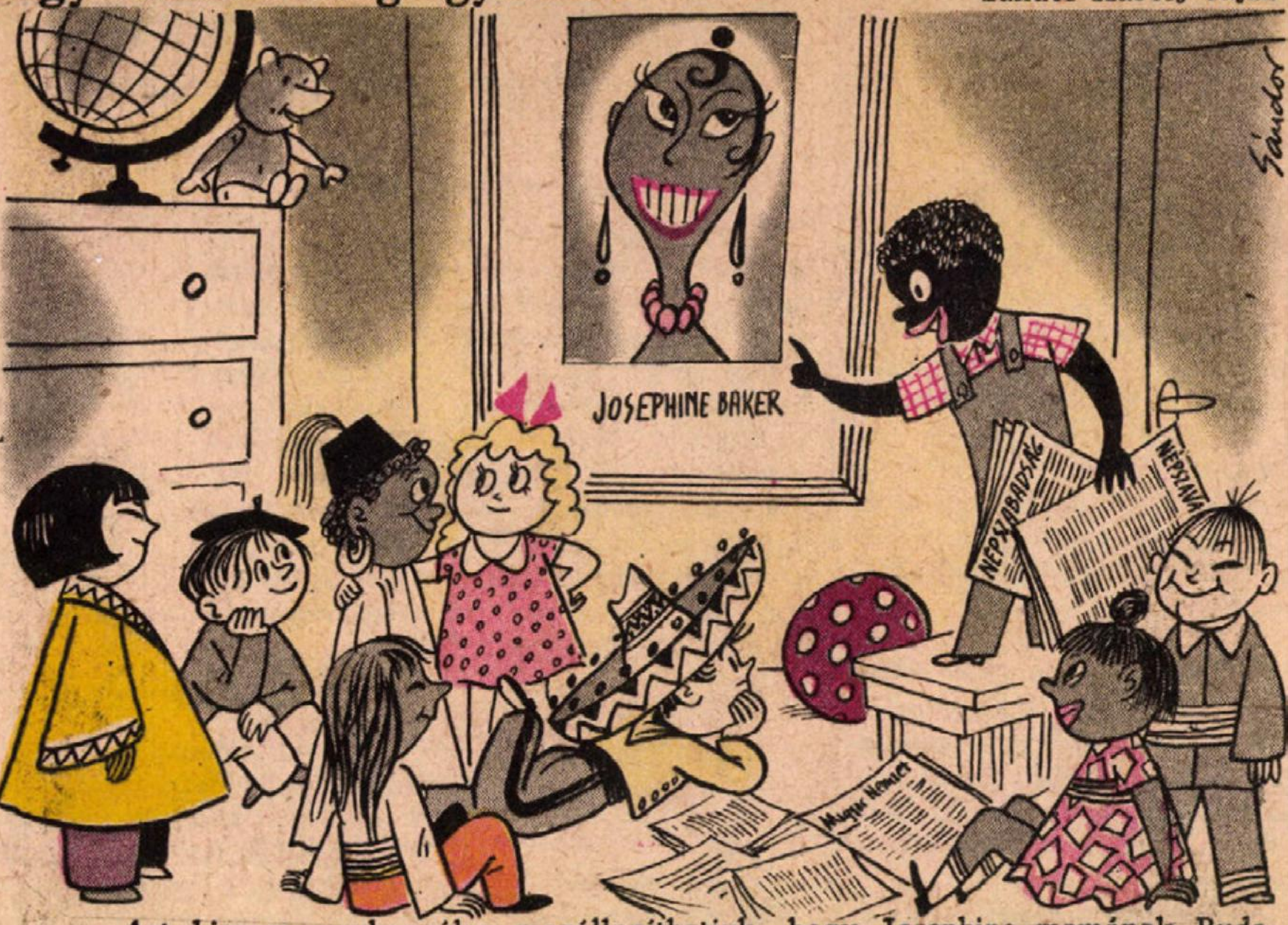

– Azt hiszem, egyhangúlag megállapíthatjuk, hogy Josephine mamának Budapesten óriási sikere volt : : :

Ez aztán ügyes férj!

Toncz Tibor rajza

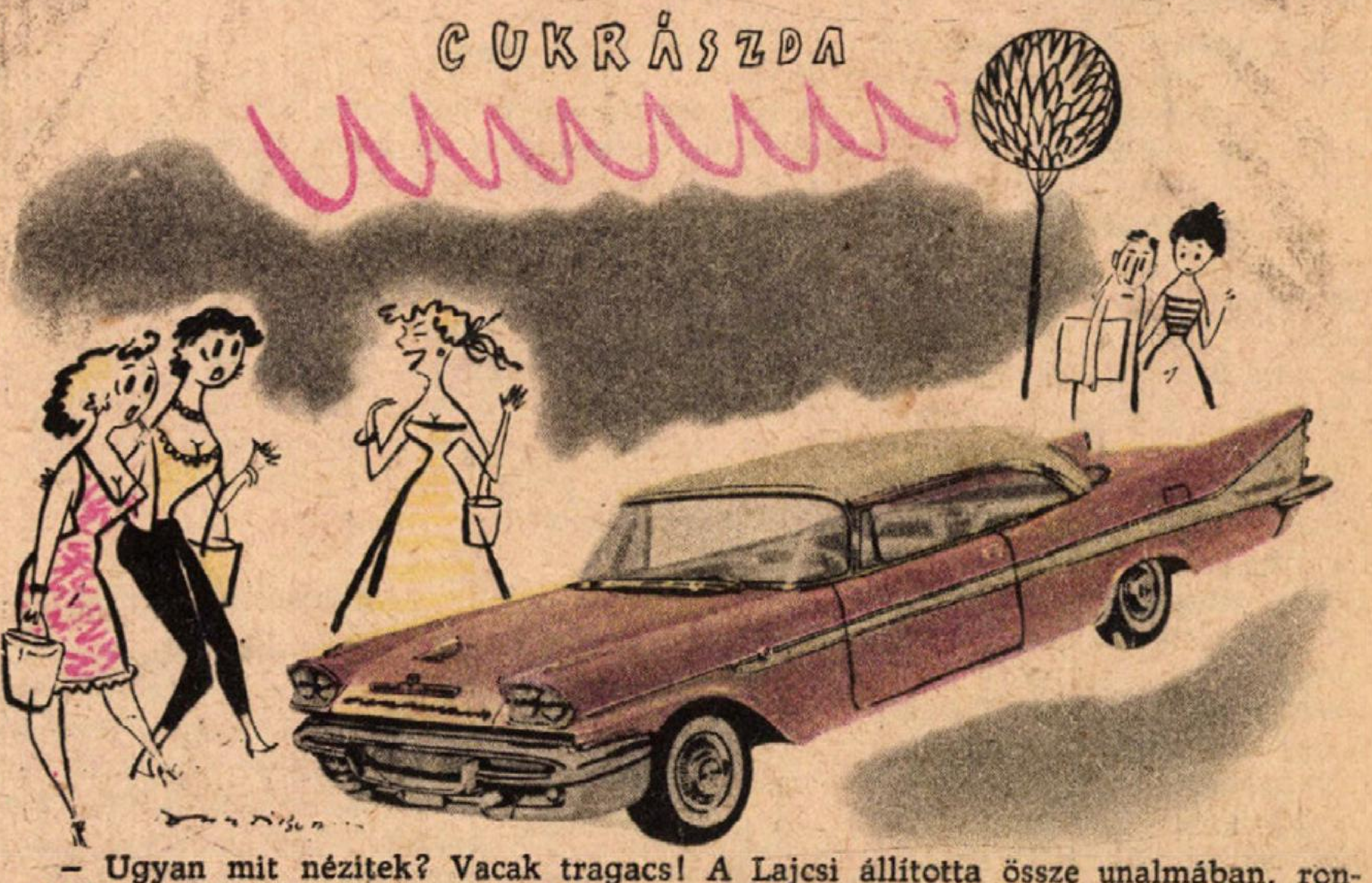

– Ugyan mit nézitek? Vacak tragacs! A Lajcsi állította össze unalmában, roncsokból . : :

Szuper-zenekombinát

Hegedűs István rajza

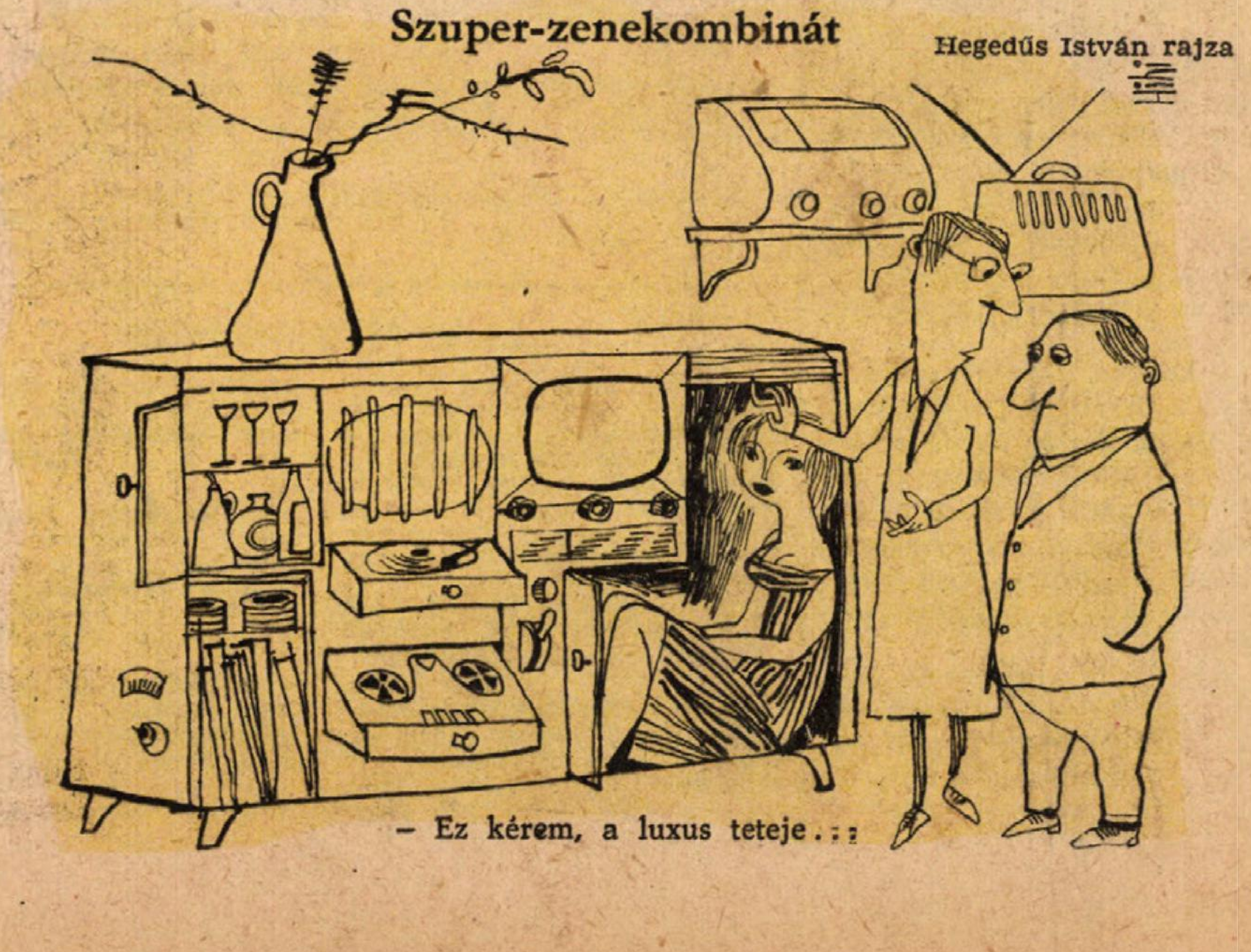

– Ez kérem, a luxus teteje . : :

Egy verseny, százezernyi gyalogos

– Ne tessék várni, a troli nem megy – figyelmeztették pénteken, június 6-án délután a Fővárosi Villamosvasút alkalmazottai azokat, akik a Váci út, a Dózsa György út és a Hungária út között közlekedő trolibusz állomásainál ácsorogtak.

– Miért nem megy?

– Motorverseny lesz. Most folytatnak edzést a motorosok.

Az utasok egy része dühöngött, más részük belenyugodott abba, hogy gyalog kell több kilométernyi utat megtenniök.

Szombaton ismét edzést folytattak a motorosok: délután megint nem volt forgalom ezen a fontos útvonalon. A hétvégi két napon délután két órától este hétig tartott a forgalomkorlátozás. Vasárnap pedig – a motorverseny ideje alatt –, üzemkezdéstől, tehát hajnali öt órától délután öt óráig nem jártak a trolik.

A kánikulában százezrek tették meg gyalog a hosszú utat azért, mert – igen helytelenül – ismét a Városligetben rendeztek nemzetközi motorversenyt. A gyakorlat bebizonyította, hogy Budapest más területén is jól lehet versenyt rendezni: olyan helyeken, ahol nincs nagy forgalom, ahol a verseny nem bénítja meg két sűrűn lakott városrész közlekedését.

Mit szólnak az illetékesek a nagy elégedetlenséget kiváltó forgalomkorlátozásról?

– Mi nem örültünk annak, hogy ezt az egyébként nagyjelentőségű versenyt a ligetben rendezték – jelentették ki a Fővárosi Villamosvasút vezetői. – Utasítást kaptunk a Tanácstól. Még annyit se tudtunk elérni, hogy csak a verseny indítása előtt állítsuk le a forgalmat. A versenyrendezőség már hajnalban, órákkal előbb „felvonult", köteleket húztak, nehogy valaki belopózzon és ingyen láthassa a motorosokat.

A közlekedési rendőrség sem örült a versenynek, a forgalom leállításának, de ők is a Tanácstól kaptak utasítást. A Főváros Tanácsa – amely az engedélyt kiadta – a tanulságok alapján a jövőben nem engedélyez ezen a területen versenyt.

Kár, hogy nem hozták meg ezt a határozatot – még jóval az idei verseny rendezése előtt . . .

(palásti)

Le a bürokráciával.

Nagykanizsai jegyzetek

Mért nagy — Nagykanizsa?

Kanizsa akkor válik igazán naggyá, amikor a közlekedési eszközök hiánya gyalogútra kényszeríti az odatévedt vándort. Már pedig elég gyakran odakényszeríti, mert hiszen az a néhány helyi busz, ami a főútvonalon lézeng, csak arra kapható, hogy a vasútállomásról bevigyen a város szívébe meg vissza. Ha a várost meg akarod ismerni, akkor gyalogolhatsz kedvedre. Én például kétnapos ott-tartózkodásom idején annyit gyalogoltam, hogy meg mertem volna esküdni: Kanizsa nagyobb, mint Pest . . .

Napozó hordók

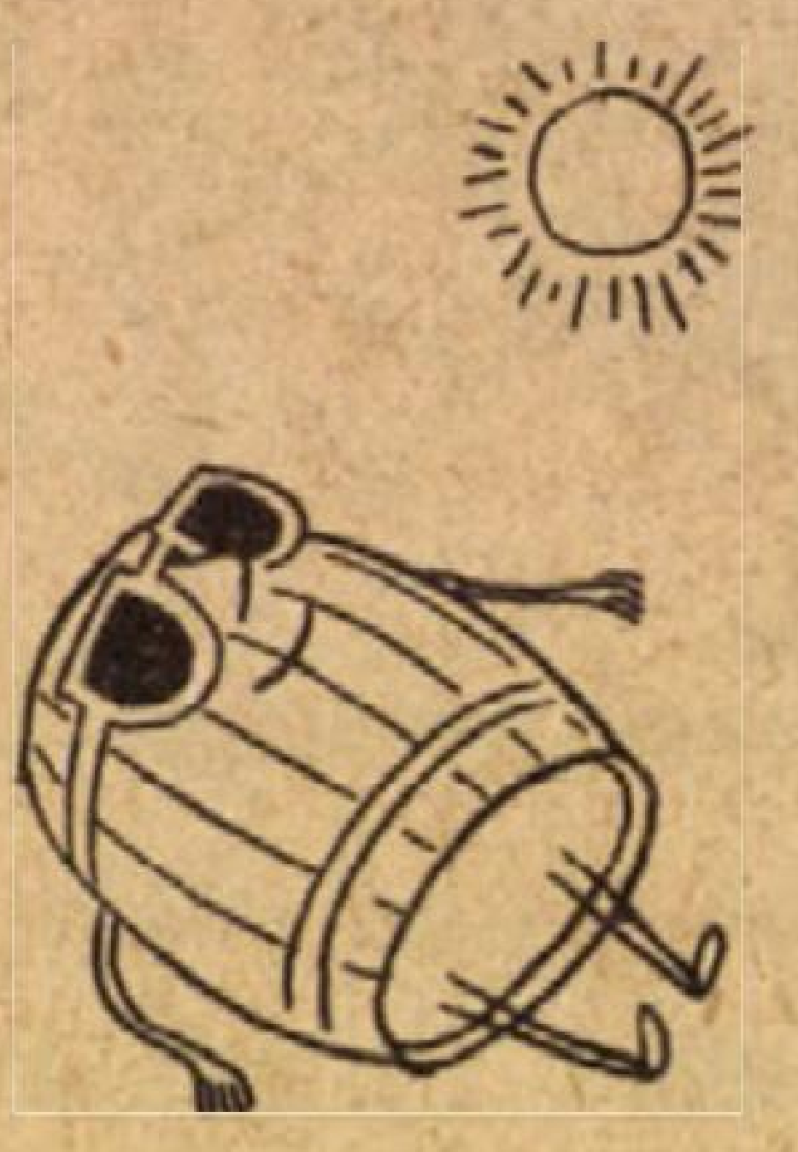

– A vendéglátóiparosok – mondotta a sörgyár igazgatója – csak addig dédelgetik hordóinkat, amíg sör van bennük. Utána kiszórják az udvarra, ahol aztán visszaszállításig a nyári napsugár martalékai. Az ilyen napszúrásos hordók javítgatása száz hektoliterenként 4–5000 forint többletkiadást jelent a sörgyárnak. Változtatni kellene ezen a „hordópolitikán".

Jégverseny

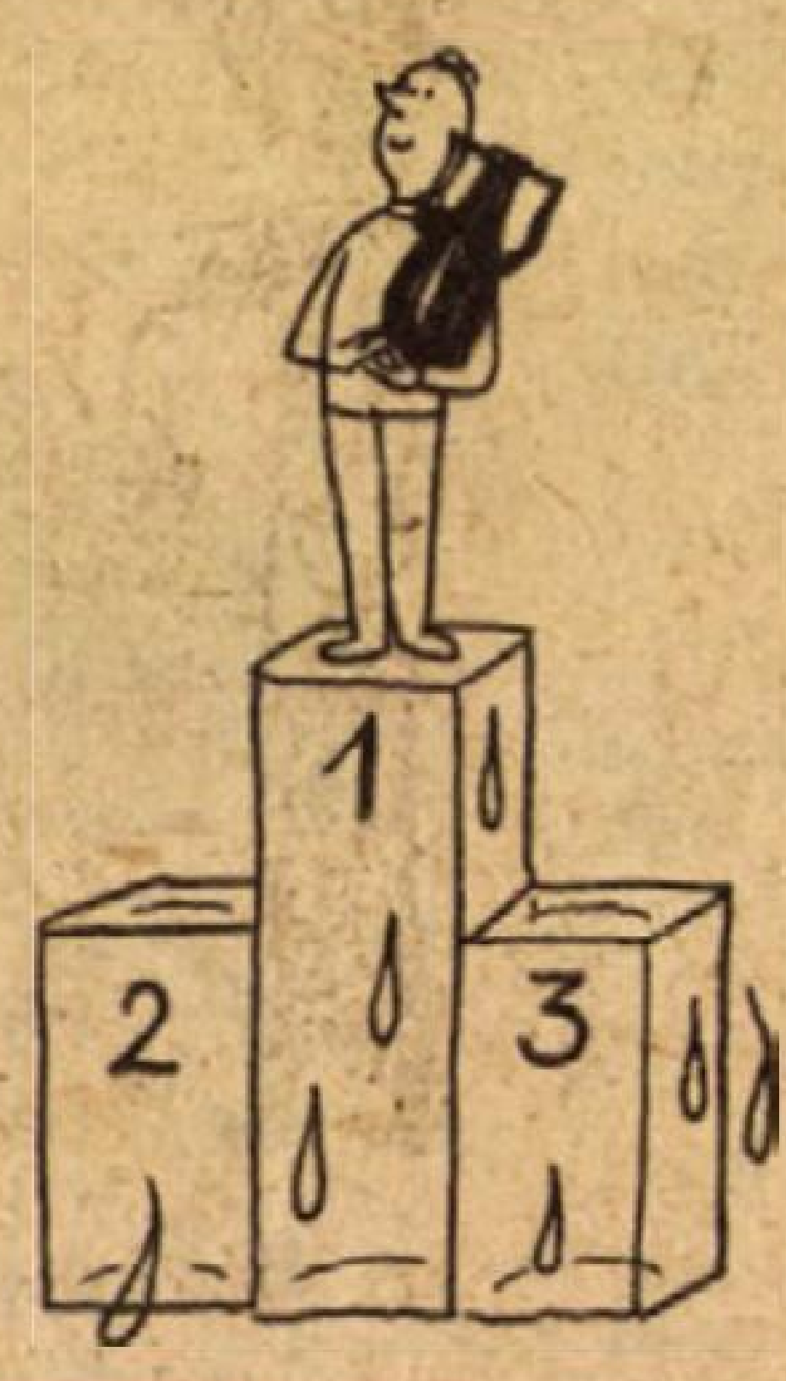

A jéginség leküzdése érdekében a Városi Tanács még a múlt év őszén utasította a Kiskereskedelmi és a Vendéglátóipari Vállalatot, hogy a tél folyamán annyi természetadta jeget vermeljenek, hogy a meleg hónapok beálltával mindig legyen jég Kanizsán. Ennek eredményeként a helyi Kiskereskedelmi Vállalat 60 vagon jeget vermelt. A Vendéglátóipari Vállalat semmit. Az előbbi meleg dicséretet, az utóbbi pedig igen helyesen – pénzbüntetést kapott.

Protekciós virrasztás

A város centrumában levő Centrál szállót a Dunántúli Kőolajkutató Vállalat meg egy csomó vegyes hivatal tartja évek óta megszállva. Úgy volt, hogy novemberben kimennek belőle. Aztán úgy is maradt! Most arról van szó, hogy július 20-án lesz a kivonulás. Ideje lenne már! A város egyetlen szállójában, a Pannóniában hol van férőhely, hol meg nincs. Mikor fekvőhelyet kerestem, akkor éppen nem volt. Nem akartam az utcán aludni, ezért súlyos protekcióval behelyeztek egy szükségszállásra, ahol „szerencsére" pontosan annyit fizettem a virrasztásért, mint amennyit a Pannóniában kellett volna fizetnem az alvásért . . .

Bernáth Ede

Ludas Matyi elintézte.

„A liftkezelő nem működik" című közleménnyel kapcsolatban közöljük, hogy a rendelkezések értelmében a házfelügyelő, vagy helyettese egész napon át köteles a lakók, vagy a liftet igénybe venni szándékozók rendelkezésére állni.

SELMECZY LÁSZLÓ,
a Főv Tan. házkez.
igazg.-h. vezetője

A gramofontűk hiányáról írott cikk ügyében közöljük, hogy a tűk árajánlatát — többszöri sürgetésünk ellenére —, külföldről csak nagy késéssel kaptuk meg. A gramofontűk gyors szállítását most táviratilag kértük.

ELEKTROIMPEX

A Földalatti Vasút November 7 téri lejárója hibás lépcsőjének sürgős javítása ügyében intézkedtünk.

FŐVÁROSI
VILLAMOSVASÚT

A „Miért nem őrzik?" című közleménnyel kapcsolatban közöljük, hogy a kerékpárszín bekerítését megkezdtük.

Harvanek igazgató
Soroksári Vasöntöde

Vidám hétvége

Az ember fel sem veszi azt a kis sorbanállást pénteken a húsbolt előtt, mert nincs jobb vasárnap a strandon a bécsiszeletnél. Persze, egyszerűbb volna

szombaton friss húst

kapni, de vannak dolgok égen és földön, amelyek bizonyára megoldhatatlanok, s ezek közé tartozik minden nyáron a szombati húsellátás.

A hús tehát megvan, most már csak

jég kell.

Ez az, amivel annyit viccelnek a lapok. A vicceknek, sajnos, igazuk van. De azért nem kell kétségbe esni! A húst becsavarjuk ecetes ruhába . . . Legfeljebb

a tej összemegy

vasárnap reggel . . . Iszunk tehát finom teát, mert a friss teához jó a sütemény . . . Azt igazán nem kívánhatjuk, hogy vasárnap is áruljanak tejet. Elvégre csak néhány százezer fogyasztóról van szó . . .

Vasárnap tehát strandra megyünk. Mégpedig vízibusszal. Zsúfolt autóbusz helyett a Duna hűvös hullámain, és átszállni sem kell. Dehogy veszi el a kedvünket egy kis

sorbanállás a pénztárnál!

Ráérünk. Ugyis csak félóránként közlekedik a vízibusz . . . Amíg cikk-cakkban végigszántjuk a Dunát a Szigetig, rájövünk, hogy a vízibusz korunk leglassúbb járműve. Ez remek dolog – sétahajózásnál. De mi a Palatinusra megyünk és az óramutató veszedelmesen közeledik a tízes felé. Végre eljutunk a strandpénztárhoz, ahol

ismét sorbanállunk.

No, nem sokat, alig harmincan vannak előttünk . . . Aztán már mehetünk is vetkőzni, csak előbb sorba kell állni fogasért . . .

A többi már csupa élvezet! Kerülgetjük a medencét, próbáljuk megmártani magunkat, de inkább elhalasztjuk arra az időre, mikor majd mások kijönnek ebédelni a túlzsúfolt medencéből. Közben tejet iszunk. Nem is kell sokat várni, csak negyvenen vannak előttünk . . .

Mintha ma kicsit szeszélyesek volnának a gyerekek. Alig várják, hogy induljunk hazafelé. A busz megállónál

két korlát között,

hármasával újból sorbaállunk. Azt javasolják ezek a huncutok, hogy állójegyet vegyek, úgysem lehet leülni. Még mit nem? Örüljünk, ha levegőt kapunk a busz belsejében és testi épségünket megőrizve érünk az anyaföldre. Mindenesetre ígérek nekik egy-egy fagylaltot, csak ne zúgolódjanak.

Nem kell nekik a fagylalt! Érthető: ötvenen állnak előttünk . . . Fáradtak a gyerekek . . . a felnőttek is . . . De nem kell elkeseredni! Jövő héten is lesz vasárnap . . .

És kezdődik minden elölről . . .

Rácz Erzsébet

A gall kakas töprengése

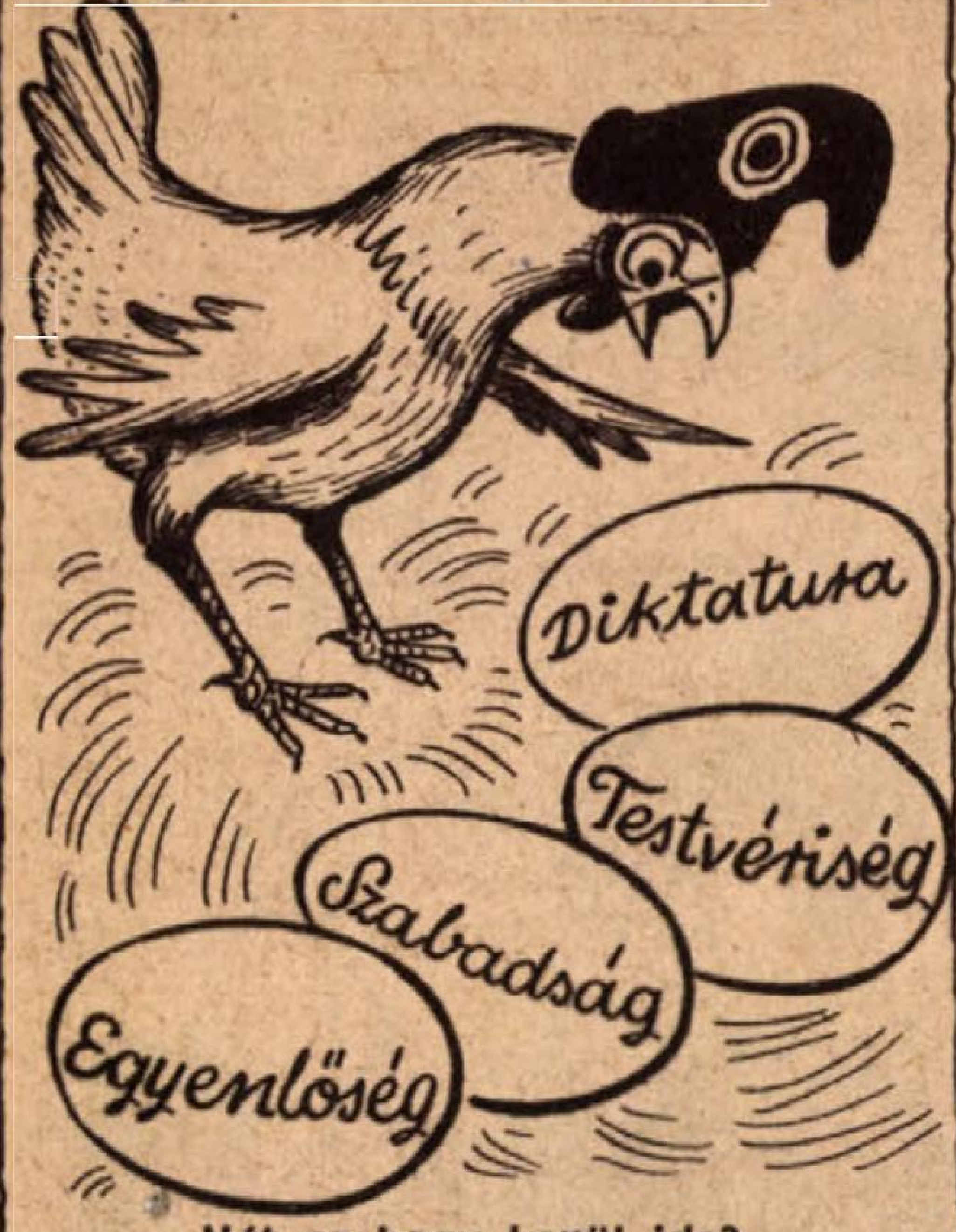
Diktatura
Testvériség
Szabadság
Egyenlőség

— Hát ez hogy kerül ide?

Krammer Ágoston
Budapest, XIX., Hunyadi u. 96.

ÖTLET-PÁLYÁZATUNK ANYAGÁBÓL

A Balatonnál

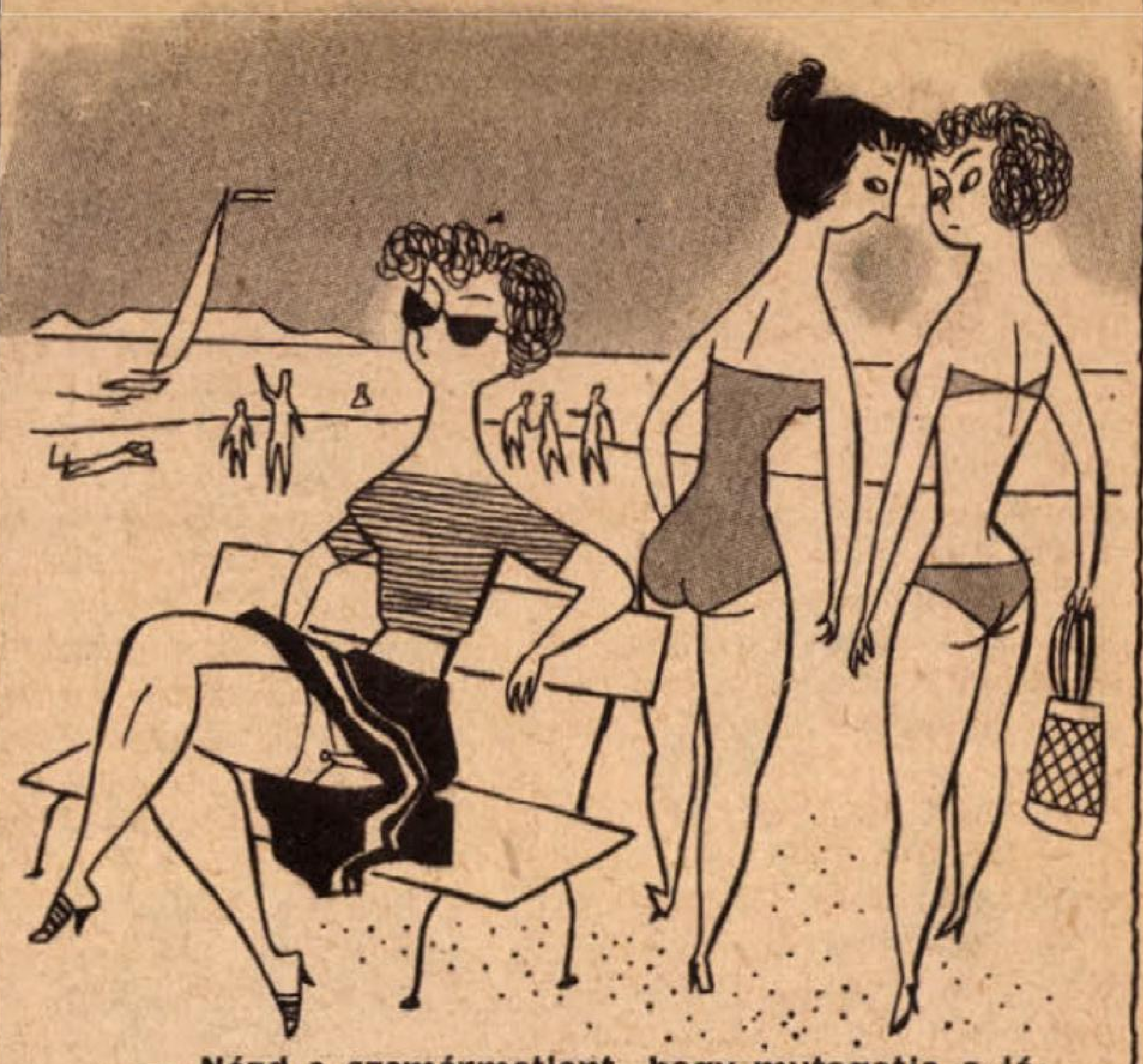

— Nézd a szemérmetlent, hogy mutogatja a lábait!

Sárosdy R.
Budapest, XIV., Lőcsei utca 96.

Szerető gyermek

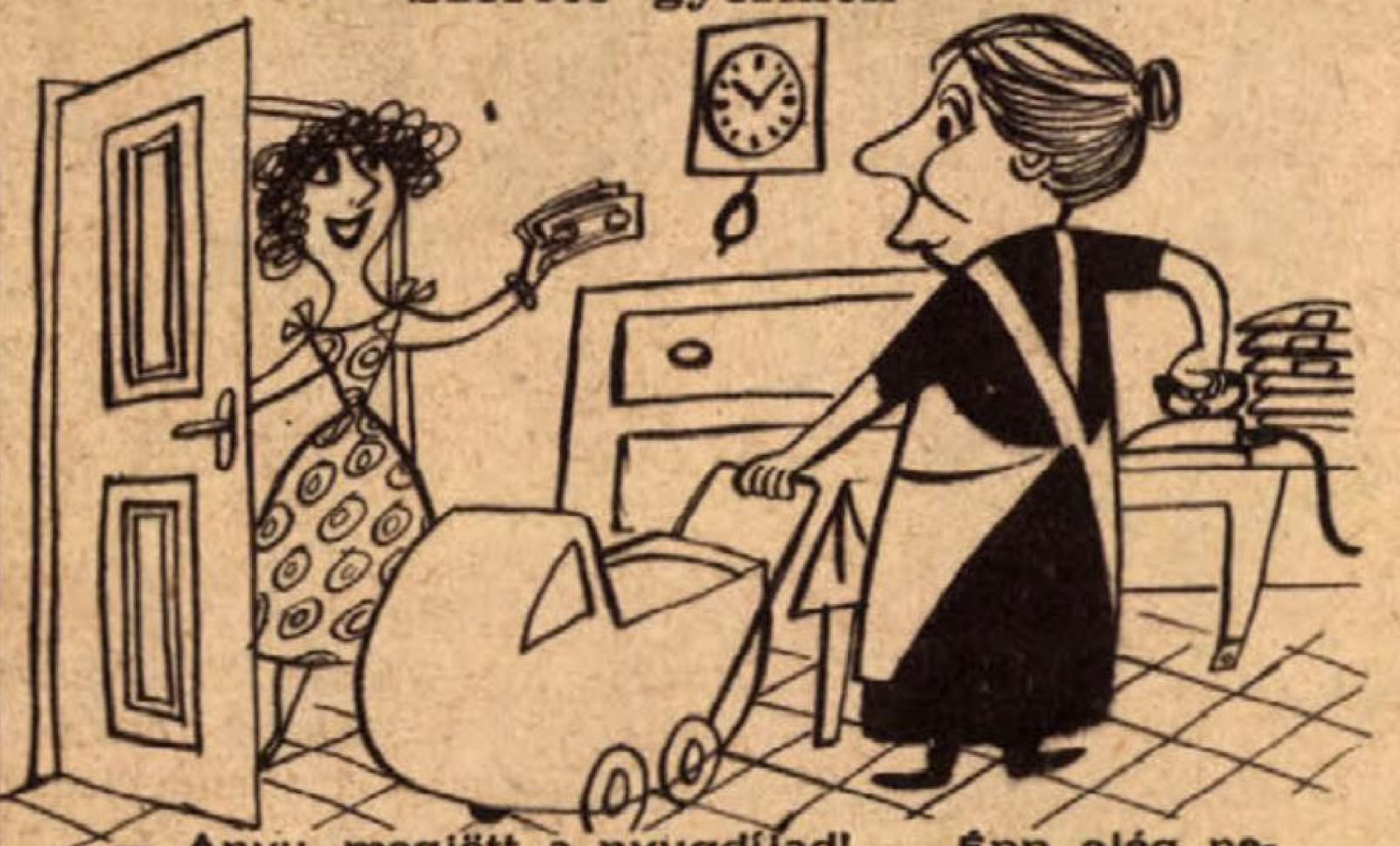

— Anyu, megjött a nyugdíjad! ... Épp elég nekem egy kiskosztümre!

Szabó Vilma
Budapest, XIII., Gogol utca 23.

* * *

Szenvedélyes totózó

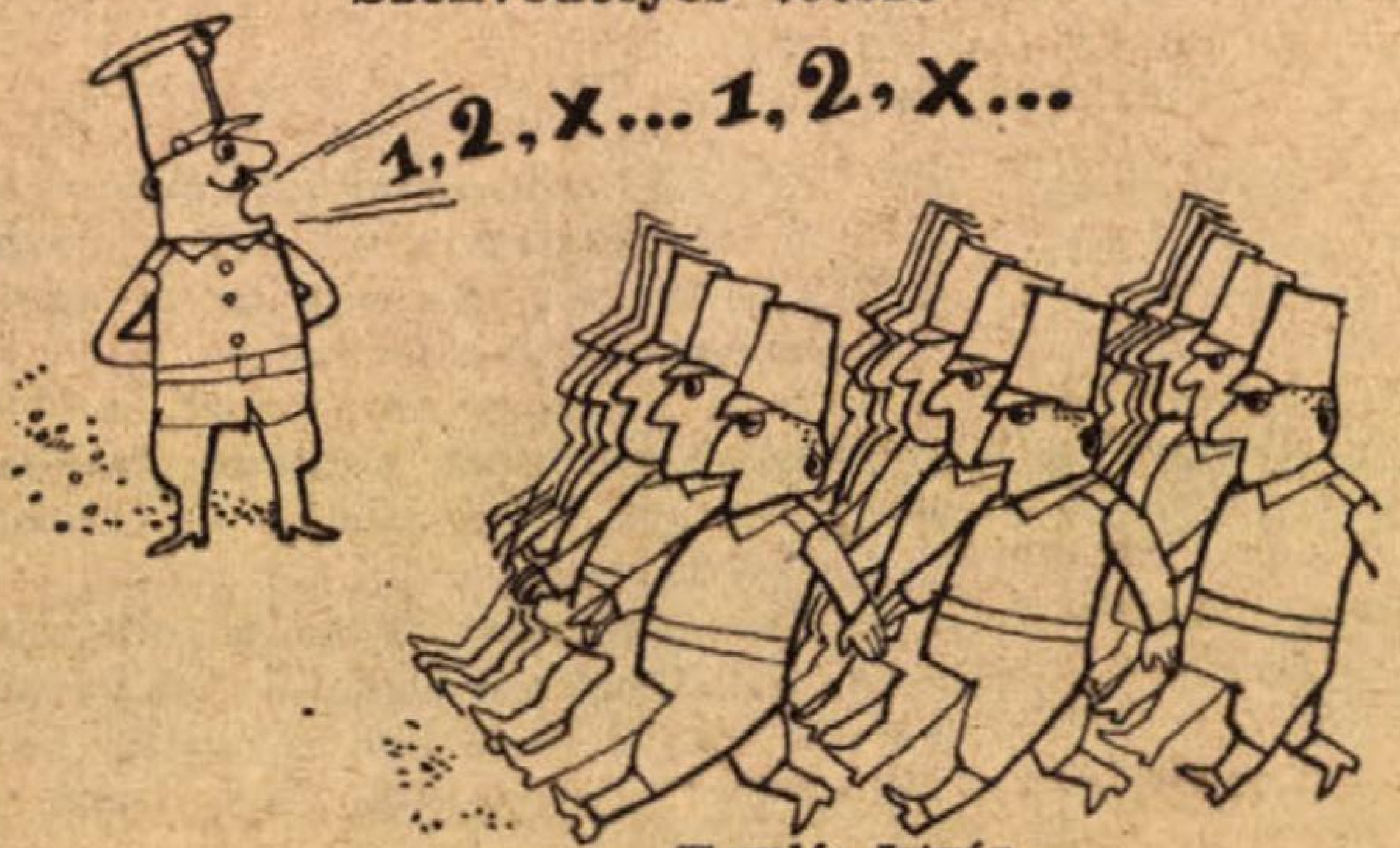

Komlós István
Budapest, XII., Szarvas Gábor út 48.

Dohánygyári minőségellenőrzés

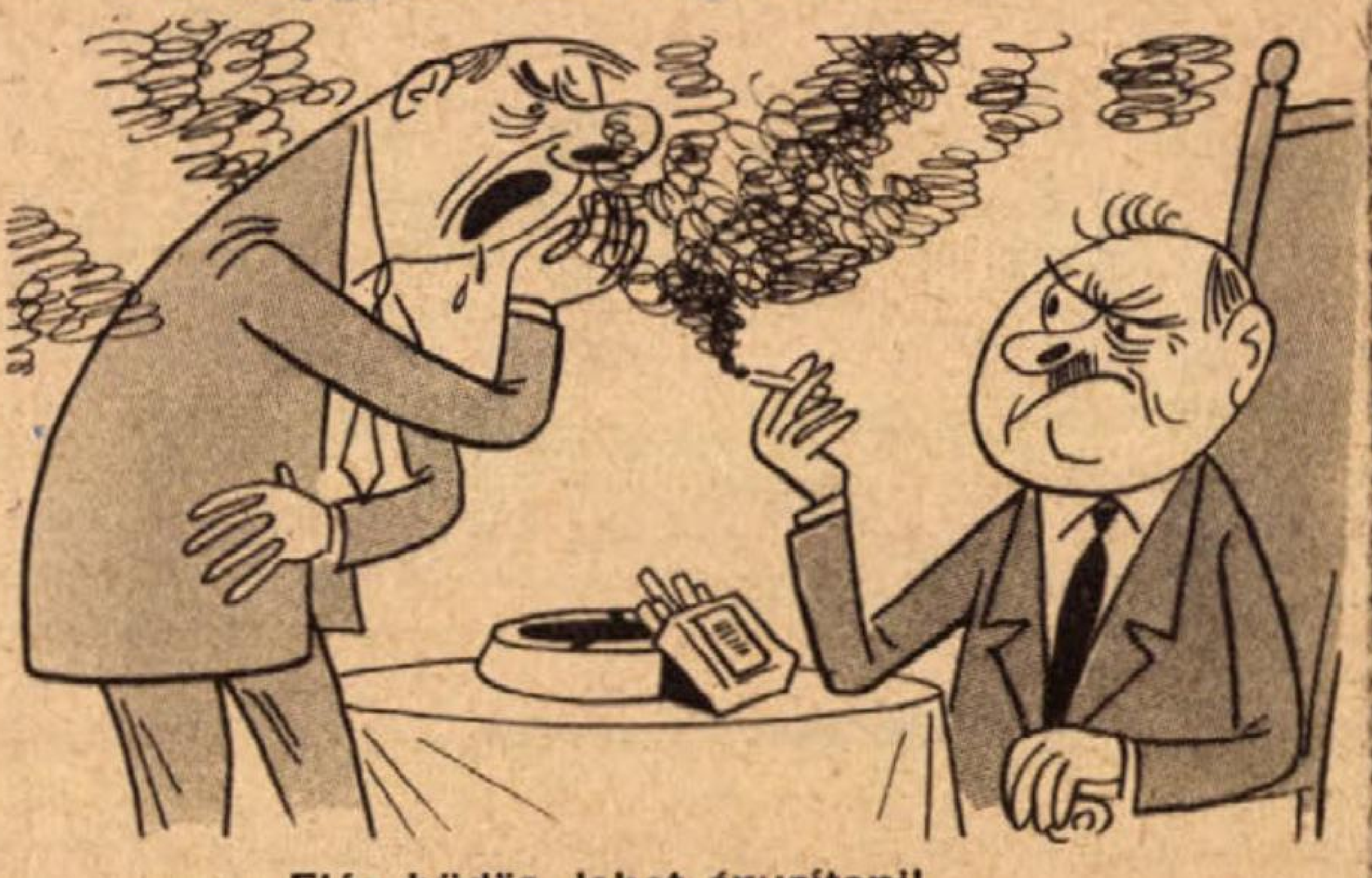

— Elég büdös, lehet árusítani!

Gorej János
Budapest, VII., Szinva utca 3.

* * *

Jó házasság lesz!?

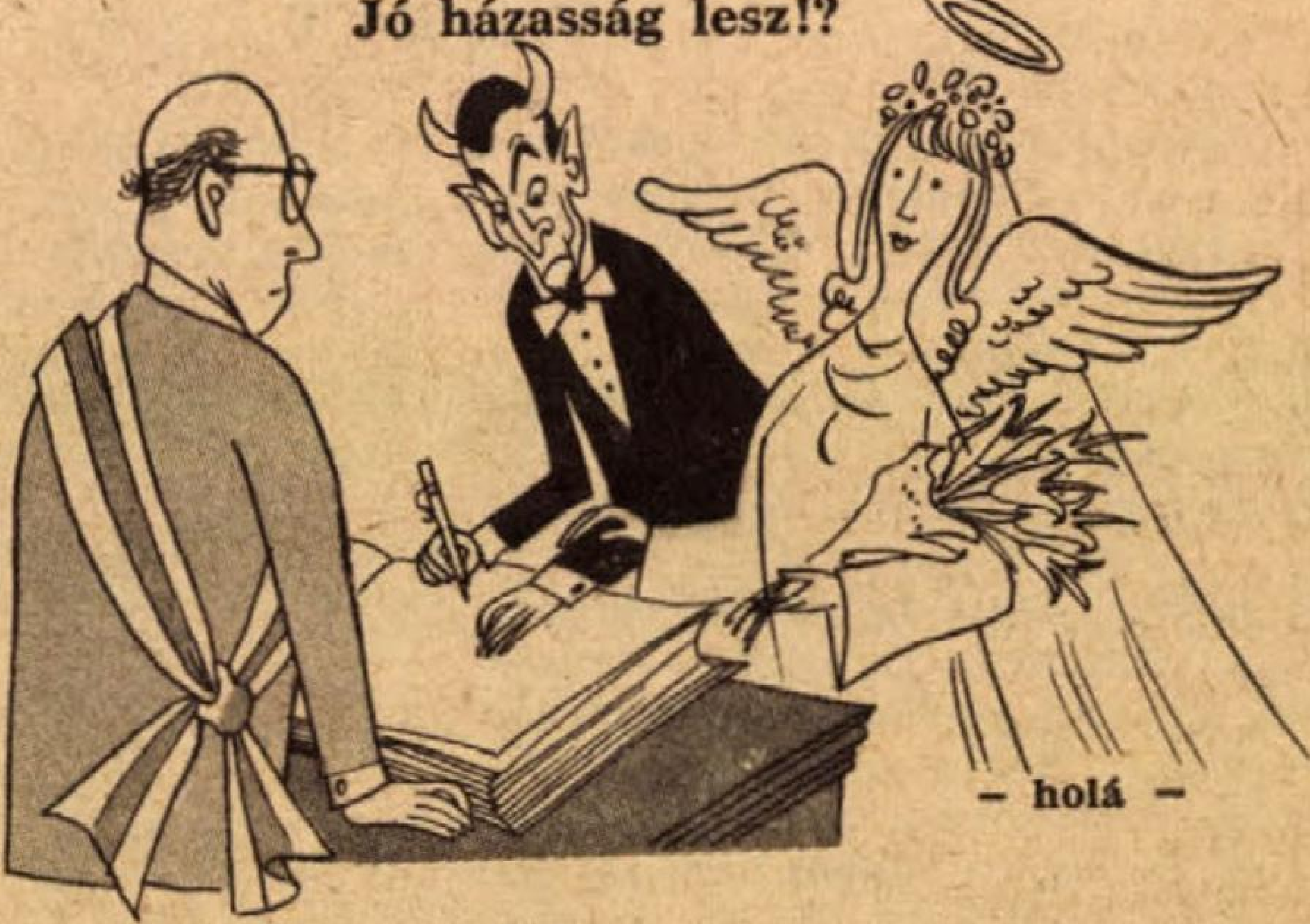

– holá –

Ötletes újítás későnkelő téesz-tagok részére

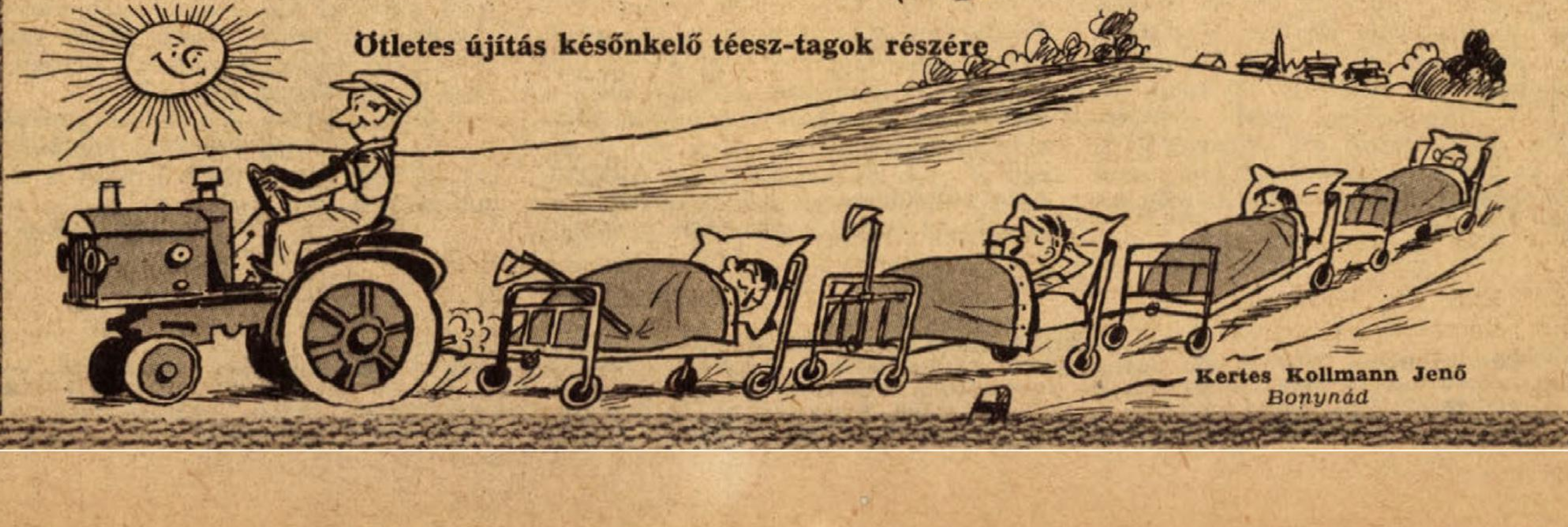

Kertes Kollmann Jenő
Bonyhád

AZ ÉSZAKI SARKON

Kaján Tibor rajza

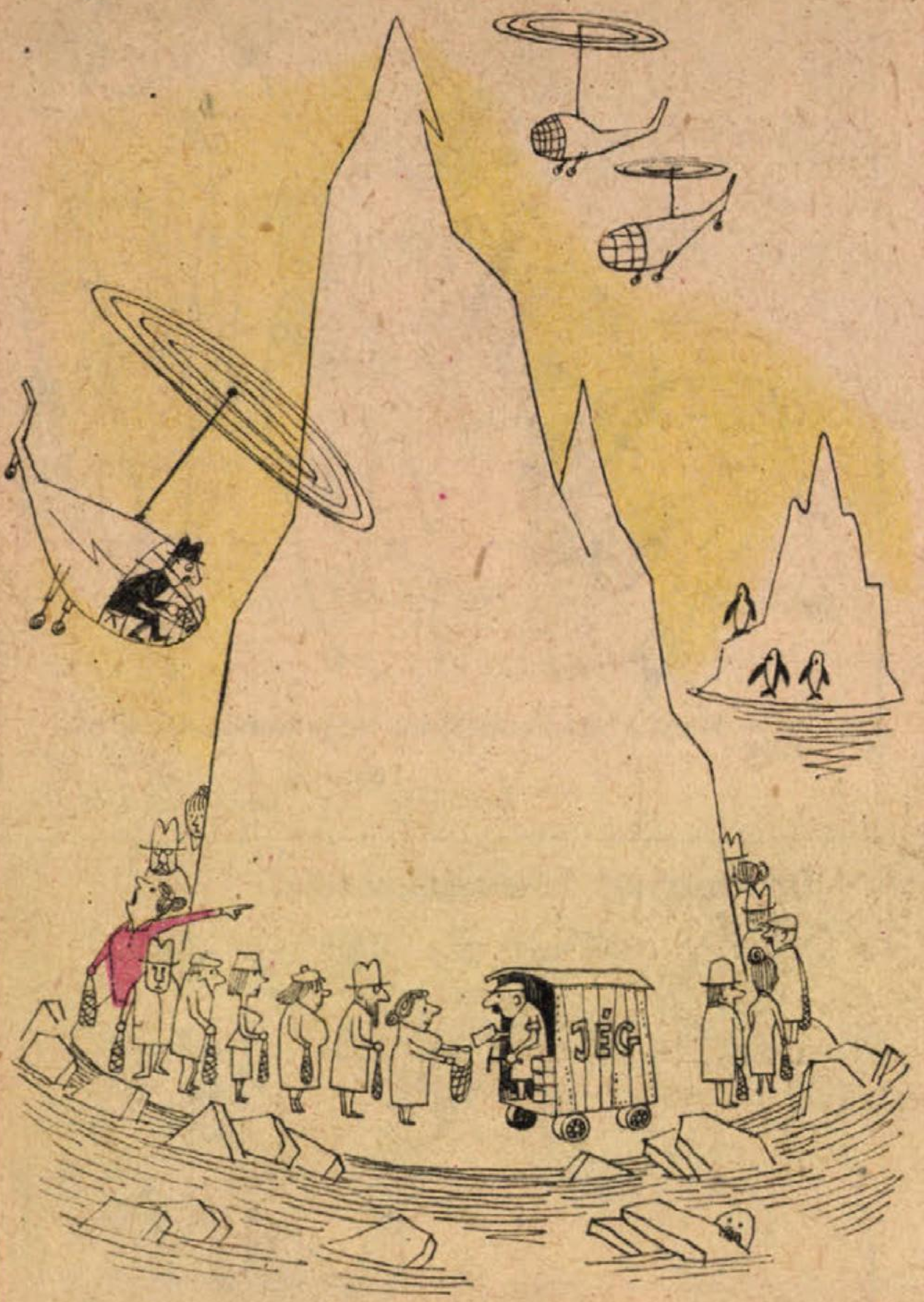

– Ott van a sor vége! ...

SZAKMAI BEMUTATÓ UTÁN

Pusztai Pál rajza

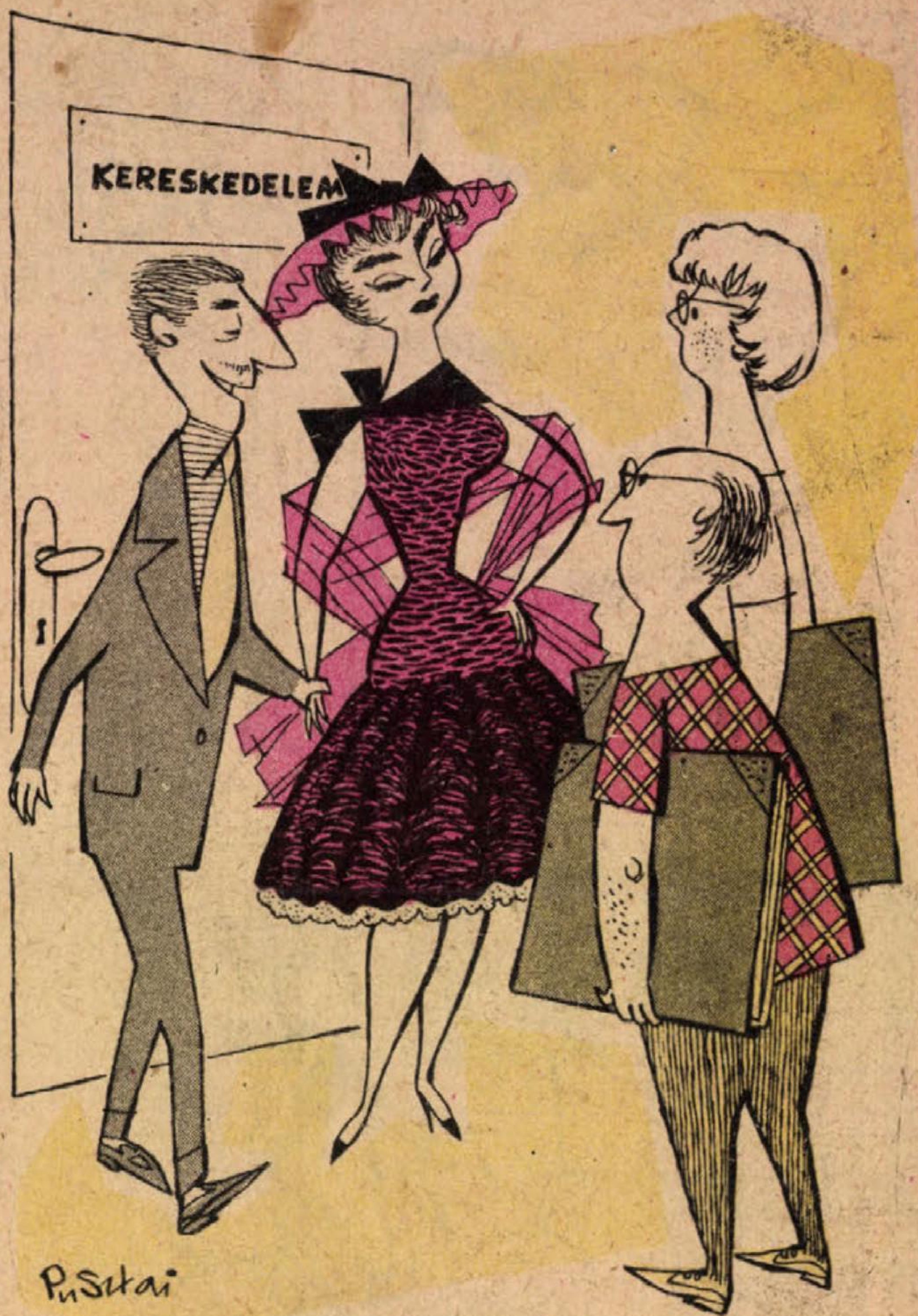

– Na, és megrendelték a modellt?
– Persze. Vörösben, feketében és szőkében ...

BOROTTA MÓDSZERE

A Tubitrans Művek fődúcnokot keresett. Számtalan pályázó pályázott e bizalmi állásra, melynek elnyerése végül is egy négytagú szakértőtlenített bizottság döntésétől függött. Az összes ajánlatok felülvizsgálása után úgy tűnt, hogy Lázár és Kanik ajánlatai a legmegfelelőbbek.

Igaz ugyan, hogy Lázár bizonyítványai nem tökéletesen kitűnőek, a Kazánkövesítő ktsz.-től például azonnali hatályú fegyelmi elbocsátással vált tova s következő állását csak az üzérkedésért jogerősen ráruházott három esztendő eltöltése után foglalhatta el; az is igaz, hogy a szakmában járatlan és a közeli hetekben a legrosszabb hírű zuglokálokban sokat költ majd egy vöröshajú, fehérbőrű táncosnőre; ezzel szemben, amint hírlik, szerető férj és engedelmes vő. Az igazgató sógornőjének kalaposa a legmelegebb ajánló sorokat rótta pályázatának felzetére.

Kanikról viszont mindenki tudta, hogy boldog férj: szerelmi házasságban él egy molett tanárnővel, három kiskorú gyermekük van. Kanik tíz esztendeje dolgozik a Tubitransnál, mondhatni együtt nőtt fel a vállalattal, de kormánykitüntetést utoljára csak két évvel ezelőtt kapott.

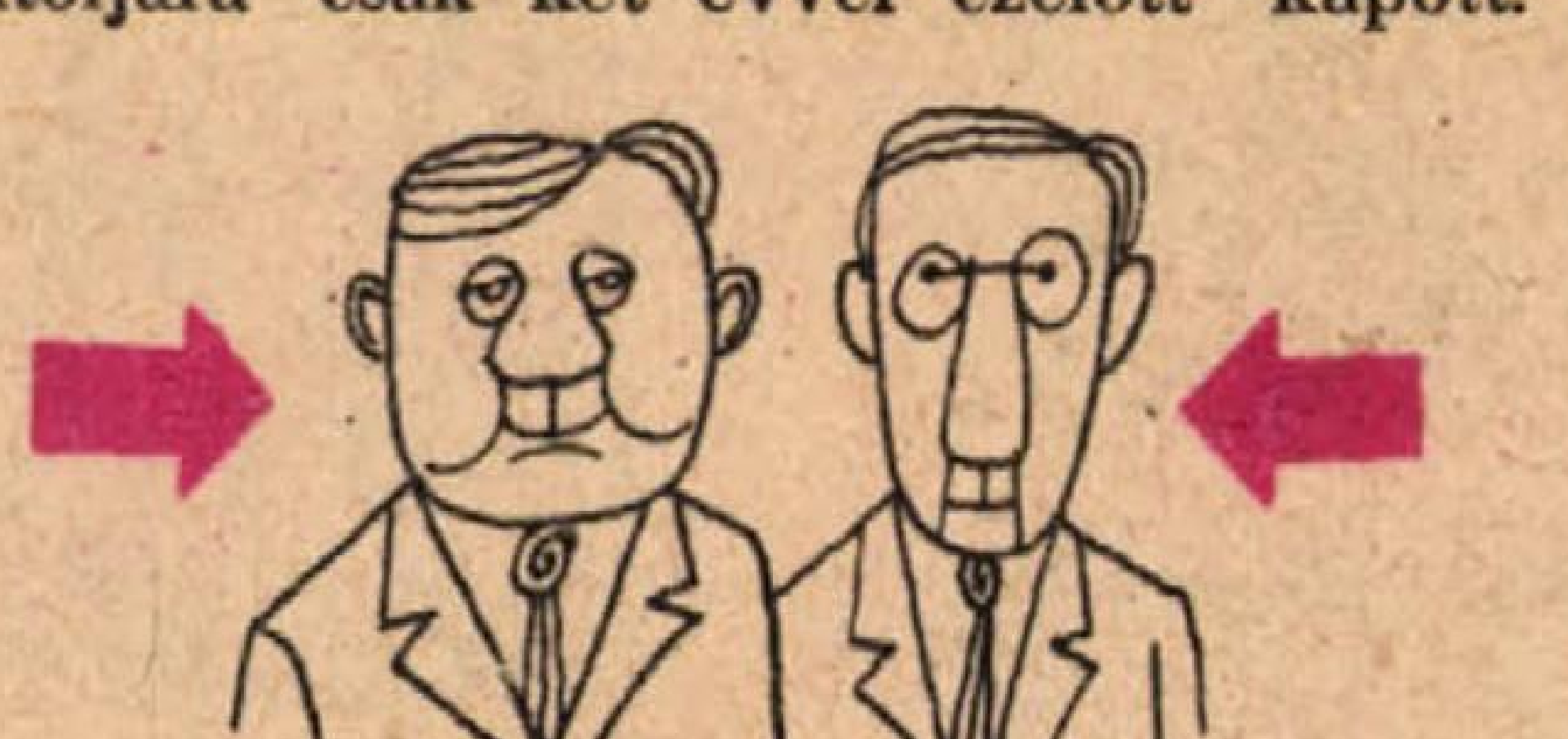

Terhére írandó még, hogy a szakmai továbbképzőről majdnem négy alkalommal hiányzott, s mulasztása következtében a mesterségre vonatkozó összefoglaló tudományos szakmunkát sohasem írt, csupán egynek volt társszerzője. Kissé szűklátókörű, külföldön nem járt, ellentétben Lázárral, aki 1956-ban disszidált. A dolgozók nagy többsége osztályhű magatartása és kellemes modora miatt szereti, fődúcnoki kinevezését nemcsak megnyugvással, de örömmel is fogadnák.

Ezek a hajszálnyira egyező esélyek némileg megzavarták a bizottságot. Háromnapos tétovázás után a kis Borotta segítségét kérték.

A jóhiszemű SZB titkár beszélt mind a két jelentkezővel, megnézte pályázatukat is, majd — amint mondani szokták — egy szempillantás alatt Kanik javára döntött.

A bizottság tagjait megdöbbentette ez a gyors elhatározás és teljességgel értetlenül álltak a kis Borotta módszerével szemben. Az egyik bátrabb férfiú meg is kérdezte; vajon mi lehet az ő kétségtelenül új eljárásának lényege?

— Hja, barátaim — válaszolt nevetve Borotta — a dolog egyszerű, mindössze azt kell tudomásul vennünk, hogy a látszat gyakran nem csal.

Csajági János

LUDAS MATYI humoros, szatirikus hetilap.
Szerkesztőbizottság: Tabi László főszerkesztő, Földes György felelős szerkesztő, Toncz Tibor művészeti szerkesztő. — A kiadásért felel a Hírlapkiadó Vállalat igazgatója. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850. — Kossuth Nyomda, Budapest, V., Honvéd utca. 10. Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató.